

श्रीहेमचंद्राचार्यग्रंथावली—नंबर.

कविश्रीमण्डनमन्त्रिविरचित—

मण्डन ग्रन्थ संग्रह—

(२)

(काव्यमण्डन-शृङ्गारमण्डनौ)

श्रीमत्पन्यासश्रीनीतिविजयसमुपदिष्ट-चाणस्मा-

वास्तव्य ' शाह-बहालचन्द कचराचन्द '

इत्येतस्य द्रव्यसहाय्येन

पट्टनस्थश्रीहेमचन्द्राचार्यसभायाः सेक्रेटरी—

' शाह लहेरचन्द भोगीलाल ' इत्यनेन

प्रकाशितः

श्रावकपण्डितप्रभुदास-वीरचन्द्राभ्यां—

च संशोधितः

प्रत ३००,

* *

प्रथमावृत्तिः

वीर संवत् २४४६.

संवत् १९७६

पाटण ता. ८-१२-१९७६

मूल्यम् ०-७-०.

पुस्तकमेतत् " श्रीहिमकुमार जैन " मुद्रालये " संघवि-चन्दुलाल
त्रिभुवनदास " इत्यनेन प्रकाशकाय मुद्रितम् पट्टन—(गुजरात) सालवीवाटके

ॐ अहम्

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थमाला न० १७

मण्डनग्रन्थाङ्कः

श्रीकाव्यमण्डनम्

१

श्रीमद्राम स्तुमस्तत्रिभुवनमहितं यत्सदालिप्रजुष्टं
ध्यातं योगीन्द्रवृन्दैः स्वभवविहतये विघ्नविध्वंसकारि ।
नित्यं सदैतरागं विघटितबहलध्वान्तमालं नतानां
भक्तानां भूरिसम्पत्सरसितुहसमुद्भासते बालहेलिम् ॥१॥

यदनघपदपद्मध्यायिनस्ते यतीन्द्रा
न दधति विषयेषु स्वर्गभोग्येष्वपीच्छाम् ।
नतिमदमितसम्पत्कन्दलीकृष्णमेघः

स जयति सुरमेव्यो वीतरागः परेशः ॥२॥
पितामहः पाण्डवकौरवाणां धनुर्द्धरो दुर्द्धरबाहुवीर्यः ।
शशास भीष्मो नमितक्षितीशां सर्वसहां साधुषु सोमरूपः ॥३॥
मूर्त्तिर्महेशस्य महीमहीनमूर्ध्वस्थितां विद्विषतां नृपाणाम् ।
कालालयूररभिषिच्य धन्वी शिरःसरोजैः समपूजयः ॥४॥
असददोःशौर्यनिदायकाले यस्य प्रवृद्धे रिषुवाहिनीनाम् ।
शतानि शोषं निदधुर्जलानि तद्योषितामश्रुक्षरे चभूषुः ॥५॥
धनुष्मतामाजिमुखेऽग्रगत्वान्निजेच्छया मृत्युवशंवदत्वात् ।
नितेन्द्रियत्वाच्च जिगाय योऽपि रामं यमं काममवार्यवीर्यम् ॥
नासत्यकुक्ता सुमजस्सुसज्जन्धर्वविद्याधरराजहंसा ।
उच्चासरालिः सुरराजस्म्या सभा सुधर्मेव च यस्य दीप्ता ॥७॥

(२)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

पितामहीमन्वकरोद्विशुद्धा कीर्तिर्यदीया त्रिजगन्ति यान्ती ।
 विद्रावयन्ती दुरितानि पुंसां निर्त्रापयन्ती जनतां प्रतप्ताम् ॥
 विद्याम्बुधीनां किल पारदश्चा मध्येमनःपङ्कजमच्युतं तम् ।
 जितेन्द्रियत्वं च दधत्सुधर्मा राजपिरासीद्य उदारकीर्तिः ॥९॥
 परिस्फुरदुर्द्धरमण्डलाग्रकरं परास्तोद्धतराजलोकम् ।
 ध्वस्तान्धकारावरणं विराजत्सचक्रपद्माकरहर्षहेतुम् ॥१०॥
 सदण्डमुच्चण्डतरप्रतापविध्वंसितारोत्करमुष्णदीप्तिम् ।
 यथा यमुर्वापतयः प्रणेमुः किरीटरत्नशुतिरञ्जिताङ्घ्रिम् ॥११॥
 एके ह्युपायुर्भुविलक्ष्मन्येऽधिकं च लक्षादपि मार्गणानाम् ।
 गणा धनुर्धारयतोऽतिदानशौण्डस्य यस्याहवदुस्सहस्य ॥१२॥
 उद्दामकर्मारमहे रणाढ्यैः समुद्धतैः खड्गभिराश्रितश्च ।
 अन्त्यर्थमुत्तालतमालमालायुतैश्चकासत्तिलकाभिरामैः ॥१३॥
 इक्ष्वाकुवंशप्रकरैः प्रवृद्धैः पुत्रागपूगैरभितोऽप्यशोकैः ।
 सद्गैरिकशुत्कटकप्रकाण्डैः परिस्फुरन्नर्मदशोपगूढैः ॥१४॥
 अगण्यगन्धर्ववरैः सरामैर्महागमस्तोमरसैर्द्विजैर्द्वैः ।
 कान्तारमालालसितान्तरैश्च यो विन्ध्यभूमीध्र इव व्यराजत् ॥
 १५ ॥ कुलकम् ॥
 हिमर्त्तवो वा बहुधान्यसम्पत्सम्पादका वा शरदागमाश्च ।
 प्रभूतपद्माभ्युदया यथैव तपर्त्तवस्तीव्रतरप्रतापाः ॥१६॥
 मधोरिवामी सुमनस्सु घसाः प्रोद्दाममामोदभरं दधानाः ।
 स्फुरच्छरासारभरं किरन्तस्ते प्रावृषेण्या अपि वासरा वा ॥
 हेमन्तकाला अपि वारिनारीस्तनान्तरेषूद्धतमुष्णिमानम् ।
 तन्वन्त उच्चैरुन्निरोरुषो सच्चित्रचापशुतयोऽभिरामाः (?) ॥१८॥
 दुर्योधनाद्याः कुरवः कुमाराः कुमारकल्पाः स्मरूपरूपाः ।
 पाण्डोस्तनूजाश्च युधिष्ठिराद्या निरन्तरं यं त उपासते स्म ॥१९॥
 अन्तकुलकम् ॥

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(३)

उदाभव।हुद्रविणो द्विजन्मा द्रोणो गुरुः पाण्डवकौरवाणाम् ।
 धन्वी मृधोद्धूतकृपः कृपोऽपि स द्रोणमूनःभुजशौर्यशाली ॥
 स कर्ण आकर्णविकृष्टधन्वा सुवर्णविश्राणनलब्धवर्णः ।
 महाहवेऽखण्डितमार्गणौधैरुपास्यमा स्तपनप्रतापः ॥२१॥
 दुर्योधनो मानधनः स चापि चापिप्रबर्होनगुणैरनर्हः ।
 दुःशासनोत्युद्धतबाहुदर्पदुःशस्यशौर्योऽथ नृपः सुधर्मा ॥२२॥
 धर्मात्मजोऽधिक्षितिलब्ध ीर्तिर्भीमोऽतिभीमाहवदुःसहोजाः ।
 पार्थो नृपार्थोद्धरणो रणोग्रगाण्डीवजीवाध्वनिडम्बरेण ॥२३॥
 सान्द्रीभवद्वाष्पजलौघसार्द्धीकृतारिनारीजनतीव्रवीर्यौ ।
 माद्रीसुतौ तावतिमात्रकान्तौ परःशवास्तेऽपि परे नरेन्द्राः ॥
 यस्यासते स्म स्फुरितोरुतारहारप्रभाभासुरविग्रहाश्च ।
 ग्रहा इवानुग्रहनिग्रहाभ्यां मित्रेऽप्यमित्रेऽपि च लक्ष्यमाणाः ॥
 सुचारुचामीकरकुण्डलाभाः सदंशुकालाः शुक्रकिंशुकानाम् ।
 कोशेयमप्यंशुकमादधानमुल्लासयन्तोऽसततस्थमुच्चैः २६॥
 किरीटकेयूरमयूररोचिरेनेकरत्नश्रुतिभासिताभ्राः ।
 मिलत्सिताभ्रान्मलयोद्धवानां रसन्स्तनावध्यलिकं दधानाः ॥
 सारङ्गनाभिद्रवमुद्रवद्भिर्द्विरेफसङ्घैःप्रसभाषलीढम् ।
 अक्षौभ्यसौरभ्यमृतुप्रमूनस्रजां समुहं च शिरोरुहेषु ॥२८॥
 महाब्धयो वा स्फुरितोर्भिकान्ता घनाघना वा परितः स्फुरन्तः ।
 सत्स्वर्णसातिप्रथिता सभायां छायादलत्तापचया द्रुमा वा ॥
 विचित्रसञ्चीनपिनद्धभास्वत्कटीतटाः श्रीमदुरःकपाटाः ।
 वेतण्डशुण्डालटभप्रवेष्टाः सोष्णीषशीर्षाः कम्पनीयवेवाः ॥३०॥
 घनाघनध्वानगभीरधीरगिरः प्रगल्भा इव सिंहसावः ।
 मदोद्धतनेकपराजिह्वदुर्वारवीर्या कुरुपाण्डुपुत्राः ॥३१॥
 गुरोरशिक्षन्त कुमारकास्ते कोदण्डविद्यां निरवग्रहयाम् ।
 अधिज्यधन्वोद्धुरपाणयोऽमी निषङ्गसङ्गाशुगशोभिपृष्टाः ॥३२॥

(४)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

ते धार्तराष्ट्रानजयन्विशेषैस्तैर्गुणानां गुरुसन्निधाने ।
 अवर्द्धयन्मत्सरमप्यमीषां मनस्यनल्पं च युधिष्ठिराद्याः ॥३३॥
 अहमहमिकयाऽमी रेमिरे राजपुत्रा अहरहरहरीशप्रस्फुरत्तेजसस्ते ।
 प्रमदमविभृतान्तैः सद्गुणैस्तज्जनन्यावतुलमाहिमभिर्वा देवदैत्यैस्त-
 दम्बे ॥३४॥

श्रीमद्वन्धजिनेन्द्रनिर्भरनतेः श्रीमालवंशोन्नतेः

श्रीमद्वाहडनन्दनस्य दधतः श्रीमण्डनाख्यां कवेः ।

काव्ये कौरवपाण्डवोदयकथारम्ये कृतौ सद्गुणे

माधुर्यं पृथु काव्यमण्डन इते सर्गोऽयमाद्योऽभवत् ॥

(२)

अथ घनाघनमत्तमतङ्गजो निमिषरोचिरुदञ्चितकेतनः ।
 रुचिरशक्रशरासननिष्पतच्छरचयं रचयन्भुवि संभवत् ॥ १ ॥
 बहलगर्जितकृञ्जलदागमः प्रमदवच्छिखिवन्दिभिरीडितः ।
 अतनुभूतिरिवोद्धतभूपतिः सनतपन्नतपंतमहन्नरिम् ॥ २ ॥
 सकलइन्द्रियवर्ग इवात्मना विकलतां वहते भृशमुज्झितः ।
 ऋतुगणः समयेतिमुदोन्नदद्वनदोवनदोमुहुरध्वनत् ॥ ३ ॥
 रुचिरचामरचारुबलाकउच्छृतशिलिन्ध्रासितातपवारणः ।
 प्रकटयन्सुतरामृतराजतां प्रमुदिरो मुदिरोदय अवभौ ॥ ४ ॥
 स्मरनृपस्य नवाम्बुदमालया निशि धृतास्तरला इव दीपिकाः ।
 रुचिमधुः शुचिकेतकमप्यभाच्छिततपं ततमञ्जुलमालिवत् ॥ ५ ॥
 घनवनीनवनीपतरुलसत्कुसुमसौरभभृद्रनमारुतः ।
 शिशिरशीकरभारभरं किरन्नपथिकान्पथिकान्सप्रकम्पयत् ॥ ६ ॥
 कुक्कवयो मुखरा इव दर्दुराः समरटन्समुपात्तजडाशयाः ।
 क्षणमभुस्तडितो वियतीव ताः क्षतनये तनये च कुरोः श्रियः ॥
 उदभवन्मदनः सह कन्दलैः प्रमदवन्मदबद्धवधूहृदि ।
 जलधरध्वनितं वियुतास्ततं समधुनान्मधुनाध्वगयोषितः ॥ ८ ॥

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(५)

समधुपामधुपातिरजोवृता नवलतावलतामरुताधुता ।
 सुविटपा विटपानरतापणे वरमणी रमणीव वने बभौ ॥९॥
 मघवगोपगणैर्विदधे धरा प्रचुररागभरा सह कान्तया ।
 शिखिकुलं प्रवितत्य कलापकं व्यतनुताऽतनुताण्डवमुन्मदम् ॥
 बहलशाखिकुलं बलवद्वानलविपदलितं समशिश्वसत् ।
 यदधिभूमितपार्त्तिमपाछिदन्निजवनैर्जवनैः पवनैर्धितेः ॥११॥
 सकलचातकयाचकमण्डलीतृशमयंशमयञ्जलवृष्टिभिः ।
 यदकरोत्सुहृदं शिखिमण्डलं धृतमुदं तमुदञ्चितताण्डवम् ॥१२॥
 सकलसस्यकुलान्युदलासयज्जनपदं न पदं न मुदां दधत् ।
 त्रिभुवनोपकृतिः स कृती ततः स्मरसितं रसितं विदधे घनः ॥
 अन्तकुलकम् ॥

ऋतुरभूदघनवृष्टिमयस्तदा सुखकरः कुरुपाण्डुतनूध्रुवाम् ।
 विदधतां दधतां सशरं धनुः समृगया मृगयानसमुद्धताः ॥१४॥
 प्रविविशे विविशेषकुलाऽकुला विष्टमरैः स्मरैश्च वनस्थली ।
 नृपसुतैः पशुतैश्चभयंकरी घनलतानलतालतता ततः ॥१५॥
 सहरिणा हरिणाश्रितगह्वरा वनवराहवराहवक्रुद्धटा ।
 शशवरैः शवरैश्च धनुर्द्धरैर्धनगजैर्नगजैश्च विराजिता ॥ १६ ॥
 युग्मम् ॥

कलकलोद्गुरधीरधनुर्धरैर्विशिखविद्धवराहपथानुगैः ।
 सरभसभूमितोग्रमृगद्रवद्रवयोरवयोग्यभवद्वः ॥१७॥
 तृणचरेषु वसत्सु वनान्तरे मृगगणेष्विव सत्सु दधत्स्वलम् ।
 प्राविगतस्पृहतामतिघातकाः पिशुनकाः शुनकाः स्म भषन्ति च ॥
 द्रुतमजिग्रहदात्मकुलोद्भवान्मृगगणो हरिणान्मृगघातिनः ।
 खल इव स्वजनानहितान्सतो जनिरये निरये पतनेच्छया ॥१९॥
 मधुरवागिव सज्जनमण्डलं खलजनः सरलं मालिनान्तरः ।
 मृगमहन्मृगयुर्मृदुवंशजस्वनरसे नरसेवित आहतम् ॥२०॥

(६)

श्रीशृङ्गारयमण्डनम्.

क्षुभितदुस्सहसिंहपट्टभवध्वनितभीलुकभिल्लवधूचयम् ।
 चकितसैरिभपातविनिर्दलच्छरवणं रवणं पतताङ्गणेः॥२१॥
 दरभरद्रुतानिष्पतच्छशब्दकर्षतरक्षकिरोत्करम् (?)
 प्रचुरशाकुनिकोत्कटकौटिकैः कवलितां वलिताभ्रगत्सष्पकम् ॥
 प्रतिथवत्पृथुपार्थधनुष्पतच्छितशिलीमुखभिन्नमृगादनम् ।
 सरवकौरवकार्मुकपत्रिभिः प्रपततां पततां निवहैश्वितम् ॥२३॥
 शशकुलं द्रवतां जविनां शुनां विवरमाशुविशत्पिदधद्वपुः ।
 महसमास्यमधाज्जनताव्रजैस्ततरुषा तरुवातनिपातिनाम् ॥२४॥
 कुपितपार्थवृकोदरनिध्वनद्धनुरुदारविदारणमार्गणैः ।
 हतगवाशनसत्त्वमभूदनं नवधवं वधबन्धनवन्मृगम् ॥२५॥

अन्तकुलकम् ॥

कुसुमजालकजालकवल्लता मधुपतन्मधुपध्वनिमालिनीः।
 कुटजवत्कुटजार्जुनेकेतकी स्फुटकदम्बकदम्बकसौरभाः ॥२६॥
 वनपयोऽनपयोषितिपुंसिशं प्रवलयन्वलयंश्च वनावलीः ।
 बहलयन्हलयन्त्रविकृष्टभूविचरतोवरतोषधराद्विपम् ॥२७॥
 सततगं ततगन्धमदभ्रमुज्जगदयंगदयंतमिहाध्वगान् ।
 सुरततां तततांतरनिवृतीर्मदबलादबलाः परिलालयन् ॥२८॥
 अथ कुरुप्रभवानापि पाण्डवान्हरिदधीश्वरशस्यपराक्रमान् ।
 वनविहारजघर्मजलकुलान्प्रपवनः पवनः स्म निषेवते ॥२९॥

दृष्यद्गोणशिखण्डिशल्पशकुर्निमोत्कृष्टनाशे कुरु.

क्षेत्रे वा विपिने महाजगरभृद्भीष्मान्तराले ततः ।
 मेह्वत्पत्ररथान्विखण्ड्य विशिखैः खङ्गित्रजांश्चोद्धृता-
 नाजग्मुर्वरहस्तिनापुरममीं ते पाण्डवाः कौरवाः ॥३०॥
 श्रीमद्वन्यजिमेन्द्रनिर्भरनतेः श्रीमालवंशोन्नतेः ।

श्रीमद्वाहडनन्दनस्य दधतः श्रीमण्डनाख्यां कवेः ।
 काव्ये कौरवपाण्डवोदयकथारम्ये कृतौ सहजुणे

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(७)

माधुर्यं पृथुकान्यमण्डन इते सर्गो द्वितीयोऽभवत् ॥

३

पद्मोदयं निदधती भुवनेष्वथोच्चै-

रातन्वती विमलतां च जडाशयेऽपि ।

निष्पङ्कतां विदधती भुवि धर्ममूनो-

र्हतिर्यथा मुकृतिनः शरदाविरासीत् ॥१॥

चैस्तपत्तपनतापनितान्ततान्त-

लोका कचिज्जलदहम्बरदृष्टिरम्या ।

ान्द्रारविन्दप्रकरन्दसुगन्धिवायु-

र्यासौनिदासप्रयस्य वभार लक्ष्मीम् ॥२॥

ाच्याश्रुर्न रजस्वलत्वप्रखिलाः स्वच्छोदकाः सिन्धवः

प्रोक्षामप्रदं दधुः कलगिरः काष्ठासु हंसालयः ।

स्वध्वोऽविभरुः प्रसादमभितो वक्त्रेष्वमूः साम्बरा

वभ्राजे सुविकाशकाशकुसुमैर्भूमण्डली मण्डिता ॥३॥

आवपेषु सरोजसौरभभरभ्रान्तालयः शालयः

पाकोद्रेकफलैर्घभारनमिता वभ्राजिरे श्ररिक्तः ।

मन्दं मन्दममी समीरनिवहा वान्ति स्म सप्तच्छदो-

निद्रत्कोकनदारविन्दकुमुदामोदच्छदामेदुराः ॥४॥

उद्ययौवनयौवतोद्धतयुवमारभ्यमाणोल्लस-

न्ननाबन्धनिबन्धवन्निधुवनप्रोक्षामखेदकिञ्चदः ।

यामिन्यां शुशुभेतरां शशधरः कर्पूरगौरश्रुतिः

श्रीकण्ठेक्षणवद्भिदग्धमदनप्रोद्बोधधन्वन्तरिः ॥५॥

उन्मीलन्तवकन्दलीदलललत्कं बिन्दुजालच्छला-

द्विभ्राणा गरुडाश्मशोभितमहाशुक्तावलीभूषणम् ।

संरेजे मृदुशङ्खला च वसुधा यस्यां मणेन्दुर्मदा-

च्छृङ्खलेत्स्वतेतटाः पराननइहो विद्रावयन्तो नृपाः ॥६॥

(८)

श्रीकाव्यमण्डनम्

कादम्बिनी सुमलिनाऽप्यधिताऽमलत्वं

दिक्चक्रवालमचकाद्विरजस्कमेव ।

लब्धोल्लसद्गुणगणां शरदं मश्रुस्यां

सत्सङ्गतिर्हि विदधाति शुभं न केषाम् ॥७॥

स.नन्दं प्रमदाजनैर्नवनवं वासोवसनैर्लस-

त्पाण्यम्भोरुहैर्मपात्रनिहितोदीपमदीपालिभिः ।

बन्धून्निर्भरशोभमानभवन्तीराजयद्भिर्मुहु-

र्दीपालीमह आजगाम स शरद्यानन्दसन्दोहदः ॥८॥

उच्चैः प्रासादभित्तौ बहलविनिहिता दीपमाला ज्वलन्ती-

र्विध्वस्तध्वान्तजाला निशि दधति धरामण्डली पत्तनानि ।

यत्र यान्ति प्रदीपौषधिबिधुततस्काण्डसैलसलक्ष्मीं

कर्णव्यग्राङ्गनाली मधुमधनवधूशोभितागारभाञ्जि ॥९॥

रत्नालङ्कारदिव्यान्वररुचिरतनून्मङ्गलस्तनयमुद्धा-

न्भास्वदूषाभिरामस्वजनपरिवृतान्हेमसिंहासनस्थान् ।

नम्रात्रीराजयन्ति प्रमुदितनृपतीन्दीपमालामहेऽस्मि-

न्सत्पात्रस्थैः प्रदीपैश्चरणरणशृङ्गनूपुरा बन्धुवध्वः ॥१०॥

सुस्नताघनभरराणि वसते वासांसि वामभुवः

कुप्यन्त्युत्तमहेमभूषणपदानाप्स्या प्रियेभ्यः प्रियाः ।

लक्ष्मीशः ददते स्वकान्धववधूवर्गाय यस्मिन्मुदा

वस्त्राण्युत्तमभूषणानि बहुशो निराजनाः कुर्वते ॥११॥

हेमन्तकालो बहुधान्यकृद्धिर्जज्ञे ततः पञ्चशरप्रवृद्धिः ।

यस्माद्भियेष प्रसभं प्रविष्ट उष्मो वधूनां स्तनमण्डलानि ॥१२॥

निहारभारभरनिर्भरकम्पकायाः

कान्ताः कठोरतरपीनपयोधराढ्याः ।

उद्गाढरागसुभगं परिरिभिरे स्वा-

न्प्राणेश्वरास्ततः निशामु निशान्तमध्ये ॥१३॥

श्रीहैमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(९)

पत्र धेनुमुखक्षणक्षणमभूत्तुः प्रहाराख्य त-

तस्तकोतुहलवत्कृपीवलकुलं कोलाहलव्यकुलम् ।

उद्गम्यद्भुजाभिण्डिमालविगलचण्डोपलनस्फुट-

त्सूत्रमान्तपरित्रसत्त्वगगणव्यग्राग्रहस्तद्वयम् ॥१४॥

स्मारं स्मारं प्रेयसीनां दृढोष्णप्रौढोरोजद्वन्द्वगाढोपगूढम् ।

प्राणानीहायाभिनीहैमनीहा नीहाराढ्येहाध्वगेर्नीयते तम् ॥१५॥

मदनवह्निमदीदिपदुच्चकैर्हिममरुद्वियुताः समकल्पयत् ।

न च तथा जठराग्निमजिज्वलन् च तथ ह्यवमू-सन्वेपयत् ॥१६॥

अथ समन्मथमन्थरमुन्दरी रसपरायणकामुकवल्लभः ।

दिनकृतुः समभूद्धिममामरुतैराधिककल्पितपान्थवभूजनः ॥१७॥

इदे वाप्यश्वासोत्पथिकवनितानां नयनयो-

निशः प्रभृद्वाधिष्ठा सह विरहिणीश्वासनिवहैः ।

दधुर्वस्वं वध्वस्तनुमु धनरागं च ददितं

हिमः स्म श्यामायास्तुदति रतिदृष्टौष्टमानिलः ॥१८॥

वातव्रातविद्युतचूतविसरस्फारस्फुरन्मञ्जरी-

निर्यत्पिङ्गपरगमुर्मुदिवैर्दग्धाध्वनीमन्त्रजः ।

आसीत्कोकिलकोमलध्वनिमिलन्नत्तलिललोचर-

ज्जङ्कारैर्विधुरीभवद्विरहिणीचित्तो वस तस्ततः ॥१९॥

लता पुष्पवती जाता मथोः सङ्गाद्वयूरिव

लसत्पल्लववक्षेण लज्जितात्मानमवृणोत् ॥२०॥

भृङ्गली श्रुतिधारिणीव विदधे गुञ्जारवं सुश्रवं

व्यातेनेऽपि च पञ्चमस्वरमसौ पुंस्कोकिलः कोमलम् ।

पुष्पौघस्तवकस्तनी नवलता सत्पल्लवोद्भासव-

त्पाणिर्वृत्यति नर्तकीव ललितं वाताव्यूता स्म च ॥२१॥

उन्नीलन्मलयानिलैः सरजसः पुष्पात्करः शाखिना

व्याकीर्णः परिवो धरामुद्वहद्गदानुरागं स्फुटम्

(१०)

श्रीकाव्यमण्डनम्

सन्निवृत्तिव वनस्थली सुविकसत्सर्किभुकच्छन्ना

सान्द्रामोदघनाभ्युपयुषि मधौ पत्यवृत्तानां मिये ॥२२॥

सुजातिमासाय लसद्गुणाढ्यामपि द्विरेफो विजहौ क्षणेन ।

बभ्राम लोलश्चलतान्तराणि कुतो विवेको मधुपे हि दृष्टः ॥२३॥

सद्रोलम्बकुलकुलः सबकुलः ऽभूद्रुजुलो मञ्जुलः

पुष्पौघैस्तिलकः सकोरकयुतो माकन्द अनन्दकृत् ।

आमोदास्पदभाकरन्दभरदोघन्मञ्जरीपिञ्जरी-

भूताभ्रैः ऽध्वगदारदारणकृदासीत्कोविदारद्रुतः ॥२४॥

जत्रे गन्धफलीगुणेन विकलीभूतान्यपुष्पावली

सौरभ्येण शिरोधृता युवतिभिः कामाञ्चलां विभ्रती ।

अन्याश्चाप्यमिता लताः कुसुमिताः सौरभ्यलुप्यद्रुतः

ऋज्जालीतरलीकृताः शुचुभिरे श्लिष्टा नन्त्वादधाः ॥२५॥

कौसुम्भवासः स्तनमण्डलेभ्यः स्वलदधानः पवनवधुनम् ।

जगन्ति जेतुं चलतः स्मरस्य महापताकाभिः पार्थिवैः ॥२६॥

सर्ललवृत्यभुजवल्लिवेल्लम्बकाणवत्कङ्कणरत्नभासः ।

तडिलताविभ्रममाभजन्त्यो विडम्बयन्त्यो सरसैः ऽन्वरस्थाः ॥

संशितगणा इव मञ्जुदोलां दोलच्छलत्तत्सुरतं प्रशस्तम् ।

उच्चैरुदञ्चत्तनुचीनचेलविलासवत्सज्जयनस्थलस्थाः ॥२८॥

व चलयन्त्यो मणिभेखलाश्च परिकण्टकामधनुर्गुणभाः ।

पदस्वलन्नूपुरशब्ददम्भात्तमाह्वयन्त्यो मदनं सुदूरात् ॥२९॥

हिन्दोलहेलव्रुटितोरुहारान्मुक्ताः पतन्तीः प्रचकासयन्त्यः ।

अधिक्षपं चारुविलसभाजस्तारा इव मेक्षितुमागतस्तः ॥३०॥

परिस्फुरच्चोलचलञ्चलान्तः किञ्चित्प्रकाशस्तनकुम्भभासः ।

श्यामालकौथस्खलितालिमालमाल्यावकीर्णाङ्गणभूमयश्च ॥३१॥

सुतारगीतालपितप्रभुसत्सरागचित्ताः कपर्णीयरूपाः ।

आन्दोलयन्त्यो युवलेकचेतास्य रुद्धदोलाप्रवला विलेसुः ॥३२॥

अन्तकुलकम् ॥

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(११)

दहन्भूभृदंशान्स्वजनितहुताशोद्धततप-

मतापैः श.खाभृद्विजनिवहविभ्रंशपटुभिः ।

महावाहिन्योघाञ्जगदपि तपन्शोषयति य-

स्ततो भीष्मो ग्रीष्मः स उदयमयाहुष्टनृपवत् ॥३३॥

विरहविधुरावस्था दध्रे प्रियान्वितकामिनी-

ष्वहरहरहो येनोशीरक्षरज्जलशीकरैः ।

अधिकुचयुगं मुक्तःहारैरदभ्रसिताभ्रव-

न्मलयजरसैरङ्गासङ्गैर्भृशोष्मविभेदिभिः ॥३४॥

तारावलीगौक्तिकजालरम्या पूर्णेन्दुवक्त्रालसिताम्बरान्ता ।

जाता जनानां तनुतापमन्वी रामा त्रियामा च सुशीतलाङ्गी ॥

ग्रीष्मे धूम्यान्धकाराः ककुभ उदयदन्दावदग्धा वनान्ता

वास्था सोल्लोहोर्ध्वरणिग्नलवन्मुमुरीभूतपांसुः ।

गच्छः पर्णैः कवायकथिततनुजला दद्विपर्षी विवस्वा-

न्यान्याः श्वासी व्यथमाजो विगुदयमसतां जातविश्वोपतापम् ॥

वातावातविभूतिषुषिष्टपिस्कन्धौघसङ्घटन-

प्रोद्धवज्जलनस्फुल्लिङ्गपटलीनश्यन्नगौकश्चयम् ।

कीललीकवलीकृतार्थककुलोन्मीलत्कृपाकोमला-

भूतभ्रान्तसगर्भमन्थरमृगीयूथं तपेऽभूद्दनम् ॥३७॥

कुलोद्धवत्वं न सुशीलतायाः प्रायेण हेतुर्जगतीतलेऽस्मिन् ।

दग्धा तपत्तौ हि वनस्थलीयं स्ववंशजातेन हुताशनेन ॥३८॥

प्रियं पयोऽभूत्सदुशीरशीतलं तृषः प्रशान्त्यै स्फुटपाटललकाः ।

सुचन्दनालेपजुषो मृगीदृशो वनानि सेव्यान्यभवंस्तपागमे ॥३९॥

सर्वर्चवस्ते सुखदा बभूवुः साम्राज्यभाजां कुरुपाण्डवानाम् ।

भूयिष्ठभोगानुभवैः महर्षैर्महामहानां च परम्पराभिः ॥४०॥

श्रीमद्वन्यजिनेन्द्रनिर्भरनतेः श्रीमालवंशोच्चतेः

भामद्वाहदनन्दनस्य दधतः श्रीमण्डनाख्यां कवेः ।

(१२)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

काव्ये कौरवपाण्डवोदयकथारम्ये कृतो सद्गुणे

म. धुर्य पृथुकाव्यमण्डन इति सर्गस्तुतीयोऽध्वनत् ॥४१॥

४

अथ प्रहङ्गोद्धतशौर्यभासां महाभुजनाम्नुभावभाजाम् ।

धर्मेऽनुरागं दधतां ध्रुवेज्जं श्रीकैटभासौ परतां च भक्तिम् ॥४॥

धनुर्वराणां धुरि तिष्ठतां च भूमण्डलभ्रामियशोऽध्वगानाम् ।

स श्रयाणामनृतोज्झितानां स्मेराननानामभिभाषणेषु ॥२॥

अपारविद्याभ्युधिपारगाणां प्रजानुरागैकभुवां स्मरणाम् ।

रूपेण निर्यं भजतां नयं च कल्पद्रुमाणां विद्वानशैण्ड्यत् ॥

स. स्रज्यलक्ष्म्या अपि भजनां वलीयसां स्फोटदयश्रयाणाम् ।

दुर्वारवीरोद्धुरसत्तरान्तसञ्चरपञ्चाननविक्रमाणाम् ॥४॥

दिगीश्वराणामिव पाण्डवानां गुगाननव्यान्गणशोभिरामान ।

न सेहिरे मत्सरिणोऽतिमात्रं ते धर्तारण्या महतां खला वा ॥५॥

कुलकम् ॥

ते पाण्डवानां निधनाय धाम लक्षामयं छद्मकृतोऽतिपापाः ।

अचीकरन्निष्पृकृतां समुद्वैरभ्रंलिः चारु मुयोधनाद्याः ॥६॥

व्यडम्बयदखण्डं यद्वालिमार्त्तण्डमण्डलम् ।

छायालङ्कृतमुग्रेतैलोहिताश्चसप्तप्रभैः ॥७॥

राज्याभिलषा विषयेषु लब्ध्या दुर्वृद्धयः क्रुरतरन्तरास्ते ।

संभूय संन्यस्य च सर्व एव मुयोधनाद्या धृतराष्ट्रपुत्रः ॥८॥

व्यशिश्रंस्तच्छरणं च तेभ्यः सतीश्रयायाभितमानपूर्वम् ।

कुन्तिमुतेभ्यः सरलन्तरेभ्यस्तेऽशिश्रियंस्तद्रूढनेकदापि ॥९॥

युग्मम् ॥

लक्षसौधस्य मध्ये निशि संमुदभवज्जाज्वलज्ज्वालजाल

भ्राज्यत्पारापताप्रध्वजपट्टपटलः प्रोचललङ्गममलः ।

श्रीहैमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(१३)

शुद्धान्तभ्रान्तकान्ताग्रहणरभसवत्सौविदलप्रपातः

मोदच्छद्विस्फुलिङ्गः सपदि हुतवहः कल्पकालाग्निरौद्रः ॥

लाक्षासंघिशसर्जद्रवशबलवृद्धारजस्तम्भवृन्दे

प्रासादे भूरिरत्नोच्चयचमरमहाक्षौभहेमौघपूर्णे ।

विभ्रश्यद्राजिराजीसमदगजघटाचारुचेटीसहस्रे

वर्द्धिष्णुभूतधूमान्धतमसपिहितद्वारि दन्दद्विमाने ॥११॥

संरुद्धाः पाण्डवास्ते प्रबलहुतभुजा प्रौढधूम्यावलीढाः

सार्द्धं संभ्रान्तमात्रा हृदयसमुदयद्भूरिकारुण्यपूर्णम् ।

ग्राह्यस्तद्विपेन्द्रप्रचुरदरहरं सर्वगं नित्यमीशं

संसारोदामदायानलरसनरसं सस्वरुः कृष्णमेघम् ॥१२॥

सुगमम् ॥

नारायणस्य चरणस्मरणप्रभावात्

संनिर्गता वसुमतीविवराध्वनाशु ।

ते पाण्डवा परमधर्मधुरीणरूपाः

कुन्त्याऽम्बया सह भिया पृथुकं प्रमूर्च्या ॥१३॥

न शुशुभे नगरं घनशोकवत्प्रतिलपज्जनमण्डलसङ्कुलम् ।

वपुर्विवेन्द्रि तर्गसमुज्झितं निरहितं विबुधोपमपाण्डवैः ॥१४॥

वृथा पृथायास्तनया नयाढ्या दग्धा विदग्धा जतुमन्दिरस्थाः ।

विद्वेषवद्भिः कुरुराजपुत्रैः पापतमभिर्धर्मभृतो दहाऽपी ॥१५॥

दीनानुकम्पां च करिष्यते कः को मानयिष्यत्यपि मानयोग्यान् ।

यत्तिष्यते सम्प्रति कः प्रजासु भृशं नुरामास्तिवह बन्धुवच ॥१६॥

वर्णाश्रमान्कः खलु पालयिष्यत्यलं च पष्ठांशहरः सुधर्मा ।

तच्छ्रेयसां साम्प्रतिमार्गवृत्तानजातशत्रुमभृतीन्नेन्द्रान् ॥१७॥

धनुर्द्धरान्दुर्द्धरबाहुवीर्यान्नाङ्गणे निर्जितवीरवर्यान् ।

महामहाध्वानिनयान्विनेति वाष्पाकुलाः पौरजनाविलेपुः ॥१८॥

कुलकम् ॥

(१४)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

प्रत्येकमेकं परिधानमेव सविभ्रतोऽधाप्यनुपानहोऽङ्घ्रीन् ।
 अम्बान्विता दुस्सहदुःखभाजो विभ्रष्टराज्या नरदेवसिंहाः ॥१९॥
 अत्युष्णनिश्वासारम्परास्याः शोच्यामवस्थां दधतः सलज्जाः ।
 धृताधयो जग्मुरमी महान्तस्ते हस्तिनाख्यान्नगरात्सुदूरम् ॥२०॥
 युग्मम् ॥

तीव्रामर्षमहाभिमानविभवद्वैलक्ष्यचिन्ताभर-

व्रीडासंज्वरदैन्यशोकविवशीभूतात्मनःस्वानुजन्त ।

तामम्बामतिदुःखितामथ महाधैर्यैकवारांनिधि-

र्धमार्त्ताऽभिदधे युधिष्ठिर इदं वाक्यं कृपाकोमलः ॥२१॥

वताम्ब ! वत्साः परित्यज्यताथ नृशंसतां पापकृतां कुरुणाम् ।
 सौहार्दभाक्षुमणयातिरेकं विभ्रत्सु बाळञ्जत्सु च तच्छुभानि ॥
 तत्पक्षपातेन विपक्षलोकं विघ्नत्सु सार्द्धं विद्वत्सु नित्यम् ।
 प्रीत्या सजग्मि विदधत्सु चाक्षैर्दीव्यत्सु विश्वसमुपाश्रयत्सु ॥
 रक्षत्सु राज्यं प्रबलाहितेभ्यो भुञ्जत्सु लक्ष्मीं प्रविभज्य बह्वीम् ।
 न व्यावहारीं विजहत्सु हार्दाहदत्सु तेभ्यः परितोषकले ॥२४॥
 सुसौमहेभोत्तमरत्नभूषागजेन्द्रवाजीन्द्ररथप्रवर्यान् ।
 युष्माभिरस्मभ्यमिह प्रदेयमावाद्धि पृथ्वीं परिपालयद्भिः ॥२५॥
 सुखस्थितेभ्यः स्वमिति ब्रुवत्सु सत्यां गिरं सौहृदहार्दिहत्सु ।
 सुशिक्षमाणेषु गुरोश्च सुवीं कोदण्डविवां सहतैर्हतशैः ॥२६॥
 मध्येसमं प्रेक्ष्य समागतांस्तानुत्थायमानं प्रणयत्स्वजसम् ।
 इत्थं तदाराधनमेव नित्यमस्मासु कुर्वत्स्वपि वान्यवेषु ॥२७॥
 लाक्षागृहं तच्च महानिशीथे मदाद्य विष्मग्दहनावलीढम् ।
 आः केनचित्पापकृतानरेण दुर्योधनाद्यैर्धृतराष्ट्रपुत्रैः ॥२८॥
 सुखप्रसृप्तेष्वदसीयगर्भे ह्यस्मासु भूयिष्ठविवृद्धधूमे ।
 तत्क्रूरकर्माचरितं मदन्धैरास्माकवंशक्षयकारि पापैः ॥ २९ ॥

कुलकम् ॥

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(१५)

क्रूरासूरेन्द्रमसमाभिभूतमहादभक्तैकवंशवदेन ।

अनाथदीनोद्धरणेन तेन संरक्षितास्ते वयमच्युतेन ॥३०॥

वीराः ! सुवीराः ! जहिताहितैस्तैः कृतं विषादं विधिनिर्मितं तम् ।

अत्यन्तपापस्य फलानुभूतिरिहैव लभ्येति वदन्ति सन्तः ॥३१॥

धनुर्धरा धर्मभृतां धुरंधरा धराधरा धैर्यचयोच्चसानवः ।

महाभुजा विक्रमवद्वृकोदरस्फुरत्प्रतापार्जुनमद्रजात्मजाः ॥३२॥

माध्वं कुरुध्वं वचनं निधद्वं चित्ते ममैतत्सुकृतैकहेतु ।

अहानि हानिमचुराणि यावतावद्धि तीर्थाटनमाश्रयामः ॥३३॥

युगम् ॥

इति श्रुते तद्वचने गरिष्ठे स भीमसेनः क्षतशत्रुसेनः ।

उच्चैः प्रहस्यान्तरुदितकोप इमां वभाषे गिरमुग्रवीर्यः ॥३४॥

बाल्यात्मभृत्येव समत्सरास्ते स्फुरं विरोधं दधते विमूढाः ।

अस्मासु राजन् ! कुरुराजपुत्रा यथा खलाः सज्जनमण्डलेषु ॥

व्याघ्रे वृके भोगिनि वानरे वा न वानरे क्रूरतरे विदध्यात् ।

मीतिं परमाण्विनाशनिष्ठे प्राज्ञो जनो भव्यभिहेच्छुरेव ॥३६॥

ते दुर्जनाः सज्जनसन्निधाने हिंसा वसन्तो जनपावनेऽपि ।

जहत्प्रहो नैव निजस्वमवं गङ्गाजले नक्रगणा इवामी ॥३७॥

सुरासुराणामिव काद्रवेयविहङ्गमानामिव बान्धवत्वम् ।

अन्योऽन्यवैरास्पदमेव जज्ञे राजन्न एषामपि कौरवाणाम् ॥३८॥

मत्क्रोधवह्नावयकारदीप्ते पापाः पतिष्यन्ति पतङ्गवन्ते ।

न चेत्तत्रोद्दामदयम्बुदली तच्छान्तिकर्त्री भवितान्तरायः ॥

षानुष्कधौरेयममेयवीर्यं गङ्गेयमज्ञेयबलं गुरुं च ।

राधेयमाराधितैरेणुकेयं महद्दये मुक्तकृपं कृपं च ॥४०॥

दुःशासदुःशासनमूर्जिताश्वत्थामानमुद्दामतमाभिमानः ।

दुर्योधनोऽन्यान्पि योधमुख्यान्ाराधयन्भूरिधनप्रदानैः ॥४१॥

आवर्द्धिभूमण्डलमाप्तुमिच्छुरेकातपत्रं विषयेषु लुब्धः ।

विमूढबुद्धिर्नरदेवदेव ! प्रदग्धवान्नः कपटन पापः ॥४२॥ कलकम् ॥

(१६)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

रणैकवीरोऽपि सहायमेत्य महामृधे मां प्रवलानिलं वा ।
 धनञ्जयो धक्ष्यति दीप्ततेजाः सुवान्धवो नः परसैन्यवन्द्याम् ॥
 अज्ञातशत्रो ! भवदाज्ञयैव पुण्यानि तीर्थानि दिदृक्षवोऽग्र ।
 सहाम्बयेमामवनीं बभ्रामः कश्चिच्च कलं प्रविमुक्तराज्याः ॥
 श्रीमद्वन्यजिनेन्द्रनिर्भरनतेः श्रीमालवंशोन्नते
 श्रीमद्बाहडनन्दनस्य दधतः श्रीमण्डनाख्यां कवेः ।
 काव्ये कौरवपाण्डवोदयकथारम्ये कृतौ सद्गुणे
 माधुर्यं पृथुकाव्यमण्डन इते सर्गश्चतुर्योऽभवत् ॥४५॥

५

खज्जूरोत्तालतालीसरसपनसवत्तुङ्गपुनःगपूङ्गं
 श्रीमत्तामालमालं जलधिजय तमालोकयन्पाण्डवास्ते ।
 ध्वस्ताध्वश्रान्तिमुच्चैश्चपलचिलिचिमोचालवाचाललोल-
 त्कलोलोच्छालहेलापरिकलितनभोगाहिगङ्गाप्रवाहम् ॥१॥
 ततस्ते तत्तीरे तरलतरतारङ्गमरुता-
 नमद्रम्यारामे ददृशुरवनेः पाण्डुतनयाः ।
 जगन्नाथं नाथाजगदघययघस्परमजन्त-
 मुग्रदुःखालीदिवदहनज्ज्वालजलदम् (?) ॥२॥
 नानागोपाङ्गनालीष्वभितरसभृता किंत्वया मेऽस्ति कार्यं
 प्राणाधीशेऽतिमानग्रहणकलुषितायात्मकान्तां नितान्तम् ।
 यातां तातान्तिकंतां सरसिजनिलयां सादरं वानुनेतुं
 नित्यं संतिष्ठमानं तदभुवि जलयेस्ते प्रणेमुः परेशम् ॥३॥
 अजरममरमाद्यं वेदवाचामवेद्यं
 सगुणमगुणमेकं नैकरूपं महिष्ठम् ।
 अणुतरमविदूरं चातिदूरं दुरन्तं
 दुरितचयमदन्तं योगिचित्ते वसन्तम् ॥४॥
 स्वपदमपि ददानं सर्वसृष्टेर्निदानं
 निष्कृपयैतांश्चावतारान्दधानम् ।

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(१७)

प्रबलदनुजकन्दोद्दालकुद्दालबाहुं

मुरनिकरकिरीटोदघृष्टपादारविन्दम् ॥५॥

स्तुत्या तमीशं स्वतमस्तमीशं नरोत्तमास्ते पुरुषोत्तमं द्राक् ।

गम्भिरवाग्भिर्निगमार्थभाग्भिर्वाणारसीं भेजुरथौघभेत्रीम् ॥६॥

अमिक्षापृषदाज्यपायसजुहूयूपैर्धवित्रधुवा

प्राग्वंशैश्वरुभिश्चखालचमसैश्चावेणशृङ्गैः शुभैः ।

अन्यैश्चापि पवित्रपात्रनिवहैर्निर्मध्यमानारणि-

प्रोद्दीर्णाग्निकणैरुपाकृतगणैः स्वर्णौघपूर्णार्थिभिः ॥७॥

जुह्वद्भिर्वहुभव्यहव्यमनघैः सत्सामिधेनीधरै-

रध्वर्युपमुखैर्द्विजैर्मखमुखैः कुण्डप्रदीप्तानले ।

प्राज्यप्राज्यमिलितिलाहुतिततिप्रोत्सर्पिसर्पिःसुधा-

स्यो गन्ध्योद्धुरधूधोराणिघनीभूताम्बुवाहावलौ ॥८॥

शृङ्गैः श्रौतपवित्रमन्त्रनिचयानुचारयद्भिर्मुहु-

स्तुप्ययज्ञफलप्रदायपुरुषे सुस्नातजायायुताम् ।

प्राप्तदैर्ध्वजमालभारिशिखरैः सद्भर्मकुम्भग्रभैः

प्राग्ध्यावमृथैर्दलज्जगदधैर्यायज्वनां निर्वभो ॥९॥

भास्वत्यभ्युदिते तथाप्यनुदिते होमोद्यतैर्दीक्षितैः

सुस्नातैर्धृतरत्नकुण्डलयुगैर्दर्मस्फुरत्पाणिभिः ।

सद्वेदध्वनिभिः प्रणीतविधिभिः पञ्चानलीमण्डली-

धूतध्वस्तसमस्तलोककलुषैः सवृत्तपत्न्यान्वितैः ॥१०॥

प्रणीतमैक्षैः सुकयायवस्त्रैः कर्मारदण्डैः प्रणवप्रजापैः ।

जितेन्द्रियैः शान्ततमैः प्रभूतभूतानुकम्पैः समलोष्टरुक्मैः ॥११॥

अभ्यस्तवेदान्तमहागमज्ञैर्निष्वलेशवर्गैः सुसमाधिमद्भिः ।

मुमुक्षुभिर्ब्रह्मलयैकतानैर्नित्यं यतीन्द्रैः समुपास्यते या ॥१२॥

रुद्राक्षमालाभरणैः प्रभूतभस्माङ्गरागैरपि वीतरागैः ।

स्फुरजटाभारधरैरवोरपञ्चाक्षरीजापपरायणैश्च ॥१३॥

(१८)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

पुनर्भवकेशविनाशदक्षदाक्षायणीवल्लभलीनचित्तैः ।

परःशतैः पाशुपतैः प्रशान्तस्वान्तैः सुनिश्रेयसमाप्तुकामैः ॥१४॥

आदिकुलकम् ॥

उद्दाममानन्दभरं दधानास्ते पाण्डवाः सत्कविपुङ्गवास्ताम् ।

काशीं समीक्ष्य श्रुतिशास्त्रशस्तां न्यष्टाविषुर्विष्टपनाथमित्यम् ॥

अस्त्राक्षीन्द्रगवानपारकरुणः काशीं स भूतेश्वरो

मुक्तिक्षेत्रकिरीटमण्डनमणिं देवर्षिभिः संवेताम् ।

वस्यां सन्मणिकर्णिकाऽमलजले त्यक्त्वाऽङ्गिनः स्वास्तनूः

कैवल्यं सममेव यान्ति विषयासक्ता विरक्ता अपि ॥१६॥

कैश्यं शैवलजालवच्छशिकला व्यावृत्तमत्सीव सा

पद्मालीव ललत्कपालवलयं तन्नालवद्भोगिनः ।

यन्मूर्धन्यघसङ्खवस्मरसरितीरे श्रियं भोजिरे

संसारज्वरभारभञ्जनपटुः स स्तात्सतां सम्पदे ॥१७॥

भालाक्षिज्वलदाशुशुक्षणि भुजभ्राजिष्णुभास्वत्फणि

स्फारस्फोरकरस्फुरत्प्रहरणिव्याश्लिष्टशृङ्गारिणि ।

मूर्द्धासङ्गिभहातरङ्गिणि गलव्यालम्बमानोल्लल-

न्मुण्डश्रेणि तदद्भुतं हृदि दधे रूपं परं शाङ्करम् ॥१८॥

उन्मीलद्विषयावलिच्छलमिलद्वातायुतृष्णाजले

शोकोद्दामदवाग्निदीपिनि भवारण्ये भवावद्भुतम् ।

वद्वं वागुरया स्वमातृतनयभ्रातृप्रियाकारया

दृष्यदर्पकलुब्धकेन विधुरं मां वध्यमानं मृगम् ॥१९॥

रात्रिष्णुद्विषचर्मणे रसलसद्गौरीस्फुरन्नर्मणे

मूलोन्मूलितकर्मणे प्रणमतां स्फारीभवच्छर्मणे ।

रक्षार्थं धृतवर्मणे प्रहरणैर्भिन्नद्विषन्मर्मणे

भीतानां घनवर्मणे मम नमस्तस्मै परब्रह्मणे ॥२०॥

मुञ्चन्ति श्रुतयस्तद्वोरुमहिमाम्भोधिभ्रमभ्रान्तयः

साङ्ग्योन्यं कलहायते ह्यविदुषीत्वाद्वेशपद्दर्शनी ।

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(१९)

श्रान्ता शेषफणालिरप्यजचतुर्वक्त्री तव स्ताविका

यजल्पाकमपाकमिव मां तद्भोः क्षमस्व प्रभो ! ॥२१॥

प्रशस्य विश्वेश्वरमीश्वरास्ते विश्वम्भरायाः करुणाम्बुराशिम् ।

स्नात्वा च तस्यां मणिकर्णिकायां सभाजिताः पौरजनैर्महान्तः ॥

परस्परस्य श्लोकांस्ते शशंसुः पाण्डुनन्दनाः ।

दर्शं दर्शं च कार्शीं तां विस्मिताः स्वर्गसन्निभाम् ॥२३॥

अधौघमन्माधजलौघमज्जद्विमानिलोत्कम्प्रमनोज्जमुग्धम् ।

विहारवन्निर्जरराजरामावक्षोजकाश्मीरपरागरागम् ॥२४॥

ततःप्रयागं कृतपापभङ्गं संभिन्नगङ्गायमुनातरङ्गम् ।

तटान्तबद्धाश्रमवीतरागं ते पाण्डवा जग्मुरुपात्तवेगम् ॥२५॥

या वीचिभङ्गं वहते जलौघं हिनस्ति यालं जनतापदोषम् ।

या काशभासेन पयःशितिम्ना चकास्ति गङ्गा यमुना च सोव्याम् ॥

स्नात्वा च गङ्गायमुनाजलौघे निर्वाणदे भग्नघनाघसङ्गे ।

संवर्णयामासुरमी कवीन्द्रास्ते पाण्डवा विष्णुपदीमपीत्थम् ॥

उदामभ्रमिसंघ्रानिलचलचेलालञ्जलप्रोच्छल-

भूतिव्याकुलमीक्षणोत्पलयुगं व्यालोक्य भागीरथि ।

नृत्यद्भर्गाकर्पदमध्यविलसद्व्यालोलवीचीपृष-

स्मान्द्राद्रीकृतमस्मनोषकृतिमाकाशीः शिवायाः शिवे ॥

अध्यास्यन्नो गङ्गां शिरसि गिरिशो लोललहरी-

दलदेहोत्तापां दुरितदमनीं चेद्भगवतीम् ।

ज्वलद्बद्धिज्वालाकवलिततृतीये क्षणपुटप्रत-

प्तैतन्मूर्ध्नांसगिति निरवास्यत्कथमिव (?) ॥२९॥

चलद्वीचीहस्तैर्बहलतमपङ्काविलतनुं

जनं माता बालं सुतमिव दयार्थानहृदया ।

त्वदुत्सङ्गे गङ्गे विलुठितपरं पापदमनैः

सुधाशुभ्रैः प्रक्षालयति भवती निर्मलजलैः ॥३०॥

(२०)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

संवर्त्तनृत्तनटधूर्जटिचण्डमौलि-

वेगोच्छलद्वहललालमहोर्भिषाताः ।

शुभ्रांशुशुभ्रचलचामरसाम्यभाज-

स्त्रैस्तोतसास्त्रिभुवनानि पुनन्तु पूताः ॥३१॥

नृत्तारम्भविलोलधूर्जटिजटाजुटात्पतन्तः क्षितौ

जाह्नव्या जलविन्दवः सुरवरैरुत्प्रेक्षिताः पान्तु वः ।

वामाङ्गस्थितशैलराजदुहितुर्धम्मिल्लपुष्पोच्चयः

किंस्वित्तनुटितोरुहारविगलन्मुक्ताफलानां गणः ॥३२॥

तीरप्रान्तविहारिभूरिहरिणव्यालम्भवद्वोद्यम-

व्याधवातदुरन्तपातकशमेदक्षोपकूलानिला ।

मज्जन्निर्जरमौलिमध्यविगलन्मन्दारमालावली

सान्द्रामोदसुगन्धिवारिरमरस्तोतवहा पातु वः ॥३३॥

उत्क्षुब्धत्कल्पझञ्जानिलतरलजटाजूटकुटाभिधात-

प्रेङ्खोलस्वर्गगङ्गाजलबहलचलल्लोलकल्लोलघोषः ।

शीघ्रं घोराधसङ्घं विधटयतु स वो नृत्यतः शुलपाणेः

प्रध्वस्ताम्भोदनादो नटनमुरजतामाप पापापहो यः ॥३४॥

येषां वपूंषि पयसि प्रणिमज्जनान्ते

कम्पं दधत्युरुरदध्वनि मासि माघे ।

दोर्द्विर्दुर्द्विरधराधिपचक्रमत्र

ते कम्पयन्ति सुरगद्यभिषेणनेषु ॥ ३५ ॥

जननि ! जह्नुमुते ! तव तोयगा ध्रुवममी अभवन्नृभवो झषाः ।

अनिमिषत्वमिमे दधतेऽन्यथा कथमहो तदिदं दिविषद्गणाः ॥

तस्यास्तरङ्गानिलधूतरम्यरोधावनीमध्यवसन्वरिष्ठाः ।

फलौघनम्रीकृतपादपौधां ते पाण्डवाः स्नानविशुद्धदेहाः ॥३७॥

श्रीमद्वन्धजिनेन्द्रनिर्भरनतेः श्रीमालवशोन्नतेः

श्रीमद्वाहडनन्दनस्य दधतः श्रीमण्डनाख्यां कवेः ।

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(२१)

काव्ये कौरवपाण्डवोदयकथारम्ये कृतौ सद्गुणे

माधुर्यं पृथुकाव्यमण्डन इते सर्गोऽभवत्पञ्चमः ॥३८॥

६

अथैकदाहर्तुमिते फलानि भीमे गदास्त्रे क्षुधिते वनान्तम् ।
 किर्म्मिरनामा दनुजः स कश्चिन्मायी ययौ तान्प्रति विप्रवेशः ॥
 अम्बासुरेण द्विजवेषभाजा निजानुजेनान्वितमेनमेनः ।
 अन्तर्भजन्तं भुजदुर्जयं तमभ्यागतं श्रान्तमिवाध्वयानात् ॥२॥
 उपास्यमानो महनीयकीर्त्तिस्ताभ्यां यमाभ्यां च कपिध्वजेन ।
 तथाऽम्बया पार्श्वनिषण्णयैष न्यग्रोधमूले विहिताधिवासः ॥३॥
 प्रेमोमिकर्म्मिरवचोभिरामं पप्रच्छ किर्म्मिरमुदास्वीर्यः ।
 स शूरतः शूरतमानुजन्मा धर्मात्मजः सन्नतमौलिरेतत् ॥४॥

कुलकम् ॥

अथ द्विजन्मन् ! कुत आगतोऽसि भ्रमंस्तपत्तावतियात्रखिन्नः ।
 तले वटस्यातिसुशीतलेऽस्मिन्मार्गाश्रमं मुञ्च निपीद तावत् ॥
 इति क्षितीशस्य वचो निशम्य स छद्मविप्रोऽभिदधे दनुजः ।
 महाकृते ! त्वद्वचसाऽमुनाऽस्मि ध्वस्ताध्वसेदो यमुनाम्बुनेव ॥
 इदं धरित्रीवल्यं भ्रमामि नैकानि तीर्थानि दिदक्षुरेव ।
 भवादृशमुत्तमदर्शनेन पुनामि चात्मानमघाद्रेण ॥७॥
 सौजन्यभाजां भवतां समीपे द्वित्राण्यहान्यत्र वसामि तावत् ॥
 सत्पद्मतिर्हि त्रिदशापगेव तापत्रयध्वंसमसौ विधत्ते ॥८॥
 इत्थं तदीयं वचनं स राजा श्रुत्वाऽभ्यधाद्विप्र ! सुखं वसेति !
 अप्याययौ पक्वफलौघपूर्णकरुण्डकश्चण्डगदः स भीमः ॥९॥
 कालातिपातस्तव वत्स ! जातः किं काननं पर्यटतः फलार्थम् ।
 नहीदृशे कर्मणि योग्यता ते यानाधिरोहोचितराजसूनो ! ॥१०॥
 मध्याह्नकालः समुपस्थितोऽयं तोयं प्रयात त्रिदशापगायाः ।
 बुभुक्षिताः स्थ त्वरितं तनूजाः ! स्नानार्थमित्युक्तवती च कुन्ती ॥

(२२)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

तदाज्ञया ते तटिनीमुपेताः साकं जनन्या यमस्रनुमुख्याः ।
 नेदीयंसीं मंक्षु पटीयसीं तां कर्मद्रुमूलोदलने नराणाम् ॥१२॥
 अम्बा तदम्भोविहिताभिषेका तीरे तरौ सा निषसाद साध्वी ।
 विहर्तुकामाश्च तपर्तुतप्ता मध्येद्ददं पेतुरमी तटान्तात् ॥१३॥
 भिमस्य रामस्य भृतोऽभिपाताद्बृहद्भुजस्यांत्क्षुभितं पयस्तत् ।
 क्रोशजनन्या इव तीरगायै वक्तुं गतं तत्तनयापराधम् ॥१४॥
 वेष्टद्वाहाविद्धवारिप्रवाहान्दर्पाद्भीमः प्राक्षिपद्दीररावान् ।
 पार्थः पार्थः पूरमास्थत्समन्तादन्योन्यस्य व्याकुलीभूतदृष्टि ॥
 उच्चैः कूलोत्फालहेलात्रखेला व्यातन्वाना मञ्जनोन्मञ्जनानि ।
 पारे तीरोल्लङ्घनोत्तीव्रवेगाः स्पर्द्धावन्तस्ते मिथस्तेरुरप्सु ॥१६॥
 विद्यामम्भस्तम्भनीं धर्मस्रनुर्वह्वाश्चर्यान्दर्शयन्भीममुख्यान् ।
 मध्येनीरं निश्चलीभूतदेहस्तस्थौ यामौ द्वौ कृतप्राणरोधः ॥१७॥
 हर्षात्फुल्लोचनैर्लोकसङ्घैः संदृष्टास्ते पाण्डवाः प्रेक्षणीयाः ।
 सैन्यान्विताः स्वायुभावप्रकर्षाद्राजन्तो वा स्वाश्रमं द्रागभीयुः ॥

तत्र न्यग्रोधमूले श्रुतिपठनपरैर्भूमिदेवैः सनाथे

मध्येपीठं गणेशग्रहपतिगिरिजाशार्ङ्गिभिः सेव्यमानम् ।

देवं संस्थाप्य शम्भुं स्फटिकमयमसुं भुक्तिमुक्तिप्रदं तं

नित्यं चाद्यन्तशून्यं जगदुदयपरित्राणसंहारहेतुम् ॥१९॥

राजपूतासनस्थः क्षणविधृतमरुद्भूतशुद्धिं च कृत्वा

श्रीमत्प्रासादपञ्चाक्षरमनुमनुभिर्भासितैरागमानाम् ।

तत्तत्सिद्धिप्रदस्तैः पृथगथ च पृथक् पूजयामास शान्तः

सौरभ्यलुम्प्यद्भुतभरपरीरम्भभाग्भिः प्रसन्नैः ॥२०॥

आनीतैः पादपानां प्रयततदनुजैर्गन्धसारद्रवौघैः

स्फारैः कर्पूरपूरैः सुरभिमृगमदैरक्षतैरक्षतैश्च ।

धूपैः कृष्णागरुत्थैर्वहलपरिमलैर्दीप्रदीपावलीभि-

र्वहीयःशङ्खघण्टाकलकलशवल् सेवितो भीममुख्यैः ॥

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(२३)

दत्ताशीर्विप्रवर्यैर्दुतभुजमनुहोत्सर्पिषेड्वं समञ्जिः

सद्भ्योऽदादक्षिणाश्च प्रयततरमना मातरं चाभिवाद्य ।

भूदेवांश्चापि पीत्वा कविवरकविताः सुश्रवाश्च श्रवोभ्यां

मीमांसातर्कशास्त्रीज्वलमतिमतिमद्वाग्विलासान्गुणज्ञः ॥

वेत्ता सत्रागमानां स्मयरहितमना रञ्जयन्सुनृताभि-

र्गाभिर्गीतानुरक्तो दददखिलकलाकोविदेभ्यो वदान्यः ॥

तुष्यंस्तत्तदुपैः स्वं सुहितसदतिथिः स्वादुमांस्पाकमन्नं

स्वादुं कारं स्म भुङ्क्ते स सममवरजैर्मातृदत्तं फलाढ्यम् ॥

॥२३॥ कुलकम् ॥

तदन्नं बुभुजे माता भुक्तशेषं महर्षिभिः ।

सभामध्यास्त धर्मोऽपि सताम्बुलौऽनुजैः सह ॥२४॥

ततः परेऽप्युश्व तथैव याति वृकोदरे वन्यफलानि हर्तुं ।

किमीरदत्यः स महाभिचारहोमं चकार प्रज्ज्वाप मन्त्रम् ॥२५॥

हिंसाकरं सत्वरमिद्धिदं च श्मशानवाटे वटमन्निकुष्टे ।

हुङ्कारवद्भूतपिशाचचक्रे सदक्षिणीराक्षसशाकिनीकैः ॥२६॥

उत्तालवेतालकरालकालकङ्कालकूष्माण्डकडाकिनीकैः ।

अहासवत्प्रेतकरं करङ्के ग्रहर्षवज्रैरवभैरवे च ॥२७॥

उदितकिलिकिलाके योगिनी चक्रवाले

विकटडमरुनादक्षेत्रपालाकुले च ।

मनुजमहिषमेधैः कुकुटैरारटञ्जिः

कलितकुसुममालैर्वध्यमानैः सुरैरे ॥२८॥ कुलकम् ॥

महेशतिथ्यां च महानिशीथे प्रदीपमालादलितान्धकारं ।

दिमम्बरो मुक्तकचोप्यभीकः स पाण्डवोन्मोहनसिद्धिमाप ॥

पूर्वोदिताभ्यामसुरेश्वराभ्यां सर्वेऽपि बद्धाः किल पाण्डवास्ते ।

संमोहिताः स्वानि धनूंषि धर्तुं हस्ते विनष्टस्मृतयो बभूवुः ॥

द्विषत्सुदुर्लङ्घ्यमहाद्रिदुर्गं संप्रापिता चावदमी नृसिंहाः ।

तावद्धि भीमाय स्वगादयश्च न्यवेदयन्मीतिमतिप्रतीकाः ॥२९॥

(२४)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

रुच्याऽब्रवीत्प्रातरुपाश्रिताशां सा पाण्डवी पाण्डवबन्धमैद्रीम् ।
 सा भैरवी भीमरवा रुराव वामा वनान्तेऽस्य वृकोदरस्य ॥३२॥
 स कृष्णसारोऽपि जगाम वामः शिवा वभाषेऽर्करथस्थितोच्चैः ।
 घूकोऽपि घूत्कारमसावकार्षीद्भयंकरं दक्षिणतोऽसकृच्च ॥३३॥
 भानुर्वभाषे परिवेषदम्भात्तद्वातवर्गस्य च बन्धनानि ।
 मत्वा निमित्तान्यशुभानि भीमो निजाश्रमं शीघ्रगतिर्जगाम ॥
 तैर्भ्रातृभिश्चैव ऋतेऽम्बया च शून्यं वटस्थानमवेक्ष्य भीमः ।
 बभ्राम शोकाकुल आश्रमाणि भागीरथीतीरगतानि तानि ॥
 अभ्यर्थ्य केनापि महर्षिणामी प्रेम्णानुनीता महितुं महान्तः ।
 सौहार्दभाजो महनीयशीलाः पुण्याश्रमं धर्मपुरस्तरास्ते ॥३६॥
 किं वा पुनस्तैः कुरुराजपुत्रैः सुक्रकर्माचरितं सपापैः ।
 अस्मान्निन्दित्वा कपटेन मुक्तैराशङ्कमानैर्निजराज्यभङ्गम् ॥३७॥
 किं वा सुरेण द्विजवेषभाजा मायाविना तेन दुरात्मनामी ।
 संमोह्य नीता निधनाय धर्ममुख्याः स्थितेनात्र दिगीशशौर्याः ॥
 इत्थं विकल्पाकुलितान्तरात्मा स्वभातृविश्लेषविरूढशोकः ।
 संशुष्ककाष्टोपचितां चित्तां प्राक् प्रवेष्टुमैच्छद्दहनावलीढाम् ॥
 स भीममेनः किल यावदेव दुःखातिभारेण विमूढबुद्धिः ।
 संस्मरितस्तावदसौ निग्रह्या हिडिम्बप्रा दत्तपसौवरंस्त्वम् ॥
 सा प्रादुरासीद्विकृतातिघोरा स्मृता सती तेन महाप्रभावा ।
 नृमुण्डमालाशितशूलपाणिः प्रोत्तुङ्गतालद्रुमदम्नजानुः ॥४१॥
 पिशङ्गकेशी विकरालवक्रोल्ललद्रसज्ञांचलचालरौद्रा ।
 विभो ! किमर्थं भवता स्मृताहमित्थं वदन्ती सहसापुरुस्तात् ॥
 ४२ ॥ युग्मम् ॥
 तां राक्षसीं वीक्ष्य जगाद भीमो भीमाकृतिं बाष्पजलाविलाक्षः ।
 प्रसन्नवक्त्रमिति स प्रमृज्य स्वनेत्रयोरश्रुततीरभीतिः ॥४३॥
 हिडिम्ब ! आर्ये ! विदितोग्रवीर्ये स्मरस्यमुं दास्यसि सुप्रसन्ना ।
 मह्यं वरं नैर्जतर्वशमौलिमालेऽत्र बाले हतशत्रुजाले ॥ ४४ ॥

श्रीहेमचन्द्रचार्यग्रन्थावली.

(२५)

तद्ब्रूहि मद्भ्रातृवरान्वियुक्तान्मया सहेमान्मरणोन्मुखेन ।
 इति श्रुते तद्वचने प्रहृष्टा स्पष्टादृष्टासं विदधे हिडिम्बा ॥४५॥
 किम्मीरनाम्ना दनुजेन नीतास्त्वद्भ्रातरः छन्नकृता स्वधाम ॥
 हन्तुं स्वदेव्याः पुरतस्तदेहि मत्स्कन्धमारुह्य लघु प्रयाहि ॥४६॥
 तस्याः स्कन्धमारुढो भीमोऽभीः सगदः स्पदात् ॥
 निजजानुभराशुभ्रपीनोत्तुङ्गपयोधरम् ॥४७॥
 उत्पपात तरसाथ राक्षसी व्योम लोलनरमुण्डकुण्डला ।
 आससाद पुरमासुरीं च तां धूधरेन्द्रशिखरे विराजिताम् ॥४८॥
 अन्तर्दधे तत्र निधाय भीमं सा यातुधानी किल राजधान्याम् ।
 तेषां प्रवृत्तयै स सरोऽश्रयद्यदा यत्प्रयःपूर्णघटाङ्गनौघम् ॥४९॥
 श्रीमद्व्यज्रिनेन्द्रनिर्मरुतः श्रीमालवंशोन्नतेः

श्रीमद्ब्राह्मणनन्दनस्य दधतः श्रीमण्डनाख्यां कवेः ।
 काव्ये कौरवापाण्डवोदयकथारम्ये कृतौ सद्गुणे
 साधुर्व पृथुकाव्यमण्डन इते सर्गोऽयं पद्योऽभवत् ॥

(७)

किमीरनामदनुजोऽथ कृताभिरक्षो
 रक्षोगणान्हरणोघ्रकरान्शशास ॥
 रे पाण्डवानयत तत्कुलदेवतायाः
 सन्नाशु यत्नसहिता हननाय तावत् ॥१॥
 संदानिताः तितरां जननीममीषां
 संरक्षतात्र पृथगेव पुरस्थगेहे ॥
 पूजापरिच्छदमहं परिगृह्य याव-
 द्राज्ञीगणैर्दुतमुपैमि युतो मुदेति ॥२॥ युग्मम् ॥
 नो पाण्डवा वधकदैत्यभटैश्च नीता
 देव्या गृह्णाङ्गणधुवं गलरक्तमालाः ॥
 मिन्दुराणशिरसस्त्रयया नतास्या
 हास्याश्रयाः परिवृताः पुरलोकसङ्घैः ॥३॥

(२३)

श्रीकाव्यसङ्घनम्.

संमेनिरे निश्रुतिमेव बलीयसीं तां
केचिद्विवेकविमलाः पुरवासिनस्ते ।

संवीक्ष्यपाण्डुतनया नमितौजसस्तां-
स्तादृग्दशांस्त्रिधुवनप्रथितप्रतापान् ॥४॥

आवेगतः स्तनयुगस्खलितांशुकान्ता
कान्ताथ काचन विषादवती स्वगेहात् ।

निर्गत्य लोलनयनावजगलज्जलौघा-
हा हा हता इह तपस्विन एव केचित् ॥५॥

देव्याः पुरः प्रचुरपापकृतातिहिंस्र-
किर्मीरदैत्यविभुनेत्यवदत्स्वसख्यै ।

एतन्निशम्य वचनं पृथुवज्रपात-
निर्घातघोरमनघा शुवि निष्पयात् ॥६॥

श्रीकुन्तिभोजकुलकैरवकौमुदी सा
संतप्यमानबहुपौरवधूपरीता ।

मूर्च्छत्प्रमोहमहिमोद्धतराहुजग्धा
चैतन्यरूपरजनीपतिराप्ततापा ॥७॥

आश्वासिता विगतमोहभरा वधूभि-
र्दुःखार्दिताभिरभितः किल पाण्डुपत्नी ।

उच्चैरुद बहलाश्रुजलाकुलाक्षी
स्मृत्वा गुणान्गुणवतां निजनन्दनानाम् ॥८॥

हा धर्मधर्मपरराजधुरीण रीण
रेपः परात्म समतायुत हा महात्मन् ।

हा मातृवत्सल निजावरजानुकम्पित
हा सत्यवादवादं नन्दन नन्दजात्मन् ॥९॥

सौहार्दहार्दहृदयोरुदयोदयोद्य-
द्भूतप्रभूतभयभञ्जनदानवारे ।

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली:

(२७)

संसारघोरतरसंज्वरभारहार

विश्वोपकारकरणात्तदशावतार ॥१०॥

कीनाशकिङ्करपराभवभूरिभीति-

भक्तावलीजगरनिर्जरवन्दिताङ्घ्रे ! ।

योगप्रसक्तमुनिमानसराजहंस !

ब्रह्मेशवन्य ! निगमागमनूयमान ! ॥११॥

सर्वेश ! सर्वग ! विभो ! तनुमत्तनुस्थ !

यज्ञेशयज्ञफलदतरवार्यवीर्य ! ।

कृष्ण ! स्वभक्तिपरपार्थसपक्षपात

किं मे त्वया वत सुताः समुपेक्षितास्ते ॥१२॥ कुलकम्

हा ! पार्थ ! घोररणदुर्द्धरराजलोक-

चक्रेषु चारणघटाविषमान्तरेषु ।

कः सम्प्रति द्युतिमुपैति कराग्रजाग्र-

द्रांडीवनिःसृतशरांस्त्वदृते प्रवर्षन् ॥१३॥

क्व स्थश्च तावथ यमौ सयमौ सरूपौ

माद्रीसुतौ सविनयौ सगुणौ सशौर्यौ ।

मय्यास्थितौ प्रचुरभक्तिधरेण वत्सौ

दत्तं मम प्रतिवचो विधुरीभवन्त्याः ॥१४॥

हा ! हा ! विधे ! प्रलयमारुतवन्मदीया

भग्रास्त्वया किमु सुताःसुरभूरुहो वा ।

पञ्चैव मुक्तकरुणैर्न यदीयदोष्णां

छायाश्रया मुखमगां जगतीतलेऽस्मिन् ॥१५॥

हा ! वत्सभीम ! हृदये मम जज्वलन्तं

शोकानलं शमय वागमृतप्रवर्षः ।

अस्तेन किं कपटवेषभृताऽसुरेण

तेषां गतिं च गमितोऽसि मदोग्रपाणे ! ॥१६॥

(२८)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

लाक्षाशृहे प्रबलधूमहुताशदीप्ते

संरक्षिता हि भवता वत भीमसेन ! ।

हा वत्स ! सम्प्रति वयं किमुपेक्षिताः स्वप्ने

नागायुतोद्धतबलेन महाशुजेन ॥१८॥

आः क्रूरकर्मकुटिलाः कुरुराजपुत्रः

श्रुत्वा मदात्मजविनाशमयीं प्रवृत्तिम् ।

अत्र प्रहर्षबहलाः किल केतुमाताः

भैक्षालयं तु परितो नगरं भवन्तः ॥१८॥

जन्मान्तरेपचितपातकजातजातं

ह्येतत्फलं बहु मया परिणामकले ।

थान्त्या वियोगमनघैस्तनयैरवाप्तं

तदाक् प्रविश्य दहनं शमयामि शोकम् ॥१९॥

बाल्ये पयोधरभवं मम यत्प्रपीतं

स्फीतं पयः सुखशुभः शिशवो भवद्भिः ।

देयं पयो वत मयैतदघौघवत्स्या

वत्सा महाशुबहलं च इहाञ्जलित्वम् ॥२०॥

कुन्तीत्यमेव रुदती प्रययौ स्रयन्ती

यान्ती च तत्र जनतां खलु दुःखयन्ती ।

दत्त्वा स्वहस्तबलं परितोषितेन

पुंसा चितां विरचितां ज्वलितां समन्तात् ॥२१॥

यावत्प्रवेष्टुमगमत्समया सती सा

भीमः पपात तरसा किल तावदेनाम् ।

न मातरेतदशुभं वत कर्णं कार्पी-

जीवन्ति तेऽत्र तनयाः खलु चेत्यबोचत् ॥२२ युगम्

आलिङ्ग्य निर्भरमसौ जनितःशुभं

सा भीमसेनमनघा जननी तदन्तीम् ।

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(२९)

यमच्छ वत्स ! कुत एव समागतोऽसि

तिष्ठन्त्यमी कुशलिनश्च युधिष्ठिराद्याः ॥२३॥

एवं श्रुते वचसि मातुरत्तुच्छतुष्टे-

मातृव्रीमि च पुरा सुखमास्व तावत् ।

अत्रैव यावद्दहमाशु सुतास्त्वदीया-

नप्पानयामि तरसेत्यभिधाय वाचम् ॥२४॥

जैतूहल कुञ्जनं भवनं च देव्याः

शीघ्रं प्रविश्य सगदः स वृकोदरोऽयम् ।

सप्तोप्य वर्षं कुतुम्भैर्ग्रथितैः स्वकीयं

स्तीरैरुदस्य किल तां प्रतिमामतिष्ठत् ॥२५॥युग्मम् ।

सा तदनादिकमुधामयखण्डखाद्य-

सत्केनिकाद्यघृतपक्वित्रमभूरिभोज्यम् ।

पिण्डीभवत्पाथुरदुग्धमयं च भक्ष्यं

भुक्त्वा पपौ निकटकुण्डजलं च भीमः ॥२६॥

तत्राभवद्भुजखण्डिण्डिमशङ्खगृह-

वाद्यध्वनिमुखरयन्ककुभां मुखानि ।

प्राजग्मतुश्च दनुजाधिपती महष्टौ

पूर्वोदितौ प्रणतये कुलदेवतानाम् ॥२७॥

अग्रेऽभवत्क्षुतमथ क्षणमत्युदायि

देव्या गृहं प्रविशतो दनुजाधिपस्य

राज्ञीकुमारपरिचारकबन्धुवर्गा-

न्वीतस्य तस्य कुपितान्तकनोदितस्य ॥२८॥

दैत्योऽवदत्किमिति रे कुलदेवताया

नैवोपहारनिवहोऽस्ति पुरश्च कश्चित् ।

इत्थं निशम्य दितिजस्य वचोऽप्यवोच-

स्तत्पूजका इति विभो ! भवतोऽतिभक्त्या ॥२९॥

(३०)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

देव्याशितं सकलमेव बलीकृतं त-

द्भक्ष्यं प्रसादपरया त्वरया ततः सः ।

तान्पाण्डवान्निविडनद्भुजान्भट्टैश्चै-

राहारयन्मृगपतीनिव पञ्जरस्थान् ॥३०॥ युष्मम् ।

ते चाभ्यधुर्वधकयोधगणास्तदानीं

हस्तोद्यतस्फुरितखड्गभृतो मदान्धाः ।

रे पाण्डवाः स्मरत यो भवतामभीष्टो

देवी च नस्त्वरयति क्षुधितेऽयमेव ॥३१॥

धर्मार्जुनाववदतामथ तौ सुधीरौ

वीरौ धनुर्धरवरौ धरणीश्वरौ तान् ।

रे रे स्मराव इह तं हि घनालिनीली-

रभवद्गुचिरविग्रहमादिदेवम् ॥३२॥

उद्यत्सुदर्शनमहास्त्रमृतण्डमूनु-

विध्वस्तदुर्ध्वरदनूजकुलान्धकारम् ।

संकुलकालविकरालमुखान्तराल-

गच्छत्स्वभक्तगणरक्षणजागरूकम् ॥३३॥

कल्पान्तभैरवमुखादिव भीमवयत्रा-

द्भुङ्क्तारआविरभवद्भयकृद्भटानाम् ।

मत्वा स्म भीम इति तं यमलौ ब्रुवाते

आवां स्मराव इह भीमपदाम्बुजे ते ॥३४॥

इति श्रुत्वा माद्रीतनुजवचनं वत्सलतया

गदां भ्रामं भ्रामं भृकुटिकुटिलास्योऽनिलसुतः ।

महासिंहध्वातोन्मुखरगिरिविद्रावितजनो

वदनसंतिष्ठस्येत्यसुरपतिमत्युद्धतरूपा ॥३५॥

अरे किमीर ! त्वं कृतकपटरूपो वटतरौ

पन्नयायामन्त्रं सुरपतिसनान्मोहमनसः ।

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(३१)

इमान्धर्माग्रान्धे धुजबलभृतश्चाप्वरजः-

नगादेव्यागाराद्धिरदिपतिव्यायतधुजः ॥३६॥

संकुद्धा दनुजेन्द्रयोधनिबद्धा हन्तुं तत्रभद्र-

न्मुयत्स्वद्गदोरुहुरधनुःखट्वाङ्गशूलगैलेः ।

भीमस्तानपि च अद्रुहुरगदाघातातिचूर्णभव-

द्रथार्थीयमदान्धहास्तिकचमूचक्रानकपीतृषान् ॥३७॥

प्रारब्धोद्धुरसङ्गरं तत्रवधीत्किरीरमम्बसुरं

आरब्धद्वोरगदाविशीर्णवपुषं वीराननेकनपि ।

आच्छेत्सीदपि बन्धनान्पहसन्धर्मादिकानां ततो

ऽधार्ष्टीत्तजगरं चकर्ष परुषं केशेषु शत्रुस्त्रिजः ॥३८॥

अधार्ष्टीत्यमदवनानि भूर्यभाङ्गी

त्सौधाली रदलपदप्यदीर्घिकश्च ।

अहार्पीद्रुचिमदसौ सुरत्नजातं

तस्थारेः प्रसभमथोदधर्ष रामाः ॥३९॥

तदशिवशिवाश्रवश्रावं नृणांसवसारस-

ग्रहिलविषजदृष्टधालीकं विवाय रियोः पुरम् ।

प्रमुदितप्रनाः पाण्डोः पुत्रैस्तथा च सुतोऽप्यया

प्रमदवहलैर्भीयो रेजेतत्रामभिनन्दितः ॥४०॥

श्रीमद्वन्धजिनेन्द्रनिर्भरनतेः श्रीमालवंशोन्नतेः

श्रीमद्बाहडनन्दनस्य दधतः श्रीमण्डनाख्यां कवेः ।

काव्ये कौरवपाण्डवोदयकथारम्ये कृतौ सद्गुणे

साधुर्ये पृथुकाव्यमण्डन इते सर्गोऽववत्सप्तमः ॥४१॥

(८)

तत्पूर्ववृत्तं कथयन्त एते परस्परं ते प्रहसन्त एव ।

ततो ययुस्तां नगरीमवन्तीं तन्मालवालङ्करणं भवन्तीम् ॥१॥

(३२)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

श्रीनत्वासदमालशिख शमहोहेनकुम्भमयाभिः

कले सन्धीयमानस्तुरितरुचितडिद्विभ्रमान्भोदष्टशम् ।

अम्भःक्रीड कुलव्रीधनजवनकुचद्वन्द्विसोभवलाः-

द्वीमालीदीपशिखवनपवनसमुत्कम्पिताशमरण्याम् ॥२॥ युग्मम्

जले स्थले वा मयि मुक्तिरेव मृतस्य जन्तोः पुरजित्तसादात् ।

तृन्वाहयत्पत्तनसनाश्रयाय सौधध्वजां क्षोलभिषेण दूरात् ॥३॥

शितजलौघे हवपापसङ्गे कृताभिषेका द्विजदत्तरुक्माः ।

पाण्डोः सशम्भस्तनुजाः प्रजाभिः स्तुता महाकालमथ प्रणमुः॥

इति स्तुवन्ति स्व पृथक्पृथक्च यथामति मेगभरान्नहेशम् ।

आद्यन्तशून्यं जगदेकनाथं नित्यं जगत्कारणमिन्दुपौलिम् ॥५॥

आज्यन्मन्दरमथ्यमानजलयेः प्रादुर्भवद्वत्सर-

ज्वालानर्गलकालकूटमपिवः श्रीनीलकण्ठ ! क्षणात् ।

भीतं त्रतुमिदं जगत्किल यतः कारुण्यकलोलिनी-

प्राणार्थिण ! ततो महेश ! न कथं मां दीनमालोकसे ॥६॥

वनाशं विल्वतरुस्थितं मृगवशाकाङ्क्षाभवज्जागरं

न्यग्रोधच्छदपातनाद्विरचिताश्रुः स्यास्तु लिङ्गार्चनम् ।

यद्रत्नौ पुरजित्तिथेरघभिदि क्रूरं तमन्वग्रही-

र्मापापन्नहेश कृपया संभावयारं च तत् ॥७॥

दीनं बालनतिक्षुधाकुठमयं याचन्तमल्पं पयः

संवद्धाग्रहमष्टविग्रहविभो ! सद्भावभाजं त्वयि ।

शम्भो ! यद्युपमन्युमेव तरसा हन्वग्रहीश्चादिधा-

स्तस्मै क्षीरनिधिं ततो नतिमतः स्थाने ममोपेक्षणम् ॥८॥

त्वद्ध्यानं बहुपातकानि दहति त्वत्पादपद्मार्चनं

साम्राज्यश्रियमेव देव दिशति त्वद्गर्णेनेन्द्रद्रुमः ।

वत्ते मङ्गु महामनोरथफलं त्वज्ज्ञानसूर्योदयो

इन्ति स्फारभवान्धकारममरस्वामिन्महाकाल हे ॥९॥

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(३३)

हंहो ! कालकरालवक्त्र ! सकलग्रासाग्रहस्त्यज्यतां

तानेवाशु गृहाण लोभविषयव्यग्रान्धबुद्धीन्सदा ।

यः श्वेतक्षितिपं समाधिनिरतं रक्षन्टशा भस्मस-

त्त्वां चक्रे शरणागताभयकृतं तं त्वीशमाप्ता वयम् ॥१०॥

नमो भूरिभस्मङ्गरागाय तुभ्यं नमश्चारुगौरीमयूरीघनाय ।

फणामण्डलीरत्नरोचिःछटाभृन्महाहीन्द्रविद्योतमानांगदाय ॥११॥

महायौघभङ्गेरुगङ्गोर्भिराजज्जटाभारवद्धेन्दुखण्डाय भूयः ।

नमो बिभ्रते विश्वप्रष्टाभिरेतन्महामूर्तिभिर्भूतधत्रीमुखाभिः ॥१२॥

सदा वेदवेदान्तवेद्याय तस्मै नमो योगिहृत्पद्मसद्मस्थिताय ।

पदद्वन्द्ववन्दारुवृन्दारकाद्यच्युतब्रह्मादिकस्वामिसानुग्रहाय

नमोऽनन्तरूपाय सूचूर्ध्वमाहिम्ने सुधाधामवद्विस्फुरदीप्तिभूम्ने

जगत्पापविध्वंसकृद्भूरिनाम्ने लसत्कण्ठले, ठत्सुमन्दारदाम्ने १४

अघोराघपञ्चाक्षरीमन्त्रराजप्रजापदसक्तात्ममोक्षप्रदाय ।

कृयाम्मोधये नित्यरूपाय शश्वज्जपो व्यासवाल्मीकिमुखदैःस्तुताय

नृमुण्डमचण्डादृहसातिरौद्रीभवद्विग्रहयन्त्रकध्वंसकाय ।

त्रिशूलयदीपास्त्रमालेलिताय स्वविद्वेषकृदक्षयज्ञक्षयाय ॥१६॥

धृतनैकवर्णोलसत्पञ्चवक्त्रीश्रिया निर्जितोदीतसन्ध्याबुधाय ।

महाताण्डवाडम्बरोड्ढामरोद्यज्जटाजूटवाचाटगङ्गाजलय ॥१७॥

महायोगिनां भागधेयाय संसृज्यङ्गपारपारीतरिभाबुकाय ।

जगज्जनरक्षाक्षये हेतवेऽलं महद, नवार्धश्वराराधिताय ॥१८॥

महायोगिनीचक्रमध्यस्थिताय महृष्यन्महाभूतपालान्विताय ।

महाकल्पवृक्षाय भक्तव्रजानां महाकाल ! कालान्तकर्त्रे नमोस्तु

पाण्डवैः प्रविजहेऽथ कष्टतः सापुरीन्द्रनगरी गरीयसी ।

कामकान्ततनुभिर्यमान्वितैश्वरूपैरवनिताविलोकितैः ॥२०॥

तत्पुराणपठितं महर्षिभिः सेवितं जगदघौघघस्मरम् ।

तर्भदाविमलतोयपावनं पाण्डवा अगरकंकटं ययुः ॥२१॥

(३४)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

कालभीतनरकंकटं विदुर्दारुणं च नरकं विदारयत् ।
 यत्र मञ्चकमृतोऽपि पातकी मुच्यते किमु पुनर्यमी महान् ॥२२॥
 यत्र विभ्रति निवसनिर्वृतिं स्वर्गिणः खलु विहाय तां दिवम् ।
 यद्भवोद्धतनिदाघविकल्बशेषलोकपथिकज्वरापहम् ॥२३॥
 हरितदर्भविराजितपाणयः प्रधतचित्तकुर्वत मज्जनम् ।
 अददत द्रविणं द्विजरजये नृपसुताः स्तुतिमित्यमतन्वत ॥२४॥

स्फुरद्रेवाकावेयुरुलहरिसंभेदउदय-

त्तनूत्कम्पं माद्यं हिममरुतमुद्धतदुरितम् ।

नरा ये स्नातास्तन्स्तनपरीरंभसुभगं

सुरस्त्रैगं कम्पोत्तरमभिसरत्येव रुचिरम् ॥२५॥

कवेरीवारिवेगोधुरभिदुरमहारौरवारारवरेवा

त्तमेदेऽहः प्रमेदे विमलिततनवः स्नान्ति ये पुण्यभाजः ।

अर्चन्त्योङ्कारलिङ्गं ध्रुवमुत्तमहाश्रीफलानां द्वित्रैः

पत्रैःपद्मित्रैरपि गिशगिरौ निर्वर्ति ते लभन्ते ॥२६॥

वैदुर्यहर्षयर्थेऽकनकमयमहास्तम्भविभ्राजमाने

प्रासादे स्थेयसीदं स्थितमिह भजते भोगमोङ्कारलिङ्गम् ।

भस्वत्कृष्णगुरुरल्लयभवोद्भान्विसारङ्गनाभि-

प्रोद्वागामोदपुष्पनकरविलुपमभ्रामरारावरम्यम् ॥२७॥

नित्यं यद्गज्यमानं कलकलविलसद्गन्तवत्कङ्कणाली-

वाचालीरूतवैश्याकरतलविषजत्तलवृन्तैः प्रसन्नम् ।

सन्द्रेष्ट्रैर्मृदङ्गध्वनिभिरतिरसं सेव्यते नर्तकीभि-

र्वृत्तन्तीभिः सरागीकृतयुवततिभिर्हस्तकोलासिनीभिः ॥२८॥

अरे वा रेवायाः सुरपुरपुरन्प्रीजनघन-

स्तनद्वन्द्वभोगसम्पपरिरंभैकसुखदम् ।

असत्क्रीष्णोदयिनिभवधन्वाध्वनियतां

नृणाध्वन्यानां प्रणत जनाः खेददलनम् ॥२९॥

श्रीहेमचन्द्राचार्यप्रपातली.

(३९)

जलस्था ग्रावाणः खलु यदि यदीयाश्च शिवतां

गता ऋच्छन्त्यर्चा सुरभिसुमनसश्चन्दनमयीम् ।

ततः सोमोद्भूतां भवभयभरोद्भञ्जनकरीं

भजन्तस्तां मर्त्याः कथमिह भवेयुर्न हि सुराः ॥३०॥

मातर्मे कलकन्यके कलिनलप्रसालक्षोदके

नानाम्नायमहागमेज्जचरिते सर्वैः सुरैः सेविते ।

संसरज्ज्वरभारभङ्गुरनरप्रस्फारनिर्वाणदे

साधूनां दलपापदं भगवति ! श्रीनर्मदे ! शर्मदे ! ॥३१॥

अथे सोमोद्भूते हृदिनि जननिध्वस्तदुरिते

प्रशस्ते ब्रह्माद्यैः कलवसितरां कारणगुणान् ।

यतस्त्वत्ततोयामृतममरतां मर्त्यनिबन्धाः

पिबन्तः संगप्ता विततजनतातापशमनम् ॥३२॥

अथध्वं मे रोधः कुलुभभरभुमद्रुनवनं

कुरुध्वं चाप्लवं पयासि दुरितध्वान्तनहासि ।

उपाध्वं ह्येङ्कारं शिवपदमध्वं ननु बुधा

इति ब्रूते रेवा प्रचलितमहोभिध्वनिमिवात् ॥३३॥

मखान्कर्तुं नालं विभवराहितत्वादिह च ये

तपांस्येवाशक्ताश्चरितुनपि च क्लेशमयतः ।

महायोगाभ्यासे न पटुमतयोऽनिन्द्रियजितो

भजन्तां मर्त्यास्ते विधुदुहितुरभः कलवभिम् ॥३४॥

नमस्तुभ्यं रेवे ! प्रतिपदमहातीर्थविलस-

ज्जलायै व्यासायैः स्तुततममहिम्ने ! शिवनयि ! ।

निमज्जदिव्यस्त्रसिदलकगलद्भूरिकुसुम-

स्फुरत्सौरभ्यायै भवभयभरभ्रंशपटवे ॥३५॥

रेवावारि विहारिवारणघटादानच्छदामोदितं

प्रोच्चैर्विन्ध्यगिरिप्रपातपतनप्रध्वानधाराधुरम् ।

(३६)

श्रीकाव्यमण्डवम्

सद्यद्यौवनवद्वनेचरवधूपीनस्तनास्फालन-

व्याविद्धं बहलोर्मिवातविदलद्वयाभावलीपातकम् ॥३६॥

अस्मिन्पञ्चनदे न मज्जनपदे मज्जज्वरापच्छिदे

मार्कण्डेयमहर्षिणाश्रिततटे मेङ्गन्महोर्मिच्छटे ।

माघे मासि परास्तरेपसि जना मज्जन्ति ये ते पुन-

मर्तुर्गर्भमिहोल्बणोत्वरणं पश्यन्ति तो ज.तुचित् ॥३७॥

कपिला पिप्पलाज्वालाप्यमरा यत्र रेवया ।

सङ्गता तत्र ये स्नान्ति ते यान्ति त्रिदशालयम् ॥३८॥

ऊँकारमोँकारपदैकगम्यं तमक्षरं प्रोक्षरसर्पिचिन्त्यम् ।

वन्दामहे चोपनिषत्सुगीतं ब्रह्मेति यं प्राहुरमी मुनीन्द्राः

वर्षाग्रिष्महिमर्तुर्जैर्धनपयःपञ्चाद्रिशैत्योत्करैः

विलुप्तं येन तपस्यया निजवपुः शंभो ! भवद्भयादिना ।

बाष्पाग्भोऽक्षियुगे हृदि ज्वरभरं काये प्रकम्पं द्विष-

दूषोषणां तनुतेऽधिभूमि स नृपीड्य प्रतापीपुमान् ॥४०॥

शैवं लिङ्गमभङ्गभोगभवदं वाराक्षरद्वाराया

ये धन्यास्तपयन्ति चन्दनरसासारैस्तुषारीकृते ।

नैदाघं कलयन्ति कालनिह ते सत्तालवृन्तालस-

ल्लोलाक्षिजवह्निबलुबलयमध्वानि धारादहे ॥४१॥

देहे भस्मरजो गलेऽस्थिवलयं मौलौ नृमुण्डावलं

त्वचिह्नं कण्ठेन विभ्रति विभो ये जीवनार्थं जनाः ।

तेऽपि स्युर्धनसारचन्दनरसा साराङ्गरागान्विता

मुक्ताहारयुताः भुरत्नमुकुटीमञ्जुभवन्मौलयः ॥४२॥

चञ्चच्चन्द्रकलं चलत्फणिमणंदलद्वहत्कुण्डल

क्षुभ्यन्मूर्द्धधुनीमहोर्मिपटलीमक्षालिताभ्रान्तरम् ।

बेलत्कृत्तिरगतकपालवलां मेङ्गज्जटान्तं मुहु-

गौरीर्षकरं चिरं पुरिषोर्नृत्यं शिवं पातु वः ॥४३॥

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

३७)

सानन्दं सच्चिदानन्दं मोक्षदं मोक्षभूमदम् ।
 नेमुः पाण्डवाः साम्बाः सर्वे सर्वेश्वरं शिवम् ॥४४॥
 अद्राक्षुर्भीमखण्डाह्वयमतनुसरः सागरं तं नवाना-
 मोघैः स्नेतस्विनीनां भरितमथ महाशैलसेतूच्चबन्धम् ।
 षष्टिके श्यात्तसीमं स्फुरदहिमकरं भूरिवद्धोडुपश्चि
 मोच्चैश्चलनिषेधकरनिव नभः पाण्डवाः शोभमानम् ॥४५॥
 यद्रोधोवासिपौरप्रवरवरवधूतुङ्गशोजकुम्भ-
 प्रक्षोदोदंचदंभःप्रबलकलकलोल्लासवद्राजहंसम् ।
 चञ्चवञ्चरीकप्रकरसरसिजस्फुरपारागरागं
 सचक्रेच्चलवीचीचयजप्रलभरुद्ध्वस्ततापीध्वनीनम् ॥
 शक्तपुष्पाति विश्वं सुप्रधुरिभरैर्भूतधात्रीरुहाणां
 कन्दैर्मूलैः कलैर्वा मधुभिरपि सुधास्पर्द्धिभिस्तुङ्गगृङ्गः ।
 सत्त्वलीर्गह्वरस्थाः शरणमुपगताश्चरुयादोपनम्रा
 रक्षत्रजैवयस्तं कृतितमथ दयुः पाण्डवा विन्ध्यशैलम् ॥४७॥
 तपीतीतरङ्गागरुधुतारामप्रसिरामागमा
 ग्रामा गन्धर्वशालिशालिशहलानूक्षेमालकुलः ।
 दृश्यन्ते स्म सरित्तीपदुवटीयन्त्रान्बुधारोत्पत-
 त्तूर्गर्णकगवत्सतीरणदलत्स्वेदद्रवैः पाण्डवैः ॥४८॥
 निर्भिन्नेपलशलमूलविगलनन्दकिनीपावनं
 योगध्यानशिवैकतनशिवयोगीन्द्रवद्धासनम् ।
 मध्ये महारभासमानपरश्रीमज्जटशंकरं
 विन्ध्यद्वैर्वलरूपमुच्चशिखरं कैलासकूटोपमम् ॥४९॥
 नागद्वारमपारसौरभमहाकान्तारभारक्षर-
 त्पुष्पावसवयसवन्नधुकरीस्फारीभवद्गुञ्जितम् ।
 उन्मीलनवनगवलिषिषजत्सद्बीजपूरोलस-
 जम्बीराम्रवणांशुमत्कलवतीरम्यं दधानं वनम् ॥५०॥

(३८)

श्रीकाव्यमण्डनम्

दर्श दर्श पाण्डवाःखाण्डवाभं क्रीडारामं नैकवन्द्याभिरामम् ।

भूर्याश्वर्या बिभ्रते स्म प्रमोदं देवैर्जुष्टं श्रीजटामाख्यशंभोः

॥५१॥ कुलकम् ॥

कान्तारभारकुसुमप्रकरावकीर्ण-

पारागपुरपरिपूरितरोदसीकः ।

मन्दाकिनीतरलतोयतरङ्गरङ्गो

गौरीपतिं भजति यत्र वनान्तवायुः ॥५२॥

ढकामड्डुमरडयरूढामराडिण्डिमाळीः

संविभ्राणाः प्रबलनिनदध्वानिताद्रीन्द्रकुञ्जाः ।

भक्ता हस्ताकलितरुचिमत्पिखवद्यष्टयस्ते

तुम्बाधारेऽभिदधत इमे भक्तभक्तिं प्रणष्टाम् ॥५३॥

भक्त्या प्रीतं पुनरपि जटाशङ्करं कारयन्तः

सद्भक्तानाममरतरुवद्वाडिछतालीः फलन्तम् ।

यत्राव्यक्तं प्रणवकृपयाप्येष साक्षाद्भवन्तं

स्यालोकेन प्रणतजनताध्वन्तमुद्धूयन्तम् ॥५४॥

अरोहन्ति प्रवरशिखरं धर्मपालकुलस्था

गीतालापैरधरितापिकीपञ्चदैः पौरवध्वः ।

यत्रोद्गीतत्रिपुरविजयैः प्रीणयन्त्यो जटेशं

देवाधीशं प्रतिशिवनिशं कृत्तकर्मालिपः शम् ॥५५॥

अजहज्जलं विमलमुष्णताम्रलं

किल यत्र भास्वनर्तिदूरवर्ति यत् ।

निहितांश्च तन्दुलकणान्सणात्

पचत्यपि हन्ति तापमतुलं निमज्जताम् ॥५६॥

अद्यापि सन्ति पञ्चैव पाण्डवानां महाभगः ।

चक्रुर्वा वसतिं यस्मिन्नपास्तोद्धतपातके ॥५७॥

रुचिरयमकबन्धस्रग्धराछन्दसेति

श्रीहर्मचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(३९)

क्षितिपतितनयास्ते तुष्टुश्चाष्टमूर्त्तिम् ।

प्रविहितनतयस्तर्तीर्यजाताभिषेकाः

प्रमुदितमनसस्तं तत्र निर्दूतपापाः ॥५८॥

नयनदहनदग्धोदामकामं निकामं

धृतमधुरिमवामाद्धाङ्गसमेमरामम् ।

अशमयमविरामं सेवितारामसीमं

निगममहिमधाम श्रीजटामं भजामः ॥५९॥

भीमा भीमाथदक्षा त्रिभुवनभुवनाधारभूतारभूता

रामारामातिरुच्यालपनलपनसन्नाभिरामाभिरामा ।

शान्ता शान्ता त्रिरुल्लसहरणहरणा सर्वदा सर्वदात्री

नेत्रीनेत्रीकृताहस्कररुचिररुचिर्दीप्यमानाप्यमाना ॥६०॥

वश्याऽवश्यायभूभृदुहितुरहितुरापाङ्गिलासाविलासा-

ऽनीहानीहारहारप्रकरकरकोज्जम्भकाशाभकाशा ।

स्तुत्याऽस्तुत्यागशीलाशुभसितमसितभ्राजमानाजमाना-

नित्याऽनित्यानभक्त्यातनुरतनुरसौभाग्यसौभाग्यदेशी ॥६१॥

युग्मम् ॥

कालीं कालीं विशुद्धां हिमरुचमरुचद्वयापिनाकंपिनाकं

भावी भावीति हेतुं रुचिररुचिरमद्भूममालं ममालम् ।

योगं योगं च विभ्रज्जनभजनभरोद्धूततापंततापं

सद्यः संयोजयतज्यो भवतु भवतुदामीलतामीलताभिन् ॥६२॥

पाता पातालतीव्रं विषमविषमधाघःपुराणः पुराणं

शास्ता शास्त्रिवर्गोऽस्तनुत तनुतर्ति भासलीभासलीलाम् ।

कृत्याकृत्यादधत्येद्वलिवलिवद्वामदामदामा

दद्यादद्यायमीशो धिमहितमहितध्वान्तवारंतवारम् ॥६३॥

राजा राजार्चितत्वं वितनुरचिततनुव्योमदेहोमदेहः

कीलाकीलललायोऽविरताविरतहृद्योऽवधूतोवधूतः ।

(४०)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

वायुर्वायुमदोभूरजनिरजनिभृद्भाजते भ्राजतेजा

जन्तौ जन्तौ य आत्मा स भवद् भवदः शंकरः शंकरःस्तात्
लोलोलोलौघनृत्यज्जलजलजविभ्रामरालीमराली

मालामालानगङ्गाविलसितलसितोत्कंपवाहं प्रवाहम् ।

शेषाशेषाम्यभोगयुमाणिभमणिभोद्धासिताभ्रंसिताभ्र

श्रीकं श्रीकण्ठरम्यं सकलशकलमृध्वूमलेध्वूमलोलम् । ६५॥

भाले भालेक्षणेर्चिर्मदनसमदनं मुण्डमालीडमाली-

निग्नान्निग्नानुकम्पं कलयदकलयज्ञानिदानं निदानम् ।

श्वेता श्वेतान्तकांतं मुनिगमनिगमानूह्यमानंह्यमानं

जालंजालंधरादेर्विधुतविधुतरोदातमोहंतमोहन् ॥ ६६॥

विभ्राद्विभ्राजिकैश्यछविभवविभवत्साध्वसत्सध्वसच्छि-

दक्षादक्षाभिजेन्ना शमितशमितमोघस्मराघस्मराधि ।

नत्त्यानत्त्यागहीनं शमदमशमददानवदानवर्द्धि

ब्रह्म ब्रह्मादिभिर्यन्मसितमसितं सेव्यतां सेव्यतां यत् । ६७॥

भगिनि यमुने गङ्गासङ्गाद्विकर्ततनन्दने

दहसि दुरितं पापिष्ठानां त्वमेव विशेषतः ।

अहमिह महानद्याः सङ्गं विहाय निहन्म्यघ-

व्रजमिति मिलत्फेनव्याजप्रहसविकासीनीम् ॥ ६८॥

मनसि विभवत्स्पद्धाभावाज्जनुर्द्वारदारिणी-

मृषिवरनुतां तार्पी पापीयसामतिपावनीम् ।

अपि जहुरमी पाण्डोः पुत्रा ययुः कृतशौचमु-

दलितदुरितं तीर्थं साक्षान्नृसिंहनिषेवितम् ॥ ६९॥

प्रयोष्णीणत्रपापोष्णीभवद्भुवनदेहिनां ।

निर्वापयित्री तद्यस्ति स्तनेऽनन्तफलप्रदा ॥ ७०॥

तदाघपञ्चवाराहक्षेत्रं दुष्कृतदारणम् ।

प्रयोष्णी विन्ध्यमध्यस्थं पुराणमथितं महत् ॥ ७१॥

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(४१)

महासुराणाममुक्तकालीः प्राश्नन्नपङ्के मुनिपुङ्गवानाम् ।
 वसन्मनःपल्लव एव देव स श्वेतकोलः किल तत्र भाति ॥७२॥
 तान्नत्वोत्तुङ्गशृङ्गस्खलितघनघटासुग्धसन्दिग्धवन्यं
 कुञ्जागारेषु गायच्छवरवरवधूर्गातिरज्यत्कुरङ्गम् ।
 क्षुभ्यत्सौरभ्यलुभ्यद्भ्रमरभरनमत्फुल्लमल्लीमतल्ली-
 वल्लीसल्लीलभिल्लीभृशरतमणितं सखमद्राक्षुरद्रिम् ॥७३॥
 त्रैलोक्याभयदायिकां द्रविणवदैत्येश्वरौद्भ्रजिकां
 स्वङ्घ्रिमहजनौघकल्पलतिकां मंत्रवलीभासिकाम् ।
 विपाकैरवचन्द्रिकामविरलश्रीकन्दलीकालिका-
 मज्ञानोद्देशवग्ग्रहतये भास्वनमहादीपिकाम् ॥७४॥
 ब्रह्मज्ञानमुधौघयानरसिकां संसारविध्वंसिकां-
 मुद्रद्विष्णुकृपाम्बुपूरनदिकां पापच्छटोछेदिकाम् ।
 ब्रह्मेशच्युतशक्रमुख्यदिविषद्विद्वत्स्तुतिश्रेणिकां
 तेऽवन्द्न्त नरेश्वरा भगवतीं सर्वेश्वरीं रेणुकाम् ॥७५॥
 विरजभरजसस्तत्पारविध्वंसितीर्थं
 लवणदनुजदेहोर्दैनोपेन्द्रपादात् ।
 जनितमहिम जग्मुः पाण्डवाः सप्रभावं
 बहलफलदमुच्चैर्गीयमानं पुराणैः ॥७६॥
 दर्शे सोमस्पृशि स्नाता गोमुखोद्धारिगङ्गया ।
 संभिन्ने सलिले क्षारे ते तस्य क्षीणरेपसः ॥७७॥
 गोदां गोदां गृणन्ति स्म गत्वा कल्लोलमालिनीम् ।
 हृष्टप्रभावतीर्थार्त्तिं गहनां घाण्डुनन्दनाः ॥७८॥
 विभ्रज्जगमभङ्गविग्रहभृतो लोकान्विधत्तेऽपि य-
 क्षीर्च्चैर्गामि यदूर्ध्वगामिन इमानासवमानानपि ।
 यत्कूलस्थलपङ्कजालशबलं द्राकूपङ्कजालच्छिदो
 गोदा शंवरमम्बरं चरमदोजस्रयत्यर्जुनम् ॥७९॥

(४२)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

त्वत्तीरे मृगयुप्रहारविधुरा वातायुगोमायवो

येऽन्तं यान्ति परास्तपापपटलाः कलोलमालानिलैः ।

मोदन्ते दिवि देवि गौतमि ! नवं देवत्वमासाद्यते

वक्ष्योजस्यललोलमालललनालीलविलसालसाः ॥८०॥

सेवध्वं मम रोधसी लहरिषु मेहोलखेलानिल-

व्याधूतद्रुवपातिपुष्परजसी गहध्वजस्यो वुमाः ।

ब्रह्मो याध्वनयध्वमुत्तमपदं कलोलतेलहठ-

व्याजादित्यलमालपन्तप्रभिदां गोदावरी वः क्रितात् ॥८१॥

दूरे तिष्ठतु दर्शनं तव पुनात्युल्लोचमानासु-

स्वन्नामापि निहन्त्यमावि जगतामास्तां वसतः क्रिया ।

मुक्तिं त्वज्जलमज्जनं दिशन्ति चेद्वेगोपिनामैवं

तत्रैलोक्यकरालकिल्बिषविषसोदशवे गौतमि ! ॥८२॥

ययध्वुर्विविधूपधूर्जदिजटाजूटकुटीरसिक्तां

नाधास्यत्करुणावती भगवती गोदावरी खं पदम् ।

उन्माद्यत्कलिकालकिल्बिषविषज्जालवलीभिः कथं

मूर्च्छालानिरवास्यदेव जगती तद्विषसौ सर्वतः ॥८३॥

श्रीशैः श्रीशैलउच्चैः शिखरतरुवरोमाहितायर्जनांता-

माख्यां विभ्राणनीशं दधदधिककलालोकलोलोक्तोपम् ।

तीर्थं पथ्यादिभिश्च प्रबहलरुलदं पुष्करं पुष्कराक्षै-

र्दृष्टं नष्टोग्रकण्ठं गहनमहिमतत्तद्वशात्पुं पितृणाम् ॥८४॥

दीपकाशप्रकाशादि विप्रभासप्रभासरम् ।

संसारतारकः सोऽपि रारकासुरमूदनः ॥८५॥

अन्यान्यपि च तीर्थानि तैरदृश्यन्त भूतले ।

असिद्धान्यप्रसिद्धानि ददन्ति व्युष्टिमुत्क्रुदाम् ॥८६॥

ध्वन्वोनिरेन्ध्रपीनस्तनघनजघनाः सुन्दरेन्दीवराक्षी-

स्तियैग्वद्वालकान्ताः सुरभिमलयजा लेपमाल्याभिरामाः ।

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(४३)

श्रीमद्वासो वसानाः प्रकटकुचतटा निघ्नतीः सत्कटाक्षैः

पश्यन्तः सस्मितास्तु नियमितमनसः पाण्डवास्ते निरीयुः ॥८७॥

विवृतपिहितवक्षोजन्मभातः मुखपा

मधुरवचनभङ्गया रसिणो मोहयन्त्यः ।

मुललितगमनास्ता लम्बगामास्तुलान्ता

मरहठनववध्वो जम्बुरेव न्कटाक्षैः ॥८८॥

एकचक्रनगरं प्रययुस्तत्पाण्डवाः सकलतीर्थचरास्ते ।

यत्र स्वादितितरां वकरशाः प्रत्यहं प्रवलशृङ्गारमेकम् ॥८९॥

श्रीमद्वन्यजिनेन्द्रनिर्भरनतेः श्रीमालयवोज्ज्वलतेः

श्रीमद्वाहडनन्दनस्य दधतः श्रीमण्डनाख्यां कवेः ।

काव्ये कौरवपाण्डवोदयकथारण्ये कृतौ सङ्गणे

साधुर्यं पृथु काव्यमण्डन इते सर्गोऽभवच्छाष्टमः ॥९०॥

(९)

एकचक्रनगरेऽत्र वभ्रमुः पाण्डवा वसतिमाप्नुमिच्छवः ।

शोकविक्रवजनैघसङ्कुले भ्रष्टभासि धृतमार्गजश्रमाः ॥१॥

लेभिरे विधनविममन्दिरे पुत्रशोकभरदीनमातृके ।

ते स्थितिं किल तयाऽम्बयान्विता दुर्विधोद्धरणधीरबाहवः ॥२॥

एकपुत्रजननी सरोद सा ब्राह्मणी तनयशोकविक्रमः ।

अद्यमे तनुजमेष राक्षसः सोऽस्तस्यतीति विनमध्यगे रवौ ॥३॥

याचसे प्रतिशृहं त्वमन्वहं यावनालकणकान्धनाधिकान् ।

वर्तनाय खलु साधुमार्गिणं त्वां कथं न सहते हतान्तकः ॥४॥

निष्पचान्नगमचिरान्स्तुषे शुचौ सनुनाय परलोकगामिना ।

शुञ्जमहे सममनेन रक्षसः पापिनः पतितुमाननान्तरे ॥५॥

खल्वहं पललभुग्वली भवाम्यद्य मोचयितुमात्मनन्दनम् ।

नात्ति मामतिकृशां जरातुरां मासलं नरमसौ समश्नुते ॥६॥

(४४)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

इत्युदीक्ष्य रुदतीं द्विजस्त्रियं कुन्त्यवोचदनुकम्पयेति सा ।
 दुःखिता रुदितहेतुवेदिनी मा रुदस्त्वमनघे ! वचः शृणु ॥७॥
 एक एव तनयोऽस्ति तेऽनघे ! पञ्च सन्ति मम सुनवो यतः ।
 त्वं बलीकुरु बलीयसे सुतं रक्षसे स्वसुतमोचनाय तत् ॥८॥
 तन्निशम्य वचनं द्विजाङ्गना स्त्र्यां विमृज्य नयनाम्बुसन्ततिम् ।
 साऽभ्यधादिति च पाण्डुगेहिनीं माभिधा इति पतिव्रतोत्तमे ! ॥९॥
 आर्यिके ! निजकजीवगुप्तये, येऽन्यजीवहननं प्रकुर्वते ।
 ते पतन्ति निरये तिजूर्तये न भुवा तनुरियं हि देहिनाम् ॥१०॥
 घ्नन्ति ये सकलजीवमण्डलं पूजयन्ति खलु लिङ्गमैश्वरम् ।
 तोषयन्ति न हि ते महेश्वरं सर्वजीवमयमामनन्ति तम् ॥११॥
 मातरोधि ननु जीवपुत्रका भाग्यभागसि हतायसन्तते ! ।
 पूर्वजन्मचितपातकत्रजा संत्यजामि निजजीवितं क्षणात् ॥१२॥
 तामुवाच पुनरेव पाण्डवोद्भूतिभूमिरनुकम्पयेति सा ।
 न प्रमाणवचनं त्वयोदितं ब्राह्मणि ! प्रबलशोकया शृणु ॥१३॥
 गोग्रहे शरणगस्य रक्षणे स्वामिनोऽर्थमतिघोरसङ्गरे ।
 ये समुज्झितनिजासवो मराः प्राप्नुवन्ति खलु ते परां गतिम् ॥१४॥
 स्वं शिविः पलमदादधीचिरप्यस्थिसञ्चयमसारसंस्तौ ।
 सद्यशः कुमुदकुन्दनिर्मलं स्थास्तु च प्रविदधेऽधिचिष्टम् ॥१५॥
 अम्बुबुद्बुदवदम्बुदालिवच्छक्रार्मुकवदिन्द्रजलवत् ।
 चञ्चलास्फुरणन्नभश्चरप्रस्फुरन्नगरचन्महोर्मिवत् ॥१६॥
 स्वप्नवच्च मृगतृष्णिकाम्बुवत् क्षुद्रकाद्रिजनदाम्बुपूरवत् ।
 पद्मिनीदलगतोदबिन्दुवत्प्रौढवद्गनधूमधामवत् ॥१७॥
 सान्ध्यरागवदथोच्चकैरवश्यायविग्रहतमः समूहवत् ।
 कामकेलिकलहाकुलीभवत्कामिनीस्तनविशीर्णहारवत् ॥१८॥
 आतृमातृपितृपुत्रबान्धवमेयसीप्रभृतयो विभूतयः ।
 स्वादवश्च विषया ह्या गजा भूरयो निमिषभङ्गुरा इमे ॥१९॥

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(४५)

एवमेव मनसा विभावयंश्चिन्तयन्भवहरं हरं हरिम् ।
 प्राप्य कायक्षुपकारकं नरो धर्ममेकमवलम्बते बुधः ॥१०॥
 शूलमुद्गरगदोग्रकर्त्तरीहस्तिहिंसककृतान्ताकिङ्करात् ।
 ध्वान्तवातसखतप्तलोहजमेयसीसमुपगूढभीतिदात् ॥११॥
 क्रन्ददार्त्ततरजीवभैरवादौर्वात्प्रबलपातनोच्चयात् ।
 विभ्यतो भृशमभी च धार्मिका धूर्जटौ निदधते मनो दृढम् ॥१२॥
 तत्समाश्रसिहि विप्रवंशजे ! रक्षितस्तव सुतोऽसंशयम् ।
 न ब्रुवन्त्यनृतमुत्तमा वचो नोच्चलन्ति गिरयश्च जातुचित् ॥१३॥
 कुन्तिभोजदुहितुश्च सुनृतामेवमेव गिरमग्रजाङ्गना ।
 सा निशम्य निरधारयच्च तन्नन्दनानमरविक्रमान्ददा ॥१४॥
 कुन्त्यवोचदिति भीममाश्रवं प्रश्रयान्वितमुपागतं सुतम् ।
 त्वं वृकोदर ! दरं द्विजन्मनो भिन्द्धि राक्षसबलीभविष्यतः ॥१५॥
 श्रूयते प्रतिगृहं वकासुरः प्रत्यहं मनुजमेकमस्ति यत् ।
 तदुरात्मानि हते च नैकृते निर्वृतिं नगरमेष्यति ध्रुवम् ॥१६॥
 त्वद्भुजौ समदशनुशातनौ विप्र एष शरणागतो यतः ।
 सैव भूतिरिह सद्विपद्भिदां या करोति बलमार्त्तराक्षि यत् ॥१७॥
 सोऽभ्यनन्दददसीयभाषितं भीम एष च युधिष्ठिरोऽर्जुनः ।
 मद्रराजतनयासुतौ च तौ साध्विदं वचनमुक्तमित्यनः ॥१८॥
 विद्यया विजितवादिदृन्दया दोर्वलेन बहुशनुशातिना ।
 स्पर्शनेन हतयाचकापदा भाग्यभाज इह बिभ्रते श्रियम् ॥१९॥
 श्येनवज्जहि वकं वकासुरं जग्धमानुषझषामिषं रुषा ।
 भीमसेन ! भुजभीमविक्रमेत्यब्रवीच्च यमनन्दनोऽनुजम् ॥२०॥
 सत्वरं नयत रे बुभुक्षितो राक्षसो नरकरं पुराद्बहिः ।
 अन्नमाहितमनस्स्वनलपकं मानुषैः प्रतिगृहं च याचितम् ॥२१॥
 कुञ्जराशनतरौ श्मशानजे क्रोधरक्तनयनः स तिष्ठति ।
 इत्थमस्रपवचो निशम्य च द्रागनस्तदधिरुद्धवान्गदी ॥२२॥

(४६)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

भीम एष कृतसद्भुजिक्रियो आतरं स्वजननीं प्रणम्य च ।
 ब्रह्मणीभयमुदस्य हर्षवानराक्षसं च तमथैक्षताग्रतः ॥३३॥
 दावदग्धखदिराभाविग्रहं तालदधनचरणद्वयान्वितम् ।
 बभ्रुवर्बरकठोरमूर्द्धजं चण्डदंष्ट्राविटकास्यकन्दरम् ॥३४॥
 लेलिहानरसनं गले ललन्मुण्डमालमतिशातशूलिनम् ।
 कालकिङ्करमिवातिभीषणं प्राणिभक्षणपरं दलत्वृणम् ॥३५॥
 अन्वगुः पवननन्दनं ततः पौरलोकनिवहा दिदृक्षया ।
 धर्मराजतनुजोऽनुजाश्च ते हर्षकुलनयनाः सुदूरतः ॥३६॥
 उज्जहर्षं बहलं स राक्षसो मांसलं तमुदीक्ष्य शाकुलः
 उच्चचाल च जिघत्सयोललदजिह्वया विवृतवक्त्रगह्वरः ॥३७॥
 उज्जगर्ज गजराजभञ्जनः स प्रभञ्जनसुतः प्रतापवान् ।
 मानवा ह्यविभरुर्महाभयं स त्रिशूलमुदलासमद्विपुः ॥३८॥
 उद्धृतां निजगदामविभ्रमदीप्रहेमवलयागथायसीम् ।
 विस्फुराग्निभिषरुग्विलसिनीमाततायिनमुदीक्ष्य वायुजः ॥३९॥
 राक्षसः स्वमथ शूलवक्षिपत् अश्रिदीप्तरुचिभीममूर्जितम्
 श्रीगदाधरमिवासुरो रुषा तद्वभञ्ज गदया वृकोदरः ॥४०॥
 तौ भुजाभुजि भुजेत्कटौ भटौ दुर्द्धरौ विदधतुः क्रुधा मृधम् ।
 मुष्टिपातघनघातदुःसहौ कम्पितक्षितितलौ निपाततः ॥४१॥
 तं नियोज्य निमिषं रुषं दधत्प्राक्षिपन्नभक्षि फल्गुनाऽग्रजः ।
 द्राग्जघान गदया दयां जहत्स्वात्पतन्तमपि संहितं भुवि ॥४२॥
 तमभ्यनन्दन्नथ पाण्डुमूढं स पौरलौकश्च तदग्रजाघाः ।
 कुन्ती च सा विप्रवधूश्च हृष्टा भुजौ तदीयौ सगपूपुजंश्च ॥४३॥
 हतस्त्वया यन्नरभक्षकोऽयं स राक्षसः पाण्डव ! बाहुशालिना ।
 कृतं निरातङ्कमिदं पुरं तत्स्वस्त्यस्तु तेऽद्येत्यवदज्जनौघः ॥४४॥
 समुद्घोषं प्रजौघास्याच्छ्लावंशं च पाण्डवाः ।
 पञ्चालराजनगरे याज्ञसेन्याः स्वयंवरः ॥४५॥

श्रीहिमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(४७)

प्रवर्त्तते दिगन्तेभ्य आगच्छद्भूपमण्डलः ।

इत्युर्द्वर्षेण पञ्चालं पञ्चालं चेलुरीश्वराः ॥४६॥

श्रीमद्वन्यजिनेन्द्रनिर्भरनतेः श्रीमालवंशोन्नतेः

श्रीमद्वाहडनन्दनस्य दधतः श्रीमण्डनाख्यां कवेः ।

काव्ये कौरवपाण्डवोदयकथारम्ये कृतौ सद्गुणे

माधुर्यं पृथुकाव्यमण्डन इते सर्गोऽष्टमान्त्योऽभवत् ॥४७॥

(१०)

जगदानन्दजनको दाण्डपाता महोत्सवः

अथारब्धसुतोद्वाहं द्रुपदं हर्षयन्नभूत् ॥१॥

उचितरचनाव्यग्रीभवत्पुरसुन्दरी-

पदरणज्झणन्मञ्जरीरालिध्वनन्मणिमेखलः

कनककलशश्रीमत्सौधस्फुरद्ध्वजमण्डलो

मलयजरसासारैः सिक्तक्षमाघनकर्दमः ॥२॥

पुरभिमुपनोमालागुम्फप्रविज्ञवधूजनः

क्वचिदपि कुरङ्गाक्षीगीतानुरक्तमनोमृगः

क्वचनरुचिमद्वारिद्रार्द्राशुकमविधूननोद्धुर-

वरवधूदंचचोलाञ्चलोलसितस्वनः ॥३॥

क्वचन च लसद्गन्धद्रव्यमपेषणकैतवा-

नुकृतपुरुषीभूतोन्मत्ताङ्गनारतयौवतः ॥

मधुरमुरजध्वानैर्नृत्यच्छिखावलमण्डलः

क्वचन दहनक्षिप्ताक्षुद्रागुरुत्तमसैरभः ॥४॥

विपुलविलसन्मुक्तालीमत्सुतोरणमालिकः

कनकरुचिमत्स्तंभोद्भासिप्रभूषितमण्डपः ।

अधरितरतेर्धृष्टगुम्नः स्वसुः स्वतनुत्विषा

द्रुपदनगरे जज्ञे भूयान्स्वयंवरडम्बरः ॥५॥ कुलकम् ॥

(४८)

श्रीकान्वसण्डनम्.

विभ्राजिष्णु विजिष्णु जिष्णुबलवत्सत्तारहारस्फुरत्-
केयूराय्यकिरीटकुण्डलमणिप्रद्योताविद्योतितम् ।

विभ्राणं शुक्किंशुकांशुकलितं कौशेयमप्यंशुकं
कौसुभं सुभगं विशेषकमपि श्रीभाजि भालस्थले ॥६॥

हृद्यं मार्गमदं विचित्रसुमनोमाल्यानि सौगन्ध्यव-
न्त्युद्भ्रान्तभ्रमराणि केशनिचये स्निग्धे सुनीलगुतौ ।

मूर्त्तौ सत्तमयक्षकर्दममयीमप्यङ्गरागाश्रिं
जेतुं त्र्यक्षमिवात्तदेहनिवहं कामेन मायाबलात् ॥७॥

रामोपेन्द्रसनाथयादवनृपैः स्फुरत्प्रतापैश्च तैः
सौद्व्यैर्धृतराष्ट्रनन्दनशतैरध्यासितायामलम् ।

पञ्चालेन्द्रपुराद्बहिष्कृतमहास्थान्यां स्थितं राजकं
बभ्राजे भुजविक्रमोर्जितमहाराजन्यसैन्यान्वितम् ॥८॥

राधायन्त्रं स्थापयामास राजा तस्याधस्तात्तैलपूर्णं कटाहम् ।
यस्मिन्निज्याभेदतीयं भ्रमन्त्या मत्स्याश्चक्षुर्धन्विनाब्धोमुखेन ॥९॥

आदिदेश पुरवासिनो जनान्नर्तकोश्च विभवेश्वरोपमः ।
भो तनुध्वमिह फाल्गुनीमहानागतेषु नृपमण्डलेष्विति ॥१०॥

तस्यां समायां नृपसिंहसङ्घैरुद्धासितायां द्रुपदो न्यषीदत् ।
सभाजितो दैत्यसभाजितेन तेन च्युतेन प्रमत्ताः सुपुत्रः ॥११॥

आनद्ध्वनतध्वनद्वलयवध्यालोलशेर्वलयो
वीणावादनतत्परा अपि परा गायन्त्य वोच्चकैः ॥

अत्यर्थं हरिणी भविष्णुवरणी वृत्तिष्णु रोचिष्णु वः
कौसुभानि सुभानि भानि विलसत्सुक्ता वलिव्यजतः ॥१२॥

विभ्रत्यो जितसान्ध्यरागरुचयश्रूणां च बभ्रुश्रुति
प्रच्युर्वीपतिसुभ्रुवः सुरभिमन्मुष्टया क्षिपन्त्योऽभितः ।

कामं मोहनमस्मद्विहसितोल्लास्यास्यरम्यश्रियः
काश्चिन्नागजपुञ्जपिञ्जररुचः कुर्वन्त्य उर्वीश्वरान् ॥१३॥

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(४९)

वर्षन्त्यो मलयोद्भवद्रवचयानन्याः कुरङ्गक्षणा
 नार्योद्भ्रमिताभ्रमुष्टिनिवहैः कर्पूरगौरं हरिम् ।
 कुवर्णाः कुमुदनिर्मलयशः शोभैर्द्विरेफकुलै-
 रास्थान्यां पुरसुन्दरीसमरुचो वाराङ्गना रेमिरे ॥१४॥

अन्तकुलकम् ॥

सलिलकरविभ्र इक्षिरदण्डपातस्फुर-
 ज्जणज्जणितनूपुरमणितहतपञ्चेषवः ।
 सुकेशचयविस्खलत्कुसुमराजयो नृदक-
 त्सवहस्तवरदण्डभृन्नरकृतोपगूढा मुहुः ॥१५॥

मनोज्ञवदनस्मितं मधुरविभ्रमभ्रूलतं
 स्फुरद्वचनभङ्गिभृत्प्रविलसत्कटाक्षच्छटम् ।

सखलवलतोलसललितबाहुवाराङ्गना

दधत्य उरुरागिणां हृदयहारि रूपं वभुः ॥१६॥ युग्मम् ॥

उग्रसेनमथ मन्मथात्मजं माधवं हलधरं च सत्ति किम् ।

उद्धवं मदनसंवसारणान्सांगदं गदमपि प्रमोदिनम् ॥१७॥

यादव नपि परांश्च भूरिशो भूपतीन्यनकुतूहलकुलान् ।

द्रोणविष्कृपकर्णमुख्यकान्कौरवानथ सुयोधनानुगान् ॥१८॥

तान्परानपि दिगन्तरागतान्भूमिपालनिवहान्मुदान्वितान् ।

यक्षकर्द्वचयैः सुगन्धिभिर्वभ्रमद्भ्रमरराजराजिभिः ॥१९॥

सर्वतः सिषिचुरेणचक्षुषः प्राक्षिपश्च घनसारमक्षिपु ।

मुङ्गपीवरपयोधरस्खलद्भ्रससश्च परिरोभिरे भृशम् ॥२०॥

चक्रिरे नखविखण्डितानमूत्रमूर्ध्वमभिरामविग्रहाः ।

दुर्निवाररणवारणच्छटाकुम्भपाटनपट्टभवद्भुजाः ॥२१॥

यूयमेव सुकठोरपीवरोरोजयोः पुरत आध्वमद्य नः ।

उचिरे चतुरवारियोषितो नर्मवद्भुपदराजनोदिताः ॥२२॥

वारविभ्रमवतीपटाञ्चलैर्योजयन्नृपचयोत्तरीयकम् ।

ग्राम्यभाषणपट्टभवद्विटैरावहद्भुपदभूपातिर्मुदम् ॥२३॥

(५०)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

पूरुषोत्तममतूतुषत्तदा कौतुकैर्नवनवैश्च मेघवत् ।

भूरिहेमपटरत्नवर्षिणं गायनेषु च वराङ्गनासु च ॥२४॥

राजराजिरपराद्यशिश्रिणचीनरत्नवरवाजिसञ्चयान् ।

गीतमुख्यबहुसत्कलाविदां कोटिशोरसरहस्यवेदिनी ॥२५॥

वन्दिभिश्च विरुदावली हरेः प्राकृतैर्विरचिता स पठ्यते ।

नैकदानवकुलान्तकारिणो लभ्यते स हयरत्नसञ्चयः ॥२६॥

महानुलुब्धवनिराविरासीत्प्रहर्षभार्जा वदनाञ्जनानाम् ।

समं समास्फालितहस्ततालप्रोत्तालनादैश्चाकिताश्च वृन्दैः ॥२७॥

सुरभिसुरभिपुष्पैर्गन्धवद्भव्यसङ्घै-

रगुरुमृगमदश्रीखण्डकपूरमुख्यैः ।

परिमलबहलोऽभूद्भूमिभागः सभाया

विततमधुमहानां भूभुजां साङ्गनानाम् ॥२८॥

विचित्रचीनोत्तमहेमभूषणैर्विराजमाना नरराजमण्डली ।

वसन्तमासाद्य रराज निर्भरं प्रसूनसङ्घैरिव काननस्थली ॥२९॥

सहाप्सरोभिर्विवुधा इवामी विहारवन्तः सुतरां विरेजुः ।

वाराङ्गनाभिर्वरविभ्रमाभिः परःशताभिर्नरदेवसङ्घाः ॥३०॥

अथ द्रुपद आह स देवदेवं जनार्दम् ।

चिन्ताकुलान्तःकरणः प्रश्रयानत इत्यसौ ॥३१॥

सर्वज्ञोऽसि जगन्नाथ ! कृष्ण ! यादवनन्दन !

यदहं वक्तुकामोऽस्मि श्रूयतां तद्वचो मम ॥३२॥

मया दत्ताऽनवद्याङ्गी द्रौपदीयं सुमध्यमा ।

पार्थाय सत्यया वाचा पूर्वं विक्रमशालिने ॥३३॥

एक एव विजेतुं यो नृपसङ्घान्प्रगल्भते

करीन्द्रानिव पारीन्द्रो नक्षत्राणीव भास्करः ॥३४॥

भवानिव बलौद्धक्तदानवेन्द्रान्मदोद्धतान् ।

तं विना फल्गुर्न फल्गु मन्ये सैन्यं महीभुजाम् ॥३५॥

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(५१)

इति च श्रूयते लाक्षागृहे दग्धा हि पाण्डवाः ।
 धर्माद्या धर्मधुर्यास्ते कौरवैः क्रूरकर्मभिः ॥३६॥
 त्वत्कृपातः कथंचिच्च जीवेयुर्यदि तेऽनघाः ।
 कुतश्चिच्च समेष्यन्ति राधायन्त्रं ततः कृतम् ॥३७॥
 असौ गांडीवधन्वैव दुर्भेद्यं भेतुमर्हति ।
 प्रासादाद्वि गुरोराधायन्त्रं नान्यस्तु कश्चन ॥३८॥
 ततोऽवदद्वासुदेवः सखा गांडीवधन्वनः ।
 जानीहि जीवतो राजत ! धमिष्ठान्पाण्डुनन्दान् ॥३९॥
 मय्येव भक्तिप्रवणान्दोर्दण्डोदामविक्रमान् ।
 इहैनान्योजयिष्यामि त्वया सह नृपोत्तम ! ॥४०॥
 न कदाचित्कालतोऽपि मद्भक्ता विभ्रते भयम् ।
 सङ्कटेषु हि सर्वेषु जाग्रद्रक्षामि तानहम् ॥४१॥
 इति श्रुत्वा हरेर्वाचं द्रुपदो हर्षनिर्भरः ।
 अतत्वरत्सभामध्यं प्रापयिष्यन्सुतां सुतम् ॥४२॥
 अवोचदिति भूपालान्दृष्ट्युम्नाभिधत्स्व च ।
 वरिष्यति स एनां यो राधायन्त्रं विभेत्स्यति ॥४३॥
 अथोत्थाय महाबाहुर्दृष्ट्युम्नोऽभ्यधावत्तमाम् ।
 इत्थं वृणुत भूपालाः सर्वे यूयं महाभुजाः ॥४४॥
 उर्ध्वबाहुरधोदृष्टिर्भ्रमन्तीं शफरीं स्यात् ।
 राधायन्त्रे स्थितां नेत्रे यो भेत्स्यति धनुर्धरः ॥४५॥
 दैलापूर्णे कटाहेऽस्मिन्बाणेन प्रतिविम्बिताम् ।
 राज्ञेभ्यः स भर्ताऽस्या भविष्यति न संशयः ॥४६॥ कुलकम्
 श्रोत्रिधेया सभा भूयः सर्वैरपि नरेश्वरैः ।
 मौहूर्त्तिकैर्मुहूर्तं हि कथिते शुभलक्षणे ॥४७॥
 अथ नरवरवीरपुङ्गवास्ते द्रुपदनरेन्द्रपुरीमुपेयिवांसः ।
 षडुपवनविभूतकेतुदंभाच्चरितमिमानृपतीनिहाद्वयन्तीम् ॥४८॥

(५२)

श्रीकाव्यमण्डनम्

अचकथदथ पाण्डवी सुचेष्टा सपदि च दक्षिणतः पुरः प्रवेशे ।
 सुयुवतिवरलाभमेषा बहलमुदां निलयेभ्य ईश्वरेभ्यः ॥४९॥
 अतिसुभगरवो बभूव तेषां परुषरवोऽपि रासभो यत् ।
 भजति हि गुणवत्त्वमेव कश्चित्समयमुपेत्य गुणोज्झितोऽपि जन्मी
 परमपि दिविशुर्विशामधीशा मणिमयतोरणहैमहर्म्यहृद्याम् ।
 निजरुचिविजिताममरावतीकां सुररमणीरमणीयरूपरामाम् ॥५१॥
 सुघटितघटसङ्घसङ्कुलां तामजिरगतातिविशालशालरम्याम् ।
 अभिनवतरकुम्भकारशालीमाधिवसति स्म च पञ्च पाण्डवीयम् ॥
 ताम्ररोचिरतितप्तमुपाभ्रं हेमगोलमिव कालकलादः ।
 अक्षिपञ्जलनिधौ रविविम्बं निर्मिमासुरथ विश्वविभूषाम् ॥५३॥

पूर्वाचलेन्द्रशिखरेऽप्युदयं गतोऽसा-

वस्ताचलेन्द्रशिखरेऽस्तमियाय चार्कः ।

अत्युच्चकैः खलु पदे महतां प्रतिष्ठा

प्रायेण तुङ्गतर एव भवेद्विनाशः ॥५४॥

परिवृतकटकावनिर्वनान्तैः शिखरगताधिकशोणभानुविम्बः ।
 गजमुखमधि मूर्धना गजौघं चरमगिरिः स जहास नीलभासम्
 अथ तिमिरमद्भृम्भत प्रभूतं स्मरजविकारचयैः समं समन्तात् ।
 उपवनमिव मन्मथस्य राज्ञश्चलितसवेपथुबन्धकीसमूहम् ॥५६॥
 विषयिणि तरुणत्वमायुरर्थं मधुरगिरं वनितां पुरो निधाय ।
 अतिविततमस्तमालवण्यां हरति च दुर्द्धरमार धूर्त एषः ॥५७॥
 अबिभरुडुमण्डलानि नाके मर्दनभटप्रहितास्त्रलक्षलक्ष्मीम् ।
 त्रिभुवनविजयोद्यतेऽसमेषौ पिदधदिवार्कमभाद्रजस्तमिस्रम् ॥५८॥
 न सुरभिसुमनस्सु मानसं मे ज्वलति तनुर्धनचन्दनोक्षितापि ।
 रमयति रजनी न दीर्घयामा प्रियसखि ! मामसमेषुबाणवाधाम्
 निदधतमपराधमात्मसंस्थं मयि च मृषा परुषाक्षरं वदन्तम् ।
 द्रुततरमुपगम्य सामवादैरनुनय नाथमिमं निपत्य चाङ्घ्रयोः

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(५३)

प्रियतममिति चाभिधेहि मुग्धे !

वदसि विभो ! रहसि त्वमेवमेताम् ।

क्षणमपि न विषोढुमस्मि शक्तः

सह विरहं हरिणेष्वक्षणे ! भवत्या ॥६१॥

न वसति हृदये पराऽस्मदीये

रसभरभाजि विन्नाऽनिशं भवन्तीम् ।

तदपि च वचनं मृषाऽभवत्ते

मदनतनो ! मम भाग्यवैपरीत्यात् ॥६२॥

अथ तनु रपि चेत्क्षपा त्वदीये मनसि चकास्ति तदैहि मन्दिरं नः ।

प्रभव इह भवन्ति दीर्घरोषाः प्रणतिपरे न हि किङ्करेऽपराद्धे ॥६३॥

अभिदधुरधिदूति नीरजाक्षयः

स्फुटमिति दुस्सहकामबाणभिन्नाः ।

रसभरसुभगाक्षरं रजन्यां

प्रणयिषु रोषपरेषु कामकेलौ ॥६४॥

घनतमतमसि प्रवर्द्धमाने

परिदधतीश्च दुकूलमञ्जनाभम् ।

स्तनयुगमृगेनाभिगन्ध एवाप्य-

चकथदुन्मदपांसुलाः प्रयान्तीः ॥६५॥

अथ विधुरुदयं व्रजन्विरेजे स्फुरदरुणद्युतिरन्धकारभारे ।

लवणजलनिधेर्जलै सुनीले विसृमररोचिवरेव प्रवालजालम् ॥६६॥

मुवातिजनमनोभिरेव सार्द्धं सपदि तुषारमरीचिरन्वरज्यत् ।

सह मदनमहाविकारचारैश्चलितमहोर्भि च चुक्षुभे समुद्रैः ॥६७॥

त्रिनयननयनाच्चिर्दग्धदेहं यदि

दुर्मदनममृतवर्षैर्जीवयन्त्यंशुभिः स्वैः ।

तदनुभवति नृसं स्वप्नभुद्रोहजाह-

फलममितमजस्रं क्षीणतां विभ्रदङ्गैः ॥ ६८ ॥

(५४)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

तिमिरमविशद्घूकैः सार्द्धं गिरीश्वरगद्वरं

सपदि विभेदे कौकः शोकः समं जननिद्रया ।

सह सरसिजैर्विप्रप्राक्प्रक्रियाः प्रचकाशिरे

प्यथ नमसिते भानौ सानौ गिरेरुदयं गते ॥ ६९ ॥

श्रीमद्भन्वजिनेन्द्रनिर्भरनतेः श्रीमालवंशोन्नतेः

श्रीमद्वाहडनन्दनस्य दधतः श्रीमण्डनाख्यां कवेः ।

काव्ये कौरवपाण्डवोदयकथारम्ये कृतौ सुद्रुणे

माधुर्यं पृथुकाव्यमण्डन इते सर्गोऽभवदिद्धितः ॥७०॥

(११)

जगज्जयायास्त्रभिवसभेषोः सा द्रौपदी संसदमाससाह ।

विक्षोभयन्ती वदनेन्दुनाऽथ नानाऽवनीनाथसमूहवार्द्धिम् ॥१॥

ततस्त्रिलोकीललनालिमौलिललामभूतां द्रुपदस्मजां ताम् ।

नेत्रैः पिवन्तः स्मरवाणभिन्नाः संवर्णयांचकुरिति क्षितीशः ॥२॥

अपूर्वाऽसौ सृष्टिर्ध्रुवमिह विधेर्निर्मितवत-

स्त्रिलोक्याश्चारिम्णः परमपरमाणुन्हतवतः ।

तथा ह्येषा योषा मुकुटमणिरम्येति सुषमां

श्रियः शोभाकाष्ठां स्फुरदवयवैरेव दधती ॥३॥

यद्यैक्ष्यन्त मुमुक्षवस्त्रिभुवनव्यामोहिनीं कामिनीं

कामस्यास्त्रमनुत्तमापद्यनिनीं संसारसौख्यावनीम् ।

एनां चञ्चललोचनामविरलकेशं सनाधिश्रिता

मुक्तिं तर्हिं शिलामयीं जनिभिदां नैवाश्रयिष्यन्निमे ॥

अगण्यलावण्यमयाम्बुपूरे निष्पातुकान्कामिमनोऽनिमेषान् ।

उन्माद्यतोऽस्याः स्मरमात्सिकोऽयं समन्ततः संहरतीषुजालैः ॥५॥

अद्धा सुमुग्धा मकरध्वजस्य दिव्यौषधिर्मान्त्रिकसत्तमस्य ।

इयं यदालोकनमात्रतोऽपि भजन्ति संमोहममी नरेन्द्राः ॥६॥

पायं पायं वक्त्रपूर्णाभृतांशोरस्याः स्फारं कान्तिपीयूषधाराम् ।

सान्द्रामोदाः कामिचक्षुश्चकोराः संतिष्ठन्ते निश्चलास्तृप्तिमन्तः ॥

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(५५)

स्निग्धश्यामतमालकाननयुता मत्तलिमालकुला
 श्रीमद्धंसकलपिनीतिलाकिनीप्रोद्यद्दोमालिनी ।
 प्रोन्नीलन्नवमालिकापरिमलप्रोलासिनी राजते
 कान्तेयं मधुनातिसृष्टमधुरथीः सा वनश्रीरिव ॥८॥
 फोकद्वन्द्वमिवोच्चकैः कुचयुगं संविध्रती भ्रान्तिकृ-
 न्नाभ्यावर्त्तवती सविभ्रमलसद्भूभङ्गभङ्गान्विता ।
 उन्नीलन्मकरीविलासवसतिः सद्धंसकहादिनी
 सेयं भाति पतिंवराऽतिरुचिरा स्रोतस्विनीवापरा ॥९॥
 निर्दग्धं स्मरथूरुहं हररुषा हृङ्कुरयन्ती पुनः
 प्रौढं राजकदम्बकं प्रपुलकं स्वलोकतः कुर्वती ।
 श्यामा कामिमनोगयूरनिकरं प्रोन्मादयन्ती मुहुः
 सेयं भाति नितम्बिनी नयनयोर्दृश्येव कादम्बिनी ॥
 सौन्दर्याद्वैतगर्ववर्णहरिवधूस्पाङ्गिनी राजधानी
 पञ्चेषूर्वाश्वरस्योज्ज्वलरसतटिनी सर्वसंनोहकर्त्री ।
 लभ्या केनापि पुंसा प्रचुरतरतपःश्रेयसा सुन्दरीयं
 नेत्राणामुत्सवालीः सदसि वितनुते कौमुदीवेद्यमाणा ॥
 आमुक्तमुक्तावलिचारुतारा सदानेन्दुर्नयनाभिराषा ।
 रामात्रियामाचरमासभासा मासात्र चैत्रेण कृतेव भाति ॥१२॥
 अहह ! कथमिवैषा लभ्यतेऽस्माभिरस्यां
 प्रवरतरनरेन्द्रैर्भासितायां सभायाम् ।
 हरहरहरिणाक्षीं प्राप्नुयाम स्वदैवा-
 यदि तदनिज्ञानस्या हंत दासा भवेम ॥१३॥
 मधुरमधरपानं विन्दतेऽस्याः सुजन्मा
 विततमुकृतकारी भूतले कोऽपि धन्यः ।
 बहुभिरपि च राधायन्त्रमेतद्वचसाध्यं
 सिज्जुजवल्बन्दिः शिषितैर्यन्विभिस्तैः ॥१४॥

(५६.)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

वयमपि वनजाक्ष्या दुस्सहाद्विप्रयोगा-

त्क्षणमपि यदमुष्याः शक्नुमो जीवितुं न ।

विषमसमरवार्द्धि मङ्गुनिर्मथ्य लक्ष्मी

मिव भुजगिरिणे माधवो दुर्द्धरौजाः ॥१५॥

प्रसममिह सहर्षोस्तां वरिष्याम उग्र-

द्विपुलकपुलकाङ्गीं भूरिरागां प्रकल्पाम् ।

स्मितमधुरमुखेन्दुं लज्जितां स्विन्नगात्रीं

रणमरणमथो वा साधु लप्स्यामहे तत् ॥१६॥

अथ च गिरिवरे वा क्षिप्रपातात्मपाता-

त्पतनमपि विदध्मः प्राप्तुमेनामनर्थ्याम् ।

किमुत मदिरनेत्रां लब्धकामा हुताशे

विधिवदथ च तथ्याथर्वमन्त्रैर्यजामः ॥१७॥

अभिमतवरदात्रीं देवतां वा भजामः

स्ववपुरनलसाक्षा कुर्महे खित्प्रयागे ।

इति समभिदधाना मादनोन्मादनाद्वा

निखिलनृपतयस्ते मूर्च्छिताः संनिपेतुः ॥१८॥

बलवदसुखभाजश्चेतनां लेभिरे ते

विरहदहनदग्धा दीर्घमप्युच्छ्वसन्तः ।

स्वाननसि मृगनेत्रां स्मेरवक्त्रां स्मरन्तः

कथमपि खलु वाचं स्वाश्रितेभ्यो दिशन्तः ॥१९॥

वदनाम्भोजसैरभ्यलुभ्यद्वमरसेविता ।

पद्मिनीयं स्फुटं भाति करहाटकमालिनी ॥२०॥

अरुगाक्षरपल्लवोलसन्मृदुवाहाविटपोपशोभिनी ।

इयमिन्दुमुखी लतासखीस्तनपुष्पस्तवका चकास्ति च ॥२१॥

वसन्ती राजहंसात्तां मानसे चारुचक्रमा ।

निर्मल्लोभयपक्षेयं राजहंसीव राजते ॥२२॥

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(५७)

पृथुलकुचा करजवती सकरकतिलकातिसौरभावासा ।
 अतिमृदुलतया युक्ता वनततिरिव राजते कान्ता ॥२३॥
 स्फुरद्भाराभिरामासौ भस्वद्वंसकलपिनी ।
 विथुद्गगाङ्गेयवती स्वर्गगङ्गेव शोभते ॥२४॥
 स्फुरन्वहोर्मिकापङ्क्तिः सत्तमालकमालिनी ।
 कलितोत्कलिकामाला बला वेलऽम्बुधेरिव ॥२५॥
 सत्काननामोदयना मदनोन्माददायिनी ।
 मत्तालिमालयोपास्या मधुश्रीरिव दृश्यते ॥२६॥
 उपात्तलीला कमला हृदयाह्लाददायिनी ।
 इन्दिरा मदिराक्षीयं साक्षाद्विद्योततेतराम् ॥२७॥
 असौ सरागाम्बरवासिनीवनः सुवासिनी चरुमुखेन्दुहासिनी ।
 स्फुरत्सरागाम्बरवासिनी मनः कुङ्कुनेत्रा कुरुते च कामवत् ॥२८॥
 अस्याः पादारविन्दे भुवभुषणसतो राजहंसन्यसते
 माधुर्ये शिञ्जितानां कलकलविलसद्गन्धर्वजरीदम्भात् ।
 ऊरुभ्यां कोमलाभ्यां म्रदिमभरलसस्तम्भगर्भाश्च रम्भाः
 कम्पन्तेऽस्या जिताः किं तपहिमसा योज्झतश्चैत्योष्णिग्भवाश्च ॥
 बद्धाया मेखलाया बहलकलकलच्छन्नस्या नितम्बो
 वक्तीत्यं मां निरीक्ष्य प्रसभनपि महायोगिनो मोहभाजः ।
 रुच्योऽस्या मध्यगोऽपि त्रिवलिभिरधिकं ह्युत्तमत्वं च धत्ते
 नाभ्यावर्त्तेन युक्तः पतितजनहृदां तन्वता भ्रान्तिमुद्ये ॥३०॥
 पीनोत्तुङ्गस्तनक्रान्तो मध्योऽस्या वलिभिर्धृताः ।
 संतिष्ठते दृढोऽस्योऽपि वलिभिर्धार्यते हि यः ॥३१॥
 पीनोत्तुङ्गकुचद्वयस्य समतां नैवाश्रयन्ते तरा-
 मेतस्याः स्मरराजमङ्गलमह कुम्भाश्रियः शोभिनः ।
 मायत्कुञ्जरकुम्भाधिल्वजफलांघ्रिजन्मकेशदयः
 सौभाग्यं जनमोहनत्वमतुलं लवण्यनेभ्यश्रुतम् ॥३२॥

(५८)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

वुङ्कुमारुणितावस्याः पीनोन्नतपयोधरौ ।

कुर्वते स्फारसिन्दूरकुम्भकुम्भविडम्बनाम् ॥३३॥

काष्ठस्थलैल्लभहेन्द्रनीलहाराहिराजेन सुरक्ष्यमाणौ ।

निधनकुम्भाविव गोपनीयौ स्तनवमुण्याः स्मरपार्थिवस्य ॥३४॥

एषा मारमहाविहारसरसीलवण्डपूगोदका

वक्त्रम्भोजवती नितान्तविलसद्रक्षोजकोकद्वया ।

सुभूभङ्गतरङ्गवत्यतिलसद्युथलनीनिनी-

कन्दर्पज्वरभञ्जनीस्मितनिलकेना शशङ्कानना ॥३५॥

वननावतेन ध्रुते वसन्ते लते वृषा नृत्यसि विश्रमेण ।

शुभैकदेशेन शयेन वास्याः स पल्लवस्ते विजितो विलजे ॥३६॥

अद्देशसीयं वदनं मनोज्ञं विद्योतते शारदपार्वणेन्दुः ।

सदः सरोजोचनैरवाली यिकासिता येन निजवल्लोकात् ॥३७॥

निजाभोजभ्रमाच्छरीरस्या वदनमाश्रिता ।

नूनोत्ततो धत्ते सुखनामतिशयिनीम् ॥३८॥

कूटमन्त्रं कटाक्षोऽस्या मृगाक्ष्या दृश्यते स्फुटम् ।

युग्मवातायवो येन पत्यन्ते निरुद्धस्थिताः ॥३९॥

पञ्चनारङ्गरागेऽस्याः पोस्फुरीत्यधरेऽमृतम् ।

येन पीतेन जीवन्ति विश्लेषविषमूर्च्छिताः ॥४०॥

कस्तूरीतेजो भाति भालेऽस्या रुचिराकृतौ ।

शारदे पार्वणे चन्द्रे कलङ्क इव मञ्जुः ॥४१॥

साररागवयान्धकरतद्विधल्लिप्पुजनस्य संज्वरम् ।

वदनेन्दुरपूरी इक्ष्यते नयनावजनि विकसयन्नयम् ॥४२॥

एतस्या हरिणीदृशस्त्रिभुवनोन्मादाय कादम्बरी

कामं कामुककामकन्दलसमुल्लासाय कादम्बनी ।

विश्वकर्षणोहनस्ववशताः प्रोद्धावयन्ती क्षणद्

दृष्टिर्भाति महाप्रभावगहना विधेव सा त्रैपुरी ॥४३॥

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(५९)

यमुनोर्मिच्छटाब्जये विभ्राते सुभ्रुवो भ्रुवौ ।

कामन्दीवरचापस्य लीलां भुवनतोहिनः ॥४४॥

तिलकुमुदसमानाभिर्नासिकस्यश्चकास्ति

स्फुरिततरसुतारस्फारमुक्तफलेन ।

शशधरसविधस्थस्थूलतारोपमेना-

म्बुजरुचि च दधत्या हारि हास्यं सदास्यम् ॥४५॥

स्मररथस्य रथाङ्गमनोहरे स्फुरितरत्नमये श्रुतिकुण्डले ।

कृशतनुर्दधती सुदती भृशं हरति नो हृदयं धृतहृच्छयम् ॥४६॥

कम्बुतण्डी स्वकण्ठे च सप्तविंशतिभौक्तिकम् ।

धत्ते हारभिवास्येन्द्रं ताराः सेवितुमागताः ॥४७॥

भासते केशपाशोऽस्या मुक्ताजालतलापभृत् ।

वंशीयान्काण्ठ्यवानोघो गङ्गायमुनयोरिव ॥४८॥

सुघनजघनसङ्गाहन्वनं यान्ति सर्वे

पद्मभिदधदिव मालयीलोलपृष्ठीरयेण ।

रुचिगचिकुरभारो राजतीन्दीवराख्या

भसलवहलनीलोद्यायतस्त्रियकान्तिः ॥४९॥

जपाकुसुमभासुरं रुचिरमम्बरं विभ्रती

महायमवतां मनांस्यपि विमोहयन्ती मुहुः ।

विभ्राति वरवर्णिनी हृदयहारिहवानी

जगज्जयसमुच्चलप्रदनेवैजयन्ती समम् ॥५०॥

उद्दामोन्मादभाजः सकलवृषतयो द्रौपदीं वर्णयन्तो

नैकावस्था विभेजुः स्मरसम्रतनवो यौवनेद्रेकवन्तः ।

यावत्तावत्सदःस्थो द्रुपदनरपतिश्चिन्तयामास दैवा-

दागच्छेयुः कुतश्चिद्यदि भवति शिवं पाण्डवा द्राक्कदित्यम् ॥५१॥

श्रीमद्भग्यजिनेन्द्रनिर्भरनतेः श्रीमालवशोऽज्जतेः

श्रीमद्भाहडनन्दनस्य दधतः श्रीमण्डनस्यां कवेः ।

(६०)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

काव्ये कौरवपाण्डवोदयकथारम्ये कृतौ सद्गुणे

माधुर्ये पृथुकाव्यमण्डन इते सर्गोऽप्यथैकादशः ॥५२॥

(१२)

विशालभालस्थलशोभमानश्रीद्वारकामृत्तिलकाभिरामाः ।

परिस्फुरद्भ्रमवित्रहस्ताः कपायवासोभिरुपात्तभासः ॥१॥

रणोग्रकर्मारविदारदक्षाः कर्मारयष्टीः पटखण्डवद्धाः ।

कमण्डलंस्तीर्थजलेन पूर्णन्करैर्दधानाः कलितोपवीताः ॥२॥

संविभ्रतः कार्पटकस्य वेषं ते क्षत्रधर्मा इव मूर्त्तिमन्तः ।

अनेकभूपालसमाकुलां तां सभाप्रविशन्नथ पाण्डुपुत्राः ॥३॥

अन्त कुलकम् ॥

अमी समद्राक्षुरधोक्षजं तं विभ्रजमानं बहु यादवेषु ।

अविन्नसिद्धिं ददतं प्रणामे गुप्तरहर्षा मनसा प्रणेषुः ॥४॥

एनान्निरीक्ष्य क्षितिपाः सदस्था इत्युहमातन्वत विस्मयेन ।

अहो इमे पञ्चदशनाः किं विनिहन्नुवानाः स्वर्गहो महिष्टम् ॥५॥

स्वयंवरं द्रष्टुमुपागताः स्युः केचित्कुतश्चिद्वतयोऽथ वै ते ।

न तेषु दृष्टं तपसा कृशेषु संसम्यभौद्धत्यपि प्रकृष्टम् ॥६॥

शिलातलस्यूलतामो रसो वा किं लोकपालः प्रबलैजसेऽपी ।

अभ्यागता ब्रह्मगवेषभजः स्वयंवरं द्रष्टुमदृष्टपूर्वम् ॥७॥

सङ्कोप्यमानो महिमा निजेऽपि प्रकशतामेतितमामभीषाम् ।

वेषं च भिक्षोर्भजतां यथैव घनघनैर्धैः पिहितो विवस्वान् ॥८॥

कृष्णेऽधिकृष्णं कुरुनन्दने च पाण्डेः सुतानां समपापतन्ती ।

स्नेहार्द्रभावा घनरागपूर्णा रोषारुणा च प्रबभूव दृष्टिः ॥९॥

अद्राक्षन् भद्रानिह तीर्थसार्थानगण्यपुण्यौघफलप्रदांस्तान् ।

यस्मात्ततोऽस्माभिरदर्शि रत्नमनर्घमेतद्दुपदात्मजाख्यम् ॥१०॥

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली,

(६१)

विलोकयतां शारदचन्द्रवक्त्राभिन्दीवराक्षीं नयनाभिरामाम् ।
कुन्तीसुतास्ते कमनीयरूपा वभाषिरेऽन्योन्यामिति प्रहर्षात् ॥११॥
युग्मम् ॥

खट्वद्वहो वेन्दुतीं सुरारिः स रुक्मिणीं वा भुजशौर्यशाली ।
कृष्णां सारङ्कृष्णमिहाद्य राधायन्त्रं प्रविध्यैकक्षणे धन्वी ॥१२॥
राजन्यसैन्यं बहुजन्यजन्यमजन्यवद्वन्यगजेन्द्रवृन्दम् ।
विजित्य संश्ले हरिराहरिष्ये यथा पृथानन्दन ते प्रसादात् ॥१३॥
युग्मम् ॥

इत्यर्जुनेनाभिहितं च वाचं सत्यां विविद्याप्यभिनन्द्य धर्मः ।
अध्यास्त तां भूसुरसंसदं स पुरस्कृतः सन्ननुजैः सह स्वैः ॥१४॥
विषुस्फुरे बाहुभिरेतदीपैर्वामेतरैर्वृकविरोधिवर्म ।
उत्तुङ्गपीनस्तनभाररम्यकृष्णोपमूढं विनिवेदयद्भिः ॥१५॥
सुसौमहैमाभरणैर्वियुक्ता अप्युचकैः पाण्डुसुता विरेजुः ।
उदारविद्याः प्रवराश्च वीराः किं भूषणैर्विभ्रति भूरिलक्ष्मीम् ॥१६॥

धृष्टवृष्णो वभाषे पुनरपि सहस्रोत्थाय मध्यात्सभाया
भास्वतेपूररोचिः स्फुरितमथ महाबाहुमुत्तिष्ठ चेतयन् ।
भो भो मूर्द्धाभिषिक्ताः पृथुलभुजयुगाऽऽविर्भाविष्णु रताया
निष्णाताश्चापविद्यास्यनवरतशराभ्यासविद्वानुलङ्घ्याः ॥१७॥
राधायन्त्रोपरिष्ठात्सुघटितशफरीं तैलपूर्णे कटाहे
विभ्राणां प्रातिविम्बं रभसरयभरणैर्ध्वबाहुर्भ्रमन्तीम् ।
योऽधोदृक्काक्षि हन्याद्वनुषिकृतगुरुश्लुषैकेषुणलं
दुलक्ष्ये स क्षितीशः परिणयतुतमां याज्ञसेनीं सुनेत्राम्
॥ १८ ॥ युग्मम् ॥

श्रुत्वा तदीयां सुगभीरवाचं कृष्णानुरागोत्तरला अपीमे ।
दुःसाध्यमेतद्धि धनुर्द्वराणां कर्मेति तस्युर्निष्ठता नरेन्द्रः ॥१९॥

(६२)

श्रीकाव्यमण्डनम्,

भेत्स्यन्ति मत्सीं खलु चेत्सितीशाः

समाश्रितां विष्णुयदुर्जयं माम् ।

लज्जा ममैषेति श्लेषध्वजोऽमून

जघान वाणैरतितीव्रपातैः ॥२०॥

राधायन्त्रं न विद्धं तैः पार्थवैः पृथुबाहुभिः ।

द्रौपद्यवस्थया विद्धास्त एव मदनेषुभिः ॥२१॥

यणः कृतो हा द्रुदेन राज्ञा सुदुष्करोऽयं हरिणेशयेयम् ।

सुदुर्लभाऽस्माभिरहो विधात्रा वयं हता केवलमाश्रयैव ॥२२॥

अलं विलम्बोऽस्त्ववलम्बमानां हस्तेन मालां कमलामलाक्षीम् ।

इमां निरीक्ष्यासि कृतार्थयामो मा कोऽपि भेत्सीदिह यन्त्रमत्सीम् ॥

इत्युचुरन्योन्यममी न मीनध्वजेषु जलैर्विकला नृपालाः ।

न यावदग्रेसहसोदतिष्ठदग्रेभुवां तावदुदग्रवीर्यः ॥२४॥

कपिध्वजो ध्वस्तसमस्तशत्रुरेति ब्रुवन्यन्त्रश्लर्षी भिनद्धि ।

पश्यन्तु सर्वेऽपि धनुर्द्धरास्ते कौतूहलं मेऽवनिनिर्जरस्य ॥२५॥

अथौचकैः स्म ग्रहसन्ति विमा बीभत्सुनिर्भर्त्सनरुद्धदास्ते ।

या चापलं ब्राह्मण ! याहि भिक्षो ! भैक्षान्नपुष्टोऽसि निकृष्टबुद्धे !

अनेकधा नुष्कधुरीणरुद्धे महासदस्यत्र विकत्यसे त्वम् ।

न लज्जसे चात्मनिवेदनाय करोषि धार्ष्ट्यं धनमाप्तकामः ॥२७॥

तीर्थाटकः सत्करुणान्वितेभ्यो दातृभ्य उर्दीश्वरपुङ्गवेभ्यः ।

विडम्बनामेष्यसि वाडव ! त्वमारोपयिष्यन्ति पिशाचतां च ॥२८॥

सर्वेषु विप्रेष्वपि लोकसङ्घा याहीशवेश्मनि च भोजनाय ।

इति ब्रुवाणान्विगणय्य विप्रान्गाण्डीवधन्वा धनुराददे द्राक् ॥२९॥

चापं चक्रुपि चक्रपाणिचरणद्वन्द्वे नमत्कन्धरे

ऽधिज्यं धन्विधरंधरे कुरुवरे क्रोधेक्षुरे फल्गुने ।

इतुहं प्रवितेनिरे नरवराः कोऽयं कषायाम्बरो

विप्रप्राग्रहरो गुरुकृतहरः श्रीभार्गवः किंरः ॥३०॥

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(६३)

पिना कधन्वेव धनुर्दधानः समुद्धिषंस्त्रिपुराणि रोषात् ।
 सीतां वरिष्यन्निव रामचन्द्र स चन्द्रगौलेर्यनुराददानः ॥३१॥
 यथार्थवादी तत इत्यवादीददीनवाग्विष्णुपदीतनूजः
 संश्रवयन्सर्वकुरुत्तमांस्तान्मुयोधनादीन्वचनं सःस्थान् ॥३२॥
 राजन् ! पुरः पश्यसि विप्रवेषं धनुर्द्धरं दुर्द्धखाहुवीर्यम् ।
 मत्सीं विभित्सन्तमसुं विशङ्के धनञ्जयं दुर्जयमन्यवीरैः ॥३३॥
 स प्रत्यवोचत्प्रकृतोच्चहासः सुयोधनः कौरवकौरवेन्दुः ।
 पितामह ! त्वन्ननसः प्रमोहप्ररोह एषोऽभिनवः कुतस्तवः ॥३४॥
 पञ्चैव दग्धा किल पाण्डवास्ते लाक्षालये कर्मवशादवश्यम् ।
 प्रत्यक्षमस्माभिरपीक्षितानि ज्वालार्धदग्धानि वपुंषि तेषाम् ॥३५॥
 भीष्मो वभाषे पुनरेनमेनःप्रध्वंसि कर्मा नृपतिसुधर्मा ।
 इत्थं नृपाकर्ण्य पाण्डवानां प्रायोऽधुमं नैव कदाचिदस्ति ॥३६॥
 लीलावताराच्युतपक्षपातध्वस्तपदां धर्मधुरंधराणाम् ।
 किं चात्र पञ्चलवृषेण राधायन्त्रं समारोपितमेतदर्थम् ॥३७॥
 पार्थ विना कोऽपि भिनत्ति नैतद्धन्वी त्रिलोक्यामिति चाशयैव ।
 पार्थाय पुत्री खड्ग दत्तपूर्वा मया कुतश्चिद्यत आगतश्चेत् ॥३८॥
 वरिष्यतीमां स महाभुजश्च गाण्डीवधन्वा प्रथितप्रतापः ।
 अथैव तद्रक्ष्यसि कौरवेन्द्र वर्तिष्यते यत्कदनं रणस्य ॥३९॥
 ततस्त्रिलोकीकृतिपूतिसंहतीः स्वयं विधाता वसुदेवनन्दनः ।
 जगाद सानन्दमिदं जनार्दनोऽप्यलं प्रलम्बघ्नमघैघघस्मरः ॥
 आर्याग्रतः पश्यसि सीरपाणे ! धनुःसहायं मम तं सखायम् ।
 उपास्थितं भेतुमिदं हि यन्त्रं कृतप्रणाममपि दूरतोऽपि ॥४१॥
 अयं वरीता सुवराङ्गनाभिमां प्रविध्य राधां भुजविक्रमोद्धतः ।
 अरीन्निहन्ता समरेऽतिदुस्सहानरं तरिता स्फिरसङ्गराणवम् ॥
 ततः परं वीररसैरुसिन्धुः स सिन्धुराजस्य रणे निहन्ता ।
 दधद्भुनुश्चैककरे परे च शरं गर्भीरं गिरमित्यभाणीत् ॥४३॥

(६४)

श्रीकान्यमण्डनम्.

भो भो राजन्यसैन्याः शृणुत मम वचश्चापविश्राज्यवशा-

ऽभ्यासाश्चाभ्यागमेषु प्रबलभुजयुगं ध्वस्तशत्रुप्रतापः ।

नानादिग्भ्यः समेताः सपादि खलु मया विद्वमीक्षध्वमेत-

द्राधायन्त्रं द्विजेनाप्यतिविषमतमं द्रौपदीमप्युदूढाम् ॥४४॥

इति भाषमाणमुखशौर्यभूषणं पृथुबाहुप्रायतशिलास्थलोरसम् ।

घनरागपूर्णहृदयेन फल्गुनं निरवर्णयत्सुवरवर्णिनीं च तम् ॥४५॥

सत्थर्य सह मत्सरं सह महोद्वर्ष सकौतूहलं

सावज्ञं प्रकृतोपहासमसकृत्सत्तालिकास्फालनम् ।

भूपालेषु परात्मवर्गामिलितेष्वालोकायत्स्वादरा-

त्कोदण्डे किल संदधे शरमसौ नत्वाऽच्युतं फल्गुनः ॥

य उच्यते कृष्णसखो बलीयान्यथ त्रिलोकीप्रथितप्रतापः ।

बद्धो मृधे येन पिता मदीयो यस्मै प्रदत्ता जनकेन चाहम् ॥४७॥

एतद्गुणैर्निर्भरतोषितेन मत्स्नेहतो मत्सरमुज्जता च ।

यस्मिन्गुग्राहिषु सतनेन मया निशा यद्विरहेण नीता ॥४८॥

समुद्रवद्ःसहपुष्पचापसन्तापदुःखीकृतकोमलाङ्गया ।

संऽयं भवेद्भाग्यवशादिदानीं स्वयंवरं मे विनिश्चय्य जीवन् ॥४९॥

उपगतः किंस्त्रिदिवान्यथा चेत्प्रगल्भतेऽन्यो न हि मत्स्यवेवे ।

अनेकराजन्यसहस्ररुद्धे सुनिश्चलेऽस्मिन्सशसि स्थितेऽपि ॥५०॥

भुशुलुरागं मम चित्तमस्मिन्विधिर्विधाता किमतः परं च ।

देवानुभूषं मम चेति चित्ते सा चिन्तयन्ती मुदती विरेजे ॥५१॥

अन्तकुलकम् ॥

अथोदष्टिश्चोर्ध्वं धनुरथ दधत्तेषुनतिम-

द्भुजाभ्यां श्राजिष्णुः स्तिमितनयनैर्जिष्णुरभिनत् ।

वृषै राधायन्त्रं सदसि सकलैर्दृष्टमहिमा

क्षमाधीशशाभिर्दुपदतनया यां सह रयात् ॥५२॥

अथात्पातं मत्सी सुरभिसुमनोवृष्टिरभव-

द्विमानस्थैर्देवैः सपादि विहिता चास्य शिरसि ।

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(६५)

तदा च मोदवृष्यजनकरतलास्फालनभवः

प्रणादः संजने चकिततरवजीन्द्रनिकरः ॥५३॥

अहह नृपतिपुत्री भिक्षुगासाबुद्धा

कृतमनुचितमेतदुर्विदग्धेन धात्रा ।

द्रुपदजनपते ! हा कोयमाकस्मिकस्ते

मनसि पटुविवादो निर्मितो सन्निपत्या ॥५४॥

इति जनपदसङ्घोद्वुष्यमाणप्रलापै-

र्विदलितहृदयोऽभूद्रौपदीजन्मभूमिः ।

इति च भृशमनिन्ददुःस्वितो धार्तराष्ट्रा-

नहह किमु भवद्भिः पाण्डुपुत्राः प्रदग्धाः ॥५५॥

अभितसुकृतवन्तः स्फीतसौजन्यभाजः

सारभुवि जयन्तः प्रौढराजन्यसैन्यम् ।

किमिति न च निषिद्धा दुर्णयाद्वार्त्तराष्ट्रा

कृतसुकृतपराभ्यां द्रोण ! भीष्म ! भवद्भ्याम् ॥५६॥

नियतिविमुखताऽहो ! केयमस्मासु जाता

यदनघगुणपूर्णा पूर्णचन्द्राननाऽसौ ।

अविदितकुलशिलेनामुना भिक्षुकेण

द्रुतमिह परिणीता मत्सुता यन्त्रभेत्त्रा ॥५७॥

अथाभ्यधादुष्टप्रतिः स्वनाशं मत्त्वार्जुनं तं हृदि शङ्कमानः ।

स कौरवेन्द्रो द्रुपदक्षितीश त्वया न देया निजकन्यकेयम् ॥५८॥

अनेकभोगार्हवपुः सुता ते कदन्नभोजी पटखण्डधारी ।

अलं दरिद्रोऽपि च भिक्षुकोऽसाववंशजोऽनास्मृतभूमिशायी ॥५९॥

द्विजन्मवेषं भजते जनानां विधाय हृष्यन्धमनेन विद्वम् ।

न चैव यन्त्रं कपटान्वितेन यतस्ततोऽस्मिन्न हि पात्रताऽस्ति ॥

अनेन पाणिग्रहणं न योग्यं गुणान्विताया भवतः सुतायाः ।

इच्छिच्छुभोजी खलु सारमेयो न पायसं प्लाति सुधान्यसायम् ॥

(६६)

श्रीकान्वयमण्डनम्.

तदय कश्चिच्च वरं विमुक्ष्य भयच्छ तस्मै गुणशिलभाजे ।
 सुतां निबध्नीततमाभिमांश्च पञ्चैव धूर्तान्परिवृत्त्यसैन्यैः ॥६२॥
 इत्युच्यैः संसदि तस्य वाचः श्रुत्वा प्रजज्वाल धनञ्जयः सः ।
 उद्धोषयन्तीः पुनरेव लाक्षागृहानलोदाहमहापकारम् ॥६३॥
 इत्याह क्रोधरक्तेक्षणोऽसौ साधु ब्रूषे कौरवाधीश्वर ! त्वम् ।
 राधायन्त्रं मन्यसे चेन्न विद्धं मायित्वान्नः स्थाप्यतां तत्पुनश्च ॥
 कापट्यभाजां भवतां पुरस्का तथ्या कथाऽसावयवा हठेन ।
 हराम्यहं च द्रुपदस्य कन्यां बधन्तु मामय धनुर्वरास्ते ॥६५॥
 अथोदतिष्ठत्सहसा सदस्तः सुयोधनो हस्तमृहीतचापः ।
 सभ्रूकुटिश्वेति वदेत्क्रुधान्यो रे रे भटाः ! संहरध्वमस्मिन् ॥६६॥

समक्षुभ्यत्समाभृद्विषमतममध्यः प्रथिमभृ-

त्समुद्रच्छद्वाजिब्रजवहलकलोलपटलः ।

पतद्रथ्यापीतः प्रचलितगजग्राहगहनः

परिस्फारोदंचच्चरभरभरडिण्डीरानिकरः ॥६७॥

परिस्फूर्जत्स्वङ्गस्फुरदुरगसञ्चारविषमः

परिप्रेखत्सखेटककमठकूटोतिरटितः ।

प्रतापैर्वज्जालोस्तमितरिपुशौर्यैर्गणकिरण-

स्ततोऽभाक्षीत्क्षोभं प्रवलवलराजन्यजलधिः ॥६८॥

युग्मम् ॥

युधिष्ठिरः सोऽपि वृकोदरश्च माद्रीसुतौ तावपि चापहस्तौ ।

पार्थ परीत्य स्थितवन्त एव ध्रुवत्सवस्ते गुरुरोपरौद्राः ॥६९॥

रे रे मानान्धदुर्योधनकपटपटो दुष्टदुःशासन त्वं

भीष्मद्रोणौ प्रवीणौ धनुषि गिरीशवत्कर्ण रे रे विकर्ण ।

अश्वत्थामन्दिजन्मत समरभुवि करे रे निधध्वं धनुषि

द्रागन्ये ये च सैन्ये द्रुपदवृषसुतामाहराम्येष शौर्यतः ॥

इत्याभाप्य भुजङ्गपुङ्गववृहद्बाहुः पृथानन्दनो

भीमं ह्नाह महाभुजं त्वमपि भो दुर्वारवीर्यप्रभो ।

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(६७)

किमीरान्तकरक्षराजानयां यावद् द्वेषः शस्त्रवहं

दुर्वृत्तान्निशैः शैः क्षतवपुश्चरोत्तमभूताख्यजः ॥७१॥ युष्म

इत्युक्तस्तेन पार्थेन भीमसेनो महाबलः ।

विद्रव्य रक्षकान्क्षिप्रं बहून्वहुयुगायुयः ॥७२॥

जग्राह द्रौपदीं देष्टुं सोत्कम्पां कदलीमिव ।

पतोद्धृतां वदन्निथं मा भैषीः कमलेक्षणे ! ॥७३॥

निर्मया भव भीरु ! त्वं पश्य मेऽनुनविक्रमम् ।

धर्मेण यमलाभ्यां च युक्तस्तथावस्यध्वसः ॥७४॥

श्रीमद्वन्यजिनेन्द्रनिर्भरनते : श्रीमालवंशोन्नतेः

श्रीमद्वाहडनन्दनस्य दधतः श्रीमण्डनाख्यां कवेः ।

काव्ये कौरवमण्डवोदयकथारम्ये कृतौ सद्गुणे

माधुर्यं पृथुकाव्यमण्डन इते सर्गोऽभवद्वादशः ॥७५॥

(१३)

अथ कुट्टः पार्थः शितशरशैः सैन्यमभिन-

द्धनुर्मुक्तैर्विष्वत्सपदि विदधद्भिश्च ककुभः ।

रुजङ्गी राजन्यान्हयगजवटाधोरणभटा-

नसृग्धारापातस्त्रपितवपुषः क्रन्दनयुवः ॥ १ ॥

उच्चैश्चारुविचित्रचापरुचिमत्पणैः प्रवर्षाकृतो-

गर्जाडम्बरवद्यनाघनघनासारैः सुराधीश्वरान् ।

पार्थोऽशिक्षित किंनु कार्मुकमहाविश्रां स्वहेतोरसौ

बाणैः सन्नपूपुरदुरुतरैराशम्बराभ्यन्तरम् ॥२॥

विद्राणा हरिणा इवाप्यशरणा विद्वेषणानां गणाः

केचिद्भीरव एव फेरव इवान्येऽर्द्रीनुपादुद्वान् ।

भूदाहा इव सैनिकाः कुरुतेर्युद्धं परं चक्रिरे

संभूयैव धनञ्जये शरचयं क्रोधोद्धृते वर्षति ॥३॥

(६८)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

उड्डीनः शकुनिर्यथैव शकुनिः कर्णोऽपि गोकर्णव-

त्तूर्गं व्यद्रवदद्रिगद्वरमगाच्छत्योऽपि शल्योपमः ।

मुत्प्लेबूः शललीरिवाशु विजहौ दुर्योधनो योधनं

कर्तुं नालमपद्रवद्भुजभृतां दुःशसनः शासनम् ॥४॥

आसीद्वाणामयं नभो भटशिरःश्रेणीमयं भूतलं

त्रैलोक्यं च यशोमयं सम्भवत्यर्थं धनुर्विभ्रति ।

स्कीतासैः स्थगिता भुवः क्षितिभुजां युद्वाजिरभाजिनां

तन्नारीनयनोत्पलान्युद्भवन्नप्युग्रवाहोजसि ॥५॥

कृष्णोदृढा मयेयं रुचिरतरतनुर्बाणनिर्विद्धराधा-

यन्त्रेगाशु क्षताशाः कथमिव हिरगाद्भूभुजो यान्तु वेश्म ।

कारुण्याद्वेति पार्थस्त्रिदशमृगदृशां पाणिपङ्केरुद्राणि

प्रोद्दृष्यल्लोमवाग्रध्वनिभृति समरेऽजिग्रहद्वीरवर्पान् ॥

क्रुध्यद्भनञ्जयधनुष्पतन्निशात-

वाणावल्लितवपुःक्षरदस्याराः ।

युधाजिरे शुशुभिरे वरचारणस्ते

शैला इवात्तक्ररथातुभवद्द्रौघाः ॥७॥

ये पार्थवाणाः प्रथमं निपेतुः सैन्ये कुरुणामधिपस्य तस्य ।

स्वदुर्गयात्तद्गृहमेष्यतस्ते यमस्य दूताः किल संबद्भुः ॥८॥

कुद्वपार्थं धनुषो विनिस्सरत्तीक्ष्णमार्गणगणेन खण्डिताः ।

केतवोऽरुगरुवेऽपतत्क्षिताबुक्त्यासममनिष्ठशंसिनः ॥९॥

चलितरथतरीकासद्विपद्द्वीपभूमि-

स्त्रुटितनृपतिमूर्द्धाभोजखण्डा बभासे ।

स्फुरितचमरफेना प्रोलसच्चर्मकर्मा

रणरुधिरधुनीद्राक्तं पतत्यत्रिरौद्रा ॥१०॥

अथ ब्रवीत्कर्णमसौ विवर्णवक्त्रः कुरुणां पतिरेवमेषः ।

सखे ! विजानासि कृतं सगोप्यं कर्मदमस्माभिरतविघ्नोरम् ॥११॥

श्रीहर्मचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(६९)

यत्पाण्डवेष्वार्जवसंयुतेषु लाक्षागृहलोषणलक्षणं च ।

जीवन्ति दैवस्य वशात्तद्वयं योत्स्यामहे चेत्सह पाण्डुपुत्रैः ॥१२॥

निन्दां करिष्यत्ययमेव लोकोऽस्माकं च तत्कर्मविधायकान्नः ।

वक्तेत्यतः साधु च साधयामः स्वाण्डलं तत्प्रचलन्तु चम्बः ॥

इत्युक्त्वा गतवति राज्ञे कौरवाणा-

मन्विते बलजलराशिना स्वदेशम् ।

अन्यस्मिन्नपि निखिलवर्नशठन्दे

लक्ष्मीशोऽस्थित किल पाण्डुनन्दननाम् ॥१४॥

अश्रन्तं स्वचरणपद्मचिन्तकानां

साधूनां सुकृतविलासिमानसानाम् ।

उत्कण्ठामपि दधतां तदा च लोके

कारुण्याम्बुधिरिह भूर्यनुग्रहाय ॥१५॥

प्रार्थः पराक्रमनिधिः पुनराजगाम

धाम स्वमुद्धतबलानि विजित्य वेगान् ।

विद्वेषिणां प्रचुरपौरनिरीक्षमाणः

समातृकः सह तया दुपदस्य पुत्र्या ॥१६॥

पश्यन्मुहुर्मुहुर्सौ मुखमिन्दुमुख्याः

पार्थः किमेष किमुवाञ्चनिदेव एव ।

इत्युलसद्दुविपादसमाकुलत्वा-

न्नातिप्रसादमरविन्ददलेक्षणायाः ॥१७॥ युगम् ॥

उद्यत्तर्हर्षबहलाः किल पाण्डवास्ते

कैलालमालयमलङ्कृतवन्त एव ।

मध्येगृहं स्थितिमतीं जननीं बहिष्ठाः

प्रपच्छुरित्थमनघां किमपीह मातः ॥१८॥

वस्त्वहत् किमपि किं करवाम शीघ्रं

श्रुत्वैतदीयवचनानि पतिव्रताऽथ ।

(७०)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

संभुज्जतां मनु विभज्य सुताः किलैत-
 त्सत्याप्रभाषततमामिति भारती सा ॥१९॥
 दृष्ट्वा च तां कमलपत्रविशालनेत्रां
 शालीनतामभजततिविलज्जमाना ।
 हा धिञ्जया किमिदमुक्तमिति प्रवृद्धचिन्ता-
 ऽभवन्न हि वचो मम चान्यथा स्यात् ॥२०॥
 श्वभूवन्दततमां विनयान्विता सा
 पश्चालराजतनयाऽभिहितार्जुनेन ।
 वीरसूनुव कुलाभरणं स्नुो ! त्वं
 जातो सि नो निलयलक्ष्मि सुलक्षणलब्धे ॥२१॥
 इत्थं वयं समभिनन्द्य निवेश्य चाङ्के
 पप्रच्छ पाण्डुशृङ्गिणी तनयानग्रैवम् ।
 हे धर्मनन्दन वृकोदर सव्यसाचि-
 न्नाद्रीसुतौ कथयतात्र कथं कुतस्तया ॥२२॥
 असादितेयमचिरद्रुचिराचिरिटी
 युष्माभिरिन्दुवदना नयनाभिरामा ।
 धर्मोऽभ्यधादिति वचोऽम्ब ! विभिद्य राधा-
 दन्त्रं विजित्य युधि दुद्धरराजचक्रम् ॥२३॥
 आनीयतेयममुना बालिनाऽर्जुनेन
 पश्चालराजतनया कमललया श्रीः ।
 माता निशम्य गिरमस्य गुरुप्रहर्षा
 साऽरूतसन्नवदना द्रुपदात्मजा च ॥२४॥
 अभ्याजगाम भगवान्बलभद्रयुक्तो
 धर्म दिदृक्षुरथ मन्मथजन्मभूमिः ।
 स द्रौपदी जनि निदानमसौ स धृष्ट-
 द्युत्तनश्चरैश्च विनिवेदितपार्थशौर्यः ॥२५॥

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(७१)

लक्ष्मीपतिं तमभिधातमुदीक्ष्य पाण्डोः

पुत्राः पवित्रचरितास्तमधुः प्रहर्षम् ।

योधश्चकार भुजविक्रान्नरेन्द्र-

निर्माय लब्धललनेत्यमहाप्रमोदम् ॥२६॥

राजासनत्सन्दतिष्ठदसवज्जित-

शत्रुः प्रहर्षबहलो बलमालिलिङ्ग ।

तेनाभिवन्दितपदः प्रथमं ततोऽजं

तं सस्वजे स्वजननिर्भरसौहृदं सः ॥२७॥

तीर्थावलिभ्रमणभूरि पस्त्रिभं स

प्रोज्ञांचकार मुरजित्यरिरम्भसौख्यात् ।

नामग्रहणेन यस्य दलन्ति तापाः

पुंसां पुनः किमु तदीयतन्मूढम् ॥२८॥

तालध्वजं स च कपिध्वज एव ताव-

दालिङ्ग्य निर्भररसं स्वररोरसं च ।

नत्वा विलोचनगलज्जलविन्दुजालः

पर्यालिलिङ्ग कमलापतिमात्तसख्यम् ॥२९॥

इदृग्दशमुपगताः समुपेक्षिताः किं

कृष्ण त्वया स्वचरणप्रणया वयं स्मः ।

रत्नौ दिवा च भवने पथि भोजने च

रन्योत्सवेऽपि हि भवन्तमनुस्मरामः ॥३०॥

समेमनिर्भरमजः परिरभ्य भीमं

रामोऽपि मद्रतनयातनयौ नमन्तौ ।

पञ्चालराजमपि तैस्तनयं तदीयं

पाण्डोः सुतैश्च सह योजयतः स्म तौ च ॥३१॥

अन्योऽन्यमेव च यथार्हममी महान्त-

स्ते संप्रणेमुनघामथ तां पृथां च ।

(७२)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

अध्यासता प्रतिमहे मम हासनानि
 प्रोदामसमदधुर्नधुजिग्रजश्च ॥३२॥
 कृष्णोऽभ्यधत्त स विहस्य वचस्तमित्यं
 भीमाग्रजं नरपते ननु पश्य पार्थः ।
 मामिच्छुमेव सततं भवतां शिवानि
 श्रवसयन्तमहितानवृतसैद्दहं च ॥३३॥
 दुःखार्द्रितो भृशमुपालभते सखा मे
 धर्मस्ततोऽभ्यधित स प्रहसन्वचश्च ।
 सत्यं प्रवृत्तिं भगवन् ! भवतः कृपातो
 वर्त्तामहे ह्यपरि सर्वमहीभृतां च ॥३४॥
 हंसि त्वमेव सकलानहितव्रजान्नः
 किं चाम्बयेति वचनं ह्यविचारयन्त्या ।
 प्रोक्तं च सत्यवचसा प्रविभज्य पुत्रा
 वस्तूपभुङ्क्त खलु यत्परिलब्धमत्र ॥३५॥
 सर्वैर्भवद्भिरनवेक्ष्य वधूभिर्मां च
 तद्ब्रूहि धर्ममिह धर्मविदां वरेण्य !
 कृष्णोऽभ्यभाषततमां निखिलागमाली-
 निष्पादकः सकलविद्वचनं विचार्य ॥३६॥
 राजन्ब्रवीमि मनसा प्रविमृश्य धर्मं
 पञ्चैव पङ्कजदशः पतयो भवन्तः ।
 अस्या भवन्तु सुतरां पतिदेवताया
 वर्तध्वमुद्भितविरोधमहो मिथश्च ॥३७॥
 भूतं भवच्च किल भावि च वेद्मि सर्वं
 यस्मात्ततो वचासि मे न विचारणीयम् ।
 एवं निशम्य वचनं श्रुतिगीतकीर्त्तः
 कृष्णस्य पाण्डुतनया ह्यभिलेधुरेनाम् ॥३८॥

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(७३)

अथ प्रमदनिर्भरो द्रुपदभूपतिः पाण्डवा-
 न्प्रवेश्य निजमन्दिरं रुचिरतोरणोद्भासुरम् ।
 अजिग्रहदसौ यथाविधि करं सुतायाः सुधीः
 पुरोहितमुशिक्षितो जनितमञ्जुवाद्यध्वनि ॥३९॥

अदत्त स च कूकुशो द्विरदवाजिरत्नोश्चर्यं
 कठोरवरपीवरस्तनभरा भुजिण्या अपि ।
 युधिष्ठिरवृकोदरार्जुनयोभ्य एभ्योऽधिकं
 तमच्युतमथार्चिचत्सह बलेन साद्धं नृपैः ॥४०॥

श्रीकुन्तिभोजदुहितुः स्वसुतामथाङ्के
 धृत्वा सगद्गदगलो बहलाश्रुवर्षी ।
 एषाऽस्मदीयकुलजीवितमम्ब ! वत्सा
 पालया त्वया सकृपयेत्यवदन्नरेन्द्रः ॥४१॥

अथ मुललितलास्यं लासिकानां सदःस्थः
 सह भरतभवैस्तैस्तेन चाप्यच्युतेन
 द्रुपदनरवरोऽसौ प्रेक्षमाणश्च तासां
 कनकाणिविभूषा क्षौमवृन्दं विलेभे ॥४२॥

व्यशिश्रणद्भूरिवसुद्विजेभ्यः सत्याशिवश्च प्रददद्भ्य एषः ।
 संस्तूयमानो बहुवन्दिष्टवृन्दैर्धर्मो बभौ लब्धधनैः समायाम् ॥४३॥
 तैः पञ्चभिर्भर्तृभिरायताक्षी सा यात्रसेनी सुतरां विरेजे ।
 पुद्गीन्द्रियैर्वर्ष्पणि विस्फुरद्भिः समन्विता कुण्डलिनीव शक्तिः

बहलमहर्षमथतद्रभौ पुरं
 विलसद्विचित्रधनचीनभूषणम् ।
 मधुरान्नपानजनितोरुतर्पणं
 द्रुपदप्रसादमधिगम्य सर्वतः ॥४५॥

द्रुपदात्मजामुखभमी मुहुर्मुहु-
 र्विलसद्विलोलनयनाञ्चलं नृपाः ।

(७४)

श्रीकाव्यमण्डनम्.

परिपाटलैष्टुपुटमिन्दुसुन्दरं

परिपीय तृप्तिमभजन्न भूयसीम् ॥६॥

पञ्चैव पञ्चेषुशरा बभूवुस्ते

सार्थकः पञ्चसु पाण्डवेषु ।

रागान्वितेषु दुपदात्मजायां

विलासवत्यां स्मरराजधान्याम् ॥७॥

पञ्चालराजेन च पाण्डवैश्च लक्ष्मीपतिर्निभरमर्चितः सन् ।

प्रसन्नरूपो वच इत्यवोचद्वरं वृणीध्वं नरदेवदेवाः ॥८॥

ततोऽञ्जलीन्मौलिषु धारयन्तः स्फारं स्तुवन्तः कलितावतारम् ।

तं सन्नमन्तो वसुदेवसूनुं ययाचिरे भूपतयस्त एवम् ॥९॥

पर्जन्यः कामवर्षी प्रभवतु भगवन्भूतले भूयसीयं

भूयाल्लक्ष्मीर्विपश्चिन्निवहभवनगा भक्तिरद्वैतवादा ।

त्वय्येवास्माकमस्तु त्वदीयचरणाम्भोजभृङ्गायमाणे

माभूद्भीतिः कृतान्ताद्विरुजि तनुयुजि श्रीपते ! त्वत्प्रसादात्

एवं स्तादित्युदीर्य त्वरितमथ हरिद्वारकां स प्रतप्से

कृष्णेनादिष्टपूर्वा कथितनिजविपद्त्रातवृत्तान्तसङ्गाः ।

पाञ्चालाधीश्वरेण प्रमुदितमनसाऽन्वीयमानाः प्रहर्षाः

पाण्डोः पुत्राः सभार्या नगरमभिययुर्निर्भया हस्तिनाख्यम् ॥

महाजिनं वृषाधीशं वीतरागं जितस्सरम् ।

सदाशुभसितं वन्दे सर्वदैवतमिश्वरम् ॥१२॥

अस्त्येतन्मण्डपाख्यं प्रथितमरिचमूदुग्रहं दुर्गमुखै-

र्यस्मिन्नालमसाहिर्निवसति बलवान्दुःसहः पार्थिवानाम् ।

यच्छौर्यैरमन्दो प्रबलधरणिभृत्सैन्यवन्याभिपाती

शत्रुस्त्रीबाष्पवृष्ट्याऽप्यधिकतरमहो दीप्यते सिन्ध्यमानः ॥१३॥

श्रीमज्ज्ञाननन्दना हि षडिमे श्री चाहडो बाहडः

स्तुत्यो देहडसंज्ञकश्च गुणवान्पद्मस्स आल्हाद्वयः ।

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(७५)

लक्ष्मीवानपि पाहुराज इति यो जैनेन्द्रधर्माश्रितः

कोलाभक्षनृपात्तलोकनिवहांस्तेऽमोचयन्धार्मिकाः ॥५४॥

श्रीमद्बाहडनन्दनः समधरोऽभूद्भाग्यवान्सद्गुणो-

स्त्येतस्यावरजो रजोविरहितो भूमण्डनं मण्डनः ।

श्रीमान्सोनगिरान्वयः खरतरः श्रीमालवंशोज्ज्वलः

सोऽकार्षीत्किलकाव्यमण्डनमिदं विद्वत्कवीन्द्रप्रियः ॥५५॥

श्रीमद्वन्धजिनेन्द्रनिर्भरनतेः श्रीमालवंशोन्नतेः

श्रीमद्बाहणनन्दनस्य दधतः श्रीमण्डनाख्यां कवेः ।

काव्ये कौरवपाण्डवोदयकथारम्ये कृतौ सद्गुणे

माधुर्यं पृथुकाव्यमण्डन इते सर्गः परो द्वादशात् ॥५६॥

ग्रंथ संख्या श्लोक १२५० लखितं संवत् १५०४ वर्षे शाके
१३६९ प्रवर्त्तमाने षष्ठ्यब्दमध्ये श्रीमुखनाम्नि संवत्सरे दक्षि-
णायने वर्षाकृतौ भाद्रशुदि ५ पञ्चम्यां तिथौ बुधदिने पुस्तक-
मलेखि ।

ॐ अर्हम्

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

श्रीशृङ्गारमण्डनम्

मण्डनग्रन्थाङ्कः ६

जीयाञ्जगत्यत्र जडानुपेतः स कोऽपि शृङ्गाररसान्धुराशिः ।
 आकण्ठमाचामति नीलकण्ठो यद्वाहने गौर्यधरामृतानि ॥१॥
 जानन्ति यस्यास्यसरोजराजो वेदान्तवाद्दं मकरन्दमाप्ताः ।
 स किङ्करोऽकारि कुरङ्गदृष्टेर्येनाप्यनङ्गो जयतात्स तावत् ॥२॥
 जगन्ति जेतुश्च जयन्त्यमोघमखं स्त्रियः स्त्रीकृतशूलपाणेः ।
 अर्द्धेन शृङ्गाररसप्रणीतब्रह्मैकतानोपमितेः स्मरस्य ॥३॥
 कवयो नवयोजनाविदः कति सन्तीह च भूतलेऽखिले ।
 रसिकोरसि कोऽपि कोविदः कुरुते चारुचमत्कृतिं कृती ॥४॥
 विलासहासेक्षणभूषणानि क्रीडापरीरम्भणभाषणानि ।
 तान्येव तासामसितभ्रुवां किं न स्युर्नवीनानि गिरा कवीनाम् ॥
 सदारम्भासमानश्रीरालिङ्ग्या श्रीफलस्तनी ।
 यतो रम्भापरीरम्भाः संभाव्यन्ते मुदे दिवि ॥६॥
 सारङ्गनयनासारं संसारं के न जानन्ति ।
 यत्सेवयाऽधिगम्येत ब्रह्मानन्दाद्वयोदयम् ॥७॥
 विश्वं यस्य वशंवदं त्रिभुवनोत्संसर्पिदपौन्नतेः
 कन्दर्पस्य विलोललोचनचलप्रान्तप्रवृत्तिः स्मरः ।
 यस्याः सोऽपि कलाविलासविततेस्तस्याः कटाक्षच्छटा-
 विक्षेपक्षप्रवक्षसं विजयिनं जाने पुमासं परम् ॥८॥
 .... भूमङ्ग पुनः ।
 .....
 अस्याः कोऽप्ययमित्येवेत्य तदहो धन्या वर्य नाकिनां
 सङ्कल्पो न मृषा भवेच्च बलवान्नोपेक्षते स्वं प्रभुः ॥९॥

(२)

श्रीशृङ्गारमण्डनम्.

सदादर्शो दृश्यो युवजनमुखाम्भोरुहकुलं

सहासं संतन्वन्नलमखिलदोषात्ययरुचिः ।

समुद्वेलानन्दाम्बुधिमधि परिप्लावितजग-

न्मवीनस्तन्वङ्गचा विशदवदनेन्दुर्विजयते ॥१०॥

सुमुखीमुखवारिजन्मना स्मितभाजा युवलोचनालिनः ।

यदहो बहुशो बबन्धिरे तदिहान्धकरणं स्मरव्रतम् ॥११॥

स्मरमोहमयीममी तमीं तमसस्तोममुचा रुचा कचाः ।

रचयन्त्यतिविस्तरं दिनं वदनेन्दुयुतयो मृगीदृशः ॥१२॥

हरिणीसदृशा दृशाच्छवपि नीत्वा विपिने निवेशिता ।

तपतस्तपनस्य तेन सा सलिलानीप्सति नाम धामनि ॥१३॥

अनिमिषैः समिषैरपि लोचनैर्मृगदृशामिह यः परिपीयते ।

तममृतं सुकृतैः प्ररितो भृतं कथयताममृतं तदपाकृतम् ॥१४॥

जानन्तु यदि जानन्ति देवा एवान्तरं द्वयीः ।

प्रेवसीभिः प्रियालापात्पीयूषं न पुनः पृथक् ॥१५॥

सच्छायः सुरसाल एष सुदतीलोको भुजावल्ली

लोलश्रीरधरप्रवालललितः पत्रावलीलीलया ।

शालीसद्विजराजिराजिततरः पीनस्तनश्रीफलः

शश्वद्यस्य व्रशंवद्रोऽस्ति सुरतेऽप्याकाङ्क्षते तेन किम् ॥१५॥

रतिरतिपत्योः क्रीडाकनकगिरी कामिनिकुचद्वन्द्वम् ।

यौवनविधिना विहिताविह मेघं पश्यतोऽग्रतः किं स्यात् ॥१७॥

तीर्थं मन्मथदैवतं शुचिरसस्रोतस्विनी संनम-

न्नाभ्यावर्त्तवती धनोन्नतकुचोपासीनचक्रद्वया ।

लावण्यत्रिवलीतरङ्गविलसद्रोमावलीशैवला

त्रालाऽऽविष्कुरुते दृगञ्चलचलन्मीना नदी नदरम् ॥१८॥

इदमुख्यगलजननै कदलीकरणं कृता न केनापि ।

यदकदलीकरणं स्मरतप्तानामत्र दृश्यते सुदृशि ! ॥१९॥

श्रीहैमचन्द्राचार्यग्रन्थावली,

(३)

दृष्ट्वा रम्भामनयो रम्भास्तम्भान्वितेति नो चलति ।
 वरमिति संभाव्येते रम्भास्तम्भौ मृगीदृशामूरु ॥२०॥
 हंसो मानसवासी यत्पदगतिमेतुमीहते संततम् ।
 सुगतितामपहायोपेक्षन्तेऽक्षाणि न क्षणं दक्षैः ॥२१॥
 तुलाननलिनास्थायी ललनायाः प्रभुर्भवेत् ।
 तुलाकोटियुगं यस्याः समुपास्तै पदद्वयम् ॥२२॥
 मनोभ्रुवाद्वैतविवादवच्चिरं वितन्वतोर्नूपुरयोस्तव स्वनम् ।
 निजेन नादेन ददाति विश्रमं न मेखला भाति मृगाक्षि ! मे खला ॥
 कम्बुकण्ठ ! तव कण्ठकन्दले चोरयत्ययि ! चिरं मनो मम ।
 बाहुबन्धनभिदं मया कृतं नीयतां निविडतामपि त्वया ॥२३॥
 कोटिरोच्छिखरान्नदीपि हरित्सञ्चारिणी दीपिका
 शङ्के शंबरसदनस्य भवती रागान्धकारेऽध्वनि ।
 कामं कामिनि यामिनीपतिमुखीं पाणै गृहीत्वा हीत्तमतो
 मुञ्चामि क्षणमेणशावनयने नत्वां जितस्ते रुच ॥२५॥
 मन्ये वाचां तव विशदतालब्धये हारयष्टिः
 स्वर्गङ्गा तत्समुदयपदं कण्ठदेशं परीत्य ।
 त्वत्पीनोच्चैः कुचभृगुशिखारूढमात्रा पतन्ती
 मुक्ता भासा स्थगितजगता याति सारूप्यमासाम् ॥२६॥
 सम्मोहयन्ती वशमानयन्ती मनो मदीयं च चिरं हरन्ती ।
 नानाभिचाकस्यापि किं सोदरः ॥२७॥
 प्रियमप्रियकारणं प्रिये ! यदि जानासि ततः कुतो न माम् ।
 भुजपञ्जरसङ्कटे कृतं तुदती दन्तनखैः प्रसीदसि ॥२८॥
 हृदि न कर्कशता किल चण्डि ! ते किमुचिता सुतरामपि सम्प्रति ।
 कठिनता सततं यदुदीतयो रवगता स्तनयोर्हृदयेन मे ॥२९॥
 यत्ते वक्षसि चण्डि ! पण्डिततया कुर्वे नखाङ्गानहं
 यच्च त्वन्मधुराधरामृतरसानां

(४)

श्रीशृङ्गारमण्डनम्.

॥३४॥

सदयनं भवत्याविवोष्ठं यदहममरेशोऽस्मि चतुरे ! ॥३५॥

इति नये करुणामरुणानने ! चरणयोररुणं तव यावकम् ।

उदयशैलतटेषु शनैः शनैररुणसारथिरेति तथा कुरु ॥३६॥

कान्तस्तेऽयमुपस्थितः सुनयने ! सत्यं सुखान्तोऽद्य मे

युक्तस्ते पतितापहार इह किं तादृग्न याति स्वयम् ।

यायान्माधव एष ते शुचिपदं ग्रीष्मे वसन्तः कुतो

यदेवं सखि ! वां तदन्तरपथे मुग्धैव यातास्म्यहम् ॥३७॥

यस्मिन्पुरः प्रणयिनि प्रणते नताङ्गि !

किं साहसं वहसि दुर्वहभारमारात् ।

॥३८॥

प्रसादितायाः प्रणयेन चाटु पटीयसालिङ्गनमिष्टमेव ।

स्वयंग्रहाश्लेषसुखानि तस्याः कस्याप्यवश्यं स्वरिहानयन्ति ॥३९॥

पिकेन कामाद्वयमादिशन्ती द्विजेन गीतोपनिषेविनासा ।

वियोगिता रागभृतेषु हत्सु[सु]हृदामिदानीं कुरुते श्रुतिस्था ॥

चन्दनोपचितसौरभः शुभ्रः शीतलो जलधिकैलिभिः शनैः ।

दक्षिणः क्षणमुपैतु मे मुदे वल्लभः सखि ! न नेति मारुतः ॥४१॥

पूर्णः कलाकलापेन यापयंस्तापसम्पदम् ।

तनोतु नयनानन्दं कान्तः किं सखि ! नो शशी ॥४२॥

रसालकुसुमामोदा वासिताशां वरे मधौ ।

आलिङ्गामि निमग्नास्मि वरमानन्दवारिधौ ॥४३॥

यैरेव शन्वररिपोरपिरोपपुरै-

गैरीगिरीशयुगलं गतमेकभावम् ।

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(५)

तैः पञ्चता विरहिण मधुना मधौ तु
 जीयादयं जगति पञ्चशरप्रपञ्चः ॥४४॥
 चन्दनानां च सर्पाणां गुणौ मलयमारुते ।
 पतियुक्ता वियुक्ताश्च विभज्याददतेऽङ्गनाः ॥४५॥
 वदनाऽऽमोदविनिर्जितमधुविभवा कापि कामिनी विरहे ।
 भ्रमरगुणं निजचापं कर्षति कामे जिजीव निःश्वासैः ॥४६॥
 निजाय पित्रे मनसे ममत्मभूः सतीव्रतापायभयं ददासि किम् !
 अनङ्ग किं ते कुसुमाशुगाञ्जयं सतीव्रतापायभयं महन्न चेत् ॥
 मलमारुतजं भयमालिमेन भवती भवति प्रतिकुर्वती ।
 व्रज बहिर्यदि नो कुरुषे किमप्युचितमेव भुजङ्गमुपानय ॥४८॥
 कज्जलं नयनयोगलज्जलं स्वदवारहरदङ्गलेपनम् ।
 तत्र मामपि नियुज्य वससो व्यत्ययं किमकृथा वृथा विटे ॥४९॥

स्मरशरकुसुमोद्यद्रेणुवारान्वकारे

पथिक पथि कथं ते यानमानन्दकन्दाः ।
 विरहविधुरचिन्ता चिन्तयन्ती भवन्तं
 कृतदयशयने मा नूनमेकाकिनी भूत् ॥५०॥
 नानाविनोदकुशलाः परितोऽपि सख्यो
 दीर्घं दिनं गमयितुं प्रभवन्ति मुग्धे ।
 रात्रौ तु बन्धुजनवागमृतेन सिक्ता

का नाम काममुपयाति सुखं न निद्राम् ॥५१॥
 एकाकिनी विरचिता विधिना य दोषा
 कुर्वन्ति तद्वधिकृतं वितथं न सख्यः ।
 तस्यास्तु बान्धवजनस्य कुतो दया स्या-
 दिष्टो जनस्त्वभिव निर्दयतामुपैति ॥५२॥
 दिष्टया स्वयं शुचममुंचदशोक एकः
 पुष्पाणि पश्यत विटे वदनीति काचिन् ।

(६)

श्रीशृङ्गारमण्डनम्.

मध्ये सखी सभनये किमिदं वदन्ती

कर्णं निनाय पुरतश्च पदं व्युदास ॥५३॥

अद्यापि नो कुरुवकः कुरुते विक्रश-

माशङ्क्यतेऽत्र समये तरवोऽप्यसत्याः ।

तन्नानृतं कुरुवक वृत्तमद्भुतं चे-

त्पश्याधुना कितव किं तत्र दर्शनं न ॥५४॥

प्रतिनिधिर्भवतो दयितो मयाऽनुजगृहे न पदोन्नियतन्नि ति ।

यदि मयि स्मरसि स्मरवैरितां तद्व भिन्न कलत्रधियापि माम्

यस्ते श्रियं तनुरचाहरति स्म मार

तत्प्रेयसी यदहमित्यपहंसि चेन्नाम् ।

पादाबाधि प्रणमिते पि माययत-

स्मिन्नकर्णोत्पलेन निहितेन हितेहितं किम् ॥५६॥

आस्ते भालतले ललामरचना नेन्दोः कलां कामये

हारो वक्षसि नोज्ज्वलश्च भुजगः पाण्डुत्वमङ्गेषु च ।

पश्यैतद्विरहोद्भवं नभसि तं कण्ठे च कस्तूरिका

तन्नेतद्गरलं तदुग्रमतितः कस्मात्प्रहर्त्ता मयि ॥५७॥

भवति भवति भूयः पुष्पबाणैः प्रयसो

मदन मदनपायं त्वन्मनो नोत्सहेत ।

अशनिनशनिपर्णि याहि याचस्व यन्त्रे

हृदयमदयशश्वत्कर्कशं शैलतोऽपि ॥५८॥

अत्रिलोचनभवस्त्रिनेत्रभूः कीर्तितोऽपि विबुधो जडात्मकः ।

तद्गदेष सखि शीतदीधितिर्निर्दहन्निह न मां विरुध्यते ॥५९॥

कन्दर्पदर्पपरिमुक्तशिलीमुखाली-

व्यालीढया वनितया स्वमीशम् ।

श्रीनन्दने मधुसुधाकरचन्दनेषु

किं नाम वामवचनं परिचीय तेन ॥६०॥

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(७)

शालि शंशालि शंसेति विधुन्तुद विधुन्तुद ।

अहिते निहितेऽमुष्मिन्सुखिनः सखि नात्र के ॥६१॥

अशोकशाली सखि ते माधवोऽस्तु मुदे दृशोः ।

स वेद शोकतामेति न ते क्षापाद्भयं मम ॥६२॥

कान्तारभितपाचक्षे वसन्तं सर्वतोऽपि तम् ।

अन्यकान्तोपभोगं तत्कृतमाञ्छ सतीह किम् ॥६३॥

यः कामः किल पञ्चकौसुमशरस्तस्याप्यमी साम्प्रतम्

नाराचा निशितास्तुदन्ति सविषा यन्मां परार्द्धाधिकः ।

वामो दक्षिणारुतो मलयजो लेयोऽग्निरेतद्विरा

विश्वामित्रगणेऽपि कं द्विजमिदं कर्तारमालिस्तु हि ॥६४॥

विरहो दधाति तेऽखिलं तदिदं किं पतति प्रकुप्यसि ।

न निरागसि किं कदते पतनं चापि विरूप्यता ताप्यते ॥६५॥

पत्रं पतिं नय ममालिगिरेति वा मे

धाता न मामिति निहन्ति भवद्वियोगे ।

त्वां प्राणनाथमनिशं हृदि भावयन्ती

प्राणप्रयाणसमयेऽपि भवद्भवाभि ॥६६॥

प्राणैर्विना नो वरिवर्त्ति देहः प्राणा विना त्वां क्षणमक्षमा मे ।

त्वं च प्रवत्स्यन्नसि जीवितेश्च ! माभूदमीषां खलु सार्यभङ्गः ॥

न जीवितायां मायि ते वियोगे कान्तापराधो भवता विभव्यः ।

प्राणाधिकास्त्वं हृदयं न मे यद्यपि क्षणं मुञ्चसे किं करोमि ॥

निद्रा महाकैतविनी यतो मां मदेकदुःखाश्च सखीर्विहाय ।

पतिं प्रवासे भजते तमद्य कान्तः कुतो जाग्रदुपेक्षते माम् ॥६९॥

यन्मया क्षणमुपेतनिद्रया प्रातरद्य सखि ! ते श्रुतं सुखत् ।

स्वं परार्द्धगुणमेत्य याचिता देहि देहि तद्देहो तद्देव मे ॥७०॥

वामो मुहुर्मुहुरयं स्फुरणञ्जलेन

किं भाषते विदुः । मे कथय तन्मूढः ।

(८)

श्रीशृङ्गारमण्डनम्.

संवाहनानि पतिपाणिसरोरुहस्य

नूनं नखाङ्कनमयेन बुभूषुरथ ॥७१॥

नोवेदयसमेतिमेतिविरहव्याधेःस्थन्वन्तरिः

कान्तः कान्ततनुर्ननु प्रणयिना प्राणाः सर्वं संयताः ।

तस्यास्ये मम चन्द्रमस्यपि मनः प्रागेव लीनं पुन-

र्याचे तद्विरहानलं दहतु मे देहं स नान्योऽनलः ॥७२॥

मृतमृते तं निजरूपसम्पद्भिस्तनसर्वस्वमिमां प्रमाय ।

संभोजयान सजयेन धाता जवेन भीतः स्वयशोविनाशात् ॥७३॥

वियोगिनी प्रच्युतपत्रराजी तापाकुला जीवितमुच्यमाना ।

घनाघनेनेव वनस्थली सा निर्वापिता बलुभसङ्गमेन ॥७४॥

तवद्वःस्वगहाभरादभिदुरे स्मृत्वायसा निर्मिते

दम्पत्योरुसी वियोगदहने क्षिप्त्वा पुरा वेधसा ।

निश्वासश्वसनैश्चिरायधमता जानामि यन्तापिते

सयस्त्वय तदेकतां गमयितुं गाढे परीरम्भणे ॥७५॥

पत्युः परीरम्भणसम्भवोऽस्या न स्याद्विरां गोचर एष हर्षः ।

भृतेऽन्तरे सत्यपि रोमराजीमुद्धर्षयेऽन्यो बहिराविरास्ते ॥७६॥

अनङ्गतप्तं भिलक्षसर्पभालिङ्गि या दयितेन चेतः ।

तस्यानसे मग्नमतोयमस्यां न स्तम्भभावसमुदे तु कस्मात् ॥७७॥

चञ्चलेन चलतादिशा दशोर्ष्यचलेन यदनङ्गमङ्गना ।

जीवयत्यभरदानपानतः सानमर्त्याममरं करोति किम् ॥७८॥

भ.ले लोचनयोश्च गलयुगले कृत्वाचिरं चुम्बनं

प्राप्तानङ्गरसातिरेकमनसा मायत्रतायासवान् ।

विश्रितो दयिताकुचस्थलभुवि प्रीत्यार्पितं प्रेयसी

विन्वोष्ठाभृतपानकं पिबति यः प्रत्यङ्गपुण्याभृता ॥७९॥

विपरीतो रतिपतिर्येन स्त्री पुरुषायते ।

अपःकृतोऽपि पुरुषः सन्महाप्रमदायते ॥८०॥

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(९)

रतातिरेके निजहारवल्ली धमिलमुक्ता कुसुमैः क्षरद्भिः ।

यं प्रेयसी पूजयतेति गौरी शिवं तमन्यं व शिवं ब्रवीमि ॥८१॥

कान्ताकुचस्थमकरीरचनाङ्कितोरा-

स्तदन्तदंशनयनाञ्जनमञ्जुलोष्ठः ।

तज्जाग्रदग्रकरजां च न रोचमानः

स्वं वीक्षतेऽत्र मुकुरे मुकृती दिनादौ ॥८२॥

चिकुराः कामकोदण्डगुणाः कृशतनोस्ततः ।

रते पुष्पाणि तद्भाणाः पतन्ति दयितोरासि ॥८३॥

ताम्बुलरागारुणनेत्रवर्त्मा पृष्ठा स्फुरत्कङ्कणलक्षणश्रीः ।

मुक्तावलीलाञ्छनलक्ष्यवक्त्राः पतिः प्रियां लज्जयते सर्वेषु ॥८४॥

॥सत्यता कितवतेऽभिनवा विभाति

यन्मानुषीमपि रसेन चिकित्ससीति ।

गीर्वाण एव यदसि प्रति मां ब्रुवाणा-

स्त्वां सुराधिकगिरं प्रति किं ब्रवीमि ॥८५॥

वसति सक्ता भवदन्तर्हृदयं निर्भिद्य माय निर्यातु ।

समहिमकुचकटिचक्रां मामपि चित्ते कथं कुरुषे ॥८६॥

यदभिदधासि भवत्या हृदयं मे बद्धमित्यहो न मृषा ।

अथ तन्मया विमुक्तं यातु यतो रोचते ततो रमताम् ॥८७॥

सखित्वादास्येन्दु वमोमृतानि किं मां पिबन्ती न सहेत निद्रा ।

त्वया तमिस्रामखिलमपीयं यदद्य भर्तुर्नयनान्निषिद्धा ॥८८॥

आयाति वारिरुहगन्धवहे समीरे

तारस्वरेण सखि कूजति ताम्रचूडे ।

निद्रावियोगमनुमीय मया मुहूर्त्त-

माश्लेषबन्धनमभेदि न नायकस्य ॥८९॥

नीवीमद्य किमलि यद्दृढयसे चक्रेऽपराधोऽनया

श्रान्तः कान्तकरोऽत्र किं नहि नहि प्राप्ते स्पर्शने ।

(१०)

श्रीशृङ्गारयमण्डनम्.

स्वनप्रच्युतबन्धनाजनिततः किं कथ्यते किं मया

लज्जामोहमनोभवैर्विधुरया किञ्चित्समाज्ञासि न ॥९०॥

सर्वतो मणिनिर्माणे विजितेऽपि गृहान्तरे ।

कथं चन चिरान्मुग्धां लज्जामत्याजयस्यतिः ॥९१॥

निर्भररत्नविश्रामे दयितोरस्तरलनायकं पीत्वा ।

सहसा रमणं मुग्धा हन्ति सरोजेन मेखलावद्धम् ॥९२॥

कान्तेन नीतै तरसा दुकूले दीपेऽपि शान्ते निजचूर्णमुष्या ।

स्वमेखलाहारमणिप्रकाशे नवोढयालिङ्गितमां स्वयं सः ॥९३॥

रात्रौ किं किमकारि तत्र गतया कान्ते भवत्या मुहुः

पृष्ठा कैतवदक्षयेति निजया सख्याभिमुख्या पुरः ।

तत्तद्वात्रिकृतं तथैव सकलं संभावयन्ती क्वचि-

त्पृष्टेनेति गिरा न्यमज्जदहह ब्रीडाम्बुधौ काचना ॥९४॥

वक्षोभक्षोभयन्ती तरलतरचललोचनमान्तवाणै-

र्गात्रं भित्त्वातिवात्रं खरनखरमुखैराधिशन्ती दशन्ती ।

दोषारोषादशेषामपि तदनुनयं नाददानाददाना

तापं या पञ्चवाणात्तदपि किमु न सा बलुभा बलभास्यात् ॥

आयातायासमाया स्मरणयथमपि प्रेयसीधेयसीमा

चेतस्येत भ्रमेतत्सृजति वजति यत्त मृतेनामृतेन ।

ब्रीडाक्रीडासनीडासनहसितमुहुर्दर्शनस्पर्शनायं

तस्याः कस्यात्र न स्यात्सकल करणहन्मोहसन्दोहहेतुः ॥९६॥

स्फुरत्तारमणिश्रेणिवती गुणवती सती ।

अक्षमालाऽथवावाला करग्राहोचिता सताम् ॥९७॥

कान्ताकुचाकृतिदशापि निपीयमानं

श्रीशैलसनुयुगलं न महो मुदे किम् ।

मुक्ता गुणेन परितो यदुपासमाना

मुक्ता अपि स्वनयनातिथयो भवन्ति ॥९८॥

श्रीहेमचन्द्राचार्यग्रन्थावली.

(११)

कामं नाम विषयये दयितया बद्धस्य मुक्तिः परं
मुक्तिः स्नेहसमीरितान्नतु परं मन्ये क्षरादक्षरम् ।

कान्तालिङ्गनसंभवान्नहि महानन्दः प्रमोदात्पृथक्
तत्किं तामपहाय कैश्चिदहह ब्रह्माप्तये लिख्यते ॥९९॥

यौवनस्था वनस्था वा सुन्दरी यदि वा दरी ।

रागेण वा विरागेण सेव्यतां सुरतेच्छया ॥१००॥

नैपुण्यार्जितपुण्यपुण्यमतुलः सर्वेन्द्रियार्थोदयः

कन्दर्पैकविलासवासवसतिः संसारसारं परम् ।

सा सारङ्गविलोचना विजयते यस्याः परीरंभणे

योगं कामिजनोऽनुभूय विशदानन्दाद्वयं विन्दति ॥१०१॥

नित्योन्नीतेखराधरभरविगलद्वारिधाराभिषिक्तः

स श्रीमान्मालयोऽसौ जगति विजयते सर्वनीवृत्तेन्द्रः ।

सुच्छायौवौरिवीरव्रजभुजमहसाक्रान्तभूकान्तसेव्यो

यस्मिन्सद्वंशशाली स च किल सकलो मण्यपो दुर्गभास्ते ॥१०२॥

यस्याधीशो विद्यते प्रणमदवानिभृद्भूरिकोटिरहीर

ज्योर्निराजितां हि प्रबलरिपुबलारण्यदावमभावः ।

श्रीमानालमासाहिससमररसिकोवाणधाराभिर्वर्षा

चञ्चचक्षुस्तडागानरिनृपसदृशमुत्तटाग्भःप्रवाहान् ॥१०३॥

प्राचीनाः प्राप्तचीना अपि कपिकुलवदाक्षिणात्याः क्षणात्या

क्षोणीः क्षोणीमहेन्द्रा विजहति हतिभिर्जर्जरा गूर्जराश्च ।

अन्ये मन्ये नमन्ये चलचलनिलया किं च सर्वेण्यगर्वा

यस्मिन्नालमासाहिक्षितिभृति विहितप्रस्थितौ दिग्जयार्थम् ॥

श्रीमालेरुक्ले किलातिविमले जातो यदीयोभव-

न्मन्त्रीसौनगिरान्वयः श्रुतदयः श्रीशङ्खगो नाम सः ।

अद्वस्तैः शिशिरादिकैरिव लसत्सत्पक्षयं राजितो

वंशो यस्य विभाव्यते स्म भुवने षड्भिस्तनूजन्मभिः ॥१०५॥

(१२) श्रीशृङ्गारमण्डनम्.

भारुपुण्यकार्मणवशीकृतसिन्धुजेषु

तेषु श्रीतेषु समतामपि धीरधीषु ।

१९०॥

सर्वज्ञसंज्ञमहसः स पुनः प्रसादा-

च्छ्रीबाहडः समभवद्बहुनागरीयान् ॥१०६॥

श्रीसङ्गप्रभुतामितस्य विमलमाचीनपुण्याचल-

श्रेणीसत्परिम एक उदितो यस्यात्मजो मण्डनः ।

यः सारस्वतकाव्यमण्डनकविर्दारिद्र्यभूभृत्पवि-

।

र्विज्ञानां च यथा रविर्विजयते तीव्रप्रतापैर्भुवि ॥१०७॥

१॥

श्रीसर्वज्ञपदाम्बुजालिशिरसा धर्मैकधामोरसा

विद्वन्मण्डनपण्डितेन कविना कान्तेन तेनामुना ।

श्रीमन्मण्डनसंज्ञकेन कविना शृङ्गारभङ्ग्या सत

श्लोकीश्लोक्यतमा समा विरचिता पीयूषपाथोधिना ॥१०८॥ ४॥

॥ इति मण्डनकृतं शृङ्गारमण्डनं समाप्तम् ॥

संवत् १५०४ वर्षे कार्तिकशुक्लद्वादश्यां शनौ दिने लिखितं

पण्डितविनायकदासकायस्थेन.

॥ ॥

६॥

